

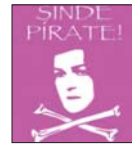
LA REVOLTA DE MAHALA PÀGINES 14 I 15

El 6 i el 7 d'abril de 2008, la població de Mahala, situada al delta del Nil, es va aixecar en lluita contra el règim egipci de Mubarak sota els crits de: "Tenim gana, volem menjar!" i "Augmenteu els preus, que els pobres prendrem el poder".

G-20 A LONDRES PÀGINA 18

Les reunions del G-20 -la darrera el 2 d'abril a Londres- es plantejaven com l'espai des d'on s'havia de refundar el sistema econòmic i financer. Però una lectura del comunicat de Londres ens ensenya que no es tracta d'una reforma, sinó d'un petit retoc.

LLEI P2P A FRANÇA PÀGINA 21 I 23

El parlament francès va rebutjar per sorpresa la llei contra l'intercanvi d'arxius per Internet amb programes P2P el divendres 10 d'abril. La desídia dels diputats en una cambra buida i l'oposició de dos diputats de Sarkozy van impedir que s'aprovés.

SETMANARI DE COMUNICACIÓ

DIRECTA

N134

15 d'abril de 2009

www.setmanaridirecta.info · 1,70 euros

El 'lobby' transgènic paga informes per promoure els aliments manipulats

Denuncien un científic del Centre de Recerca Agrigenòmica

ALBERT GARCIA

Un grup d'activistes vestits amb granotes blanques va protestar el dimarts 14 d'abril contra l'actitud del Centre de Recerca d'Agrigenòmica de Catalunya

AIXÍ ESTÀ EL PATI · PÀGINA 13

En el marc de la Setmana de lluita contra els transgènics i per la So-

beriana Alimentària, un grup d'activistes de Transgènics Fora! es va encadenar a les portes del Centre de Recerca Agrigenòmica. Un dels ob-

jectius de la campanya és el doctor Pere Puigdomènech, membre de la Comissió Nacional espanyola de Bioseguretat, a qui acusen de treballar

per organismes públics i, alhora, fer informes pagats per empreses interessades en els transgènics com Laboratori Almirall o Semillas Fitó.

Querella col·lectiva als Mossos per respondre a l'arxivament de denúncies

AIXÍ ESTÀ EL PATI · PÀGINA 11

La jutgessa Sílvia López Mejía ha començat a arxivar provisionalment algunes de les denúncies dels estudiants i professors afectats per les càrregues policials dels dies 18 i 19 de febrer al·legant que no es pot conèixer la identitat dels agressors.

El KOP, l'únic centre social okupat d'El Prat, amenaçat de desallotjament

AIXÍ ESTÀ EL PATI · PÀGINA 16

Diversos col·lectius afirmen que la Fundació Príncep de Girona és un rentat de cara a la monarquia

AIXÍ ESTÀ EL PATI · PÀGINA 10

La recent creació de la Fundació Príncep de Girona ha tornat a impulsar el debat sobre la monarquia. La CUP local recorda que es tracta d'una institució imposada per la dictadura.

Conflictes veïnals als Països Catalans

DE DALT A BAIX · PÀGINES 3 A 5

Rosa Talón, afectada per mòbing: "El propietari em va tallar l'aigua"

AIXÍ ESTÀ EL PATI · PÀGINA 17
EXPRESSIONS · PÀGINA 22

El cas de Rosa Talón és un cas paradigmàtic d'assetjament immobiliari a Barcelona. Veïna del barri del Clot, fa anys que pateix talls dels

serveis d'aigua i llum i el deteriorament de l'edifici on ha viscut tota la seva vida.

. EDITORIAL

Copieu-ho tot

El rebuig del Parlament francès a la proposta de llei contra l'intercanvi de música i pel·lícules via P2P és només una treva. Sarkozy aconseguirà fer aprovar la llei que preveu tallar la connexió a Internet a qui intercanvi arxius amb *copyright* via programes com l'eMule o sistemes com BitTorrent. Aquesta llei, a més, és el model cap on mira el govern de Zapatero i la nova ministra espanyola de Cultura, González-Sinde. Les discogràfiques, les productores de cinema i les agències de drets d'autor com la SGAE han aconseguit que la majoria de governs d'Europa declarin la guerra al P2P. Ho anomenen pirateria, però no ho és. Intercanviar música i pel·lícules no és robar, per molt que s'estestin a fer-ho veure amb campanyes de publicitat malintencionades. Descarregar un arxíu amb un programa P2P és compartir-lo perquè ara que es descarrega s'ofereix a tothom, però ningú no en treu diners i, per tant, ni tan sols és

un delict segons la legislació estatal. De moment. El P2P és compartir. És la versió adaptada als temps actuals de deixar la cinta de casset a un amic perquè se la copii en una cinta verge. Compartir la cultura; la música i les pel·lícules no només no hauria d'estar perseguit sinó que caldria fomentar-ho. Compartint, a més, només es fa mal als intermediaris, a qui es vol enriquir o als qui no sabran viure en un món on la circulació del coneixement ha de ser lliure i sense traves. Nosaltres creiem que cal compartir la cultura i per això la DIRECTA té una llicència Creative Commons, us animem a compartir-nos. I us animem a fer el mateix amb les altres expressions culturals: copieu, descarregueu i intercanvieu amb programes P2P tot allò que cregueu que valgui la pena. Compartiu amb l'eMule les pel·lícules i cançons que més us agradin. Des d'aquí fem una crida a la redistribució del coneixement i de l'entreteniment.

. PENSEM, DONCS EXISTIM

L'Albània silenciada

Laia Gordi
directa@setmanaridirecta.info

És divertit agafar un mapamundi i jugar a llegir noms, de cop descobreixes veïns que havies oblidat que tenies, a vegades terriblement a prop. Albània és un d'aquests països, fent frontera amb Grècia i pràcticament amb Itàlia -a 5 hores de ferry, menys que de Mallorca a Barcelona- ningú la recorda. És pobra, no té infraestructures -de manera que al món capitalista no l'interessa invertir-hi, no podria exportar i importar còmodament les mercaderies-, el mercat intern és dèbil i petit -uns tres milions de persones mantingudes per la diàspora de tres milions d'emigrants. No es mereix, ni tan sols, un pla per formar part -d'aquí un miler d'anys- de la Unió Europea (UE). Perquè, és clar, insistim, s'haurien de construir carreteres, vies de tren, escoles, hospitals, potabilitzadores, incineradores...

un dinerall! I llavors als països anomenats contribuents nets -fonamentalment França i Alemanya- ja no els surt rodó el negoci. El Seminari Taifa calcula que el 40% dels fons de cohesió tornen en forma de negoci a les empreses dels contribuents

d'Enver Hoxha i amb l'economia enfonsada i desballestada, Albània admira i camina cap a l'europeïtat capitalista a batzegades perilloses, entre màfies i corrupció política. A Shkodra -antic cor intel·lectual del país- les prostitutes pobres treballen en fàbriques i durant l'horari laboral una furgoneta les porta a fer els serveis, després surten per la porta principal quan s'acaba el torn. Mentrestant, Telsida, una jove estudiant de relacions internacionals de Tirana, la capital, mira per fer un màster a l'estranger. Són les dues Albànies, confuses enmig de les fractures socials fruit d'una dictadura cruel i autàrquica. De comunistes -si mai realment ho van ser- només els queda el color dels carrers d'un regust folkloric-socialista, decadent, entre kitsch i lleig, que acaba per agradar-te. I malgrat tot, avui les joves albaneses són plenes d'esperança, diuen ser més lliures que els seus pares.

Hi ha dues Albànies, confuses enmig de les fractures socials

nets. El 2004, el saldo comercial de l'Estat espanyol respecte la UE era de 15.000 M d'euros a favor d'aquesta.

Però tornem a Albània, un dolç país mediterrani, que viu en lluita, en transformació per ser i deixar de ser, per sortir de l'oblit més profund on el té la resta del món. 17 anys després de la caiguda del règim comunista

. COM S'HA FET

Hola de nou! Ja tornem a ser aquí. Abans que res, voldríem demanar perdó per no haver informat que la DIRECTA no sortiria la setmana passada. La inèrcia dels altres dos anys ens va portar a assumir inconscientment que faríem vacances aquesta setmana. Heu sentit? Ja parlem d'"inèrcia"! Si és que la setmana que ve fem tres anys. Poc ens ho pensàvem quan estàvem a punt de començar la publicació setmanal i ningú -ni molts de nosaltres mateixos- li donàvem ni cinc mesos al projecte. I ara ja patim les inèrcies i tot. Bé, per si algú encara no ho sap, aclarirem que les vacances no les fem per fe cristiana. Les fem, principalment, perquè ens trobem amb el fet consumat de que tothom està de vacances (punts de venda, distribuïdors, etc.) i aleshores no surt gaire a compte fer la despesa. A part, és evident que també ens ve molt bé una setmaneta de descans a les bones gents que col·laborem en fer realitat la DIRECTA cada setmana. Hi ha qui li ha anat tant bé que ha allargat una mica la setmana i encara els tenim rodant el món, un a Berlín i una altre a la Xina popular. Que us vagi molt bé! I fins la propera setmana!

Fe d'errades:

L'entrevistat del darrer número de la Indirecta, Servando Rocha, és editor i escriptor, no periodista, tal i com havíem posat per error.

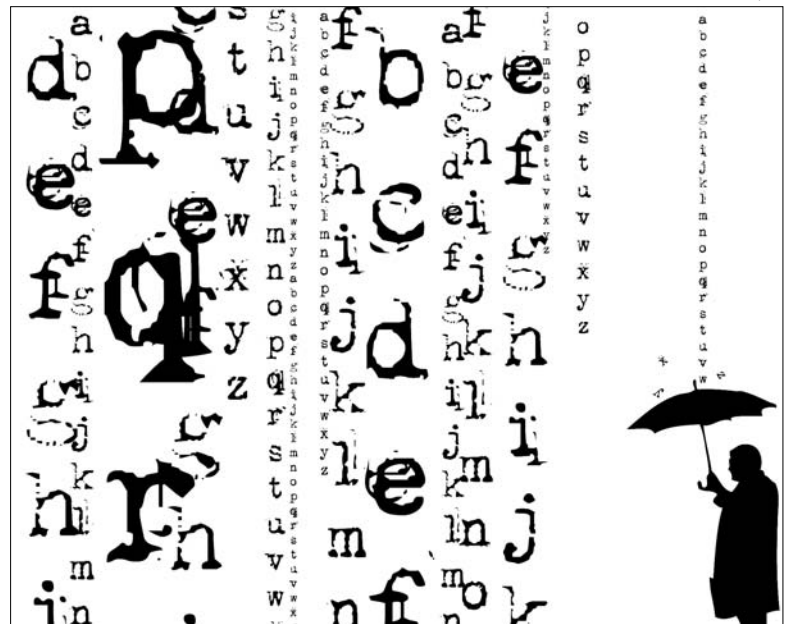
Qui Som

REDACCIÓ De dalt a baix Manel Ros Impressions Laia Alsina i Lèlia Becana Així està el pati Jesús Rodríguez i Sergi Picazo Roda el món Laia Gordi Observatori dels mitjans Enric Borràs i Abelló Expressions Gemma García, Roger Palà i Estel Barbè Serra La graella Redacció Directa La indirecta Oriol Andrés	COMPAGINACIÓ Roger Costa CORRECCIÓ I EDICIÓ Col·lectiu <i>Asterisc</i> PUBLICITAT Tània Miró DISTRIBUCIÓ Xavi Camós SUBSCRIPCIONS Nora Miralles ADMINISTRACIÓ Jordi Raymond DIFUSIÓ Blai Lindström
---	--

Corresponsalies

BAIX LLOBREGAT: baixllobregat@setmanaridirecta.info
BERGUEDA: bergueda@setmanaridirecta.info
EL CAMP: elcamp@setmanaridirecta.info
GIRONA: girona@setmanaridirecta.info
MANRESA: manresa@setmanaridirecta.info
MARESME: maresme@setmanaridirecta.info
MENORCA: menorca@setmanaridirecta.info
OSONA: osona@setmanaridirecta.info
SABADELL: sabadell@setmanaridirecta.info
SOLSONÈS: solsones@setmanaridirecta.info
TERRASSA: terrassa@setmanaridirecta.info
TERRES DE PONENT: terresponent@setmanaridirecta.info
VALLES ORIENTAL: granollers@setmanaridirecta.info

. EL RACÓ IL·LUSTRAT

PERE TUBERT JUHÉ

Edita: Associació per la Difusió Sense Límits (ADSL)
Dipòsit Legal: GI-1528-2005
c/ Juan Ramón Jiménez núm. 22, 08902
L'Hospitalet de Llobregat
www.setmanaridirecta.info
directa@setmanaridirecta.info
Tel: 935 270 982 // Mòbil: 661 493 117

Àrees de treball de la Directa:
redaccio@setmanaridirecta.info
fotografiadirecta@gmail.com
il.lustracio@gmail.com
subscripcio@setmanaridirecta.info
distribucio@setmanaridirecta.info
publicitat@setmanaridirecta.info

LLICÈNCIA CREATIVE COMMONS
Reconeixement-No Comercial-Sense Obra Derivada 2.5

Sou lliure de copiar, distribuir i comunicar públicament l'obra amb les condicions següents:

- RECONeixEMENT. Heu de reconèixer el crèdit de l'obra de la manera especificada per l'autor o el llicenciat.
- NO COMERCIAL. No podeu utilitzar aquesta obra per a finalitats comercials.
- SENSE OBRES DERIVADES. No podeu alterar, transformar o generar una obra derivada d'aquesta obra.

- Quan reutilitzeu o distribuïu l'obra, heu de deixar ben clar els termes de la llicència de l'obra.

- Algunes d'aquestes condicions pot no aplicar-se si obteniu el permís del titular del dret d'autor. El dret derivat d'us legítim o altre limitació reconeguda per llei no queda afectat per l'anterior.

Aquesta publicació té una llicència Creative Commons Attribution-NonDerivs-NonCommercial. Per a veure una còpia d'aquesta llicència visiteu <http://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/2.5/es/> o envieu una carta a Creative Commons, 559 Nathan Abbot Way, Stanford, Califòrnia 94305, USA

, de dalt a baix

> Per ampliar els articles sobre els conflictes veïnals de la ciutat de Barcelona publicats al darrer número del setmanari, aquesta setmana parlem sobre alguns dels conflictes veïnals existents a d'altres indrets dels Països Catalans. De la mateixa manera que a Barcelona, a moltes poblacions de la resta del territori la gent també es veu obligada a lluitar i mobilitzar-se per exigir millores en les seves condicions de vida o, simplement, per defensar el territori davant les agressions que pateix. Des de Palma fins a València, passant per Mataró.

PALMA · VICTÒRIA DE LA PLATAFORMA SALVEM LA REAL

La mobilització atura la destrucció del territori i patrimoni arqueològic

Joan Sitges
mallorca@setmanaridirecta.info

El 10 de febrer de 2007 les excavadores entraren a marxar forçades als terrenys de Son Espases Vell per construir-hi un nou hospital. Les obres han canviat per sempre l'entorn del monestir de La Real i la fisonomia del barri del Secar i Sant Bernat. Ben aviat, la comunitat de frares del Sagrat Cor que habita el monestir i les associacions veïnals del Secar de La Real i de Sant Bernat de La Real s'adonaren que, darrere la construcció de l'hospital, s'hi amagava alguna cosa.

Durant tres mesos, les excavadores remogueren prop de 30.000 metres quadrats de terra. Dels munts d'argila en sortiren àmfores romanes, peces constructives del neolític i ceràmiques àrabs. El que hi havia davall aquella terra no es podrà saber mai: les màquines ho arrasaren tot davant la passivitat

d'Unió Mallorquina i el PP, que llavors presidien les institucions balears. Així doncs, la destrucció del patrimoni arqueològic i històric no suposava cap impediment perquè el nou hospital obrís la porta a noves urbanitzacions

El Tribunal Suprem va suspendre els plans urbanístics orquestrats pel PP

en un entorn privilegiat. La jugada era fàcil, amb una modificació del Pla General d'Ordenació Urbana de Palma, aprovada amb els vots dels regidors populars d'aquell moment, s'obria la porta a la construcció de xalets i adossats.

La indignació veïnal creixia i l'abat de La Real va prohibir l'entrada al mo-

Salvem La Real va convocar una de les manifestacions més massives dels darrers anys

nestir a la llavors alcaldessa de Palma, Catalina Cirer. Durant la tradicional romeria de Sant Bernat, milers de veïns i veïnes bloquejaren el pas als polítics que arribaven a La Real a peu des de Palma. Aquell 2007, la festa acabà malament: amb la intervenció de la policia i nombrosos accidents. Però les coses havien de canviar. Després de catorze denúncies interposades per la Plataforma Salvem La Real i de la manifestació més multitudinària de les Illes convocada en contra de la destrucció del patrimoni i el territori, el Tribunal Suprem va suspendre, el 5 de març, els plans urbanístics orquestrats pel PP durant la legislatura passada. Segons la portaveu de la Plataforma Salvem La Real Aina Calafat: "La sentència salva la dignitat dels veïns i la de tots els habitants d'aquestes illes". Una dignitat i un patrimoni històric que, encara avui, molts veuen perillar. Per això Calafat és contundent: "La lluita continua".

SANT FELIU DE LLOBREGAT · TENSÍO ENTRE EL VEÏNAT I L'AJUNTAMENT

Les associacions veïnals cada dia estan més distanciades del govern local

Maia Ribà
baixllobregat@setmanaridirecta.info

La Federació d'Associacions de Veïns i Veïnes de Sant Feliu (FAVV) ha exposat públicament que s'està produint un "dèficit democràtic" a la capital del Baix Llobregat. El veïnat es queixa del fet que, durant un dels darrers plens municipals, l'alcalde impedís per primer cop una intervenció sol·licitada per les associacions veïnals o que no se'ls faciliti informació sobre els impostos i els pressupostos. Aquest dos fets exemplifiquen el distanciament existent entre el govern i les associacions veïnals.

El darrer conflicte important ha estat la compra de la Sala Ibèria. Les associacions mostren les seves objeccions a aquesta operació en gran part per la poca transparència que hi ha hagut durant el procés i també perquè un dels

beneficiaris, Paz Dorado, era el president de la patronal de la comarca i ha estat condemnat per frau de fons públics recentment, a part de ser l'iniciador i promotor de la nova modificació del Pla General Metropolità (PGM) de Sant Feliu al parc de Collserola. També fa temps que la FAVV denuncia -mitjançant cartells, articles i mocions- que el servei de recollida de residus, que ha estat privatitzat, no funciona bé.

Recentment, al barri de Mas Lluí, l'associació veïnal ha renovat la junta directiva, a la qual s'han incorporat persones vinculades a diferents lluites del barri. Aquesta associació ha destacat per la seva implicació en diferents lluites locals i perquè, al mateix temps, s'ha preocupat de les necessitats d'un barri que ara farà deu anys i on els equipaments continuen essent inexistents. Segons ha informat a la DIRECTA, prope-

rament aquesta associació publicarà un decàleg de les lluites i les problemàtiques locals. Entre altres situacions, es troben amb el projecte urbanístic de Paz Dorado, que vol requalificar 15.000 metres quadrats de zones verdes i d'equipaments municipals del barri per fer-hi blocs de pisos.

El barri, situat al límit municipal amb Sant Just, no compta amb cap instal·lació esportiva i les obres de l'arxiu històric comarcal continuen aturades després que l'empresa contractada fes fallida. La seva situació geogràfica fa que el veïnat es trobi davant la cementera Sanson. En conseqüència, la lluita contra la incineració de residus, pel tancament i el posterior desmantellament de la Sanson i en benefici del futur Parc Natural de Collserola forma part del decàleg que es farà públic al barri els propers dies.

CINC SÈNIES · LA PRESSIÓ ESPECULATIVA AUGMENTA

Una aliança social entre totes les afectades ha suspès el projecte de moment

Pere Boix
maresme@setmanaridirecta.info

L'àmbit territorial conegut com les Cinc Sènies-Mata-Valldeix-Pla de Sant Simó -que separa Mataró de Llavanes- constitueix un espai ampli d'aprofitament agrícola i esdevé l'espai costaner no urbanitzat més gran que trobem entre Barcelona i el riu Tordera.

Avui dia, el seu caràcter agrari es troba doblement blindat pel Pla General de 1996 -que el va declarar no urbanitzable- i pel Pla Director del Sistema Costaner de 2005. Aquest mateix espai va ser qualificat com a sòl urbanitzable entre el 1977 i el 1992.

La gran aliança que ha unit els pagesos de les Cinc Sènies -i el seu sindicat, La Unió-, la totalitat de les associacions veïnals de la ciutat i, sobretot, les entitats fron-

teres amb l'espai, biòlegs, ecologistes, naturalistes i una amplíssima majoria de la ciutadania de Mataró ha impedit que les Cinc Sènies fossin víctimes de la febre

La fermesa de l'aliança social per preservar les Cinc Sènies permeten mirar el futur amb un optimisme prudent

immobiliària. En aquest sentit, s'han usat tota mena d'estratègies -pressió institucional, tractorades, passejades ciutadanes, documentals divulgadors- per posar

les Cinc Sènies a l'agenda d'un govern municipal abúlic i poc compromès. La decisió d'aquest govern queda provada per la pervivència, durant dècades, d'activitats il·legals diverses en aquest àmbit -com magatzems o pàrquings- o l'escassa diligència a l'hora d'aprovar i desenvolupar un pla de millora i de desenvolupament elaborat l'any 2002 i arxivat durant anys en un calaix. Tot i que els darrers temps apunten un canvi d'actitud de les instàncies públiques en relació a un compromís actiu per les Cinc Sènies, les velles amenaces com les pressions especulatives dels propietaris que hi són posicionats n'afecten la integritat i la viabilitat.

Malgrat tot, el rigor i la fermesa de l'aliança social i ciutadana per preservar les Cinc Sènies com a espai agrícola permeten mirar el futur amb un optimisme prudent.

, de dalt a baix

VALÈNCIA · EL VEÏNAT ES MOBILITZA DAVANT L'ASSETJAMENT IMMOBILIARI

El Cabanyal lluita contra la destrucció de 1.600 habitatges

Eva Badia
redaccio@setmanaridirecta.info

El Cabanyal-Canyamelar és el barri mariner de València des de finals del segle XIX, un conjunt històric declarat bé d'interès cultural el 1993 i que, des de l'any 1998, està amenaçat pel projecte de construcció d'una avinguda que vol partir el barri en dos i que suposaria la destrucció de 1.651 habitatges. El Pla General d'Ordenació Urbana de 1988 va qualificar el barri com a Zona de Planejament Diferida, ja que no es va arribar a una solució o acord entre la prolongació de l'avinguda Blasco Ibáñez o la conservació de l'entramat urbà.

A partir d'aquí i davant l'amenaça de destrucció, el barri va iniciar un procés de deteriorament lent i s'hi van concedir escasses llicències d'obres. El veïnat denuncia que, amb l'objectiu d'accelerar el procés d'expulsió, les empreses implicades fan anys que "assetgen la zona". S'ender-

roquen cases i no es permet arreglar les que queden. A més, també hi ha denúncies pel fet que no es recullen les escombraries i que es dirigeixi la venda de drogues cap al barri per crear un ambient incòmode.

Hi ha denúncies pel fet que no es recullen les escombraries i que es dirigeixi la venda de drogues cap al barri

L'abril de 1998, el veïnat, comerciants, partits polítics a l'oposició i entitats culturals van crear la Plataforma Salvem El Cabanyal per parilitzar el projecte i les expropiacions

al barri. Es van presentar quatre mil escrits en contra del pla municipal. L'objectiu continua essent la rehabilitació sense destrucció, l'arquitectura sostenible i la conservació del patrimoni. Davant la manera d'actuar de l'empresa generada des de l'administració pública, Cabanyal 2010, la Plataforma impulsa el Grup d'Ajuda Mútua amb la finalitat que no hi hagi ningú que no pugui defensar els seus drets en els procediments d'expropiació per falta de recursos individuals.

El 18 de març, en plena celebració de les festes de les Falles, un grup de persones va entrar a l'Oficina de Turisme de la Comunitat Valenciana per mostrar el seu rebuig i oposició als plans previstos per l'Ajuntament i la Generalitat pel barri del Cabanyal. Aquesta acció va consistir a fer pintades, repartir pamflets i llançar ous podrits a l'interior de l'establiment, fet que va provocar que l'oficina tanqués les seves portes al públic durant les hores següents.

Concentració al barri del Cabanyal el 12 de febrer de 2009

MATARÓ · LA DEFENSA DE CAN FÀBREGAS I DE CARALT

El veïnat s'aferra a les irregularitats per parar l'enderroc

Pere Boix
maresme@setmanaridirecta.info

L'intent del govern municipal de la ciutat de Mataró d'enderroc el conjunt industrial protegit de Can Fàbregas i de Caralt -una antiga farinera construïda el 1879 i que fins fa ben poc ha mantingut usos industrials- per fer espai i col·locar-hi uns grans magatzems (El Corte Inglés) va provocar, a començaments de 2007, el sorgiment d'un mo-

roc i el descobriment d'irregularitats durant tot el procés, en un primer moment, van provocar un gran desconcert en el si del govern municipal, que se sentia vulnerable.

Però el pas del temps -i el desgast que provoca- i el cansament de l'opinió pública jugaven a favor del poder. La nova proposta municipal de traslladar la nau, peça per peça, a pocs metres del seu indret original va contribuir a estendre un fatalisme desmobilitzador. El debat social es va anar alleugerint.

Tot i així, el descobriment de vincles de parentiu entre el regidor d'Urbanisme, Ramon Bassas, i alguns dels beneficiaris del *macropelaotazo* especulatiu lligat a l'operació van revifar la polèmica. La poderosa màquina de poder del PSC local, controlat per Bassas, va imposar poc a poc la seva estratègia i fins i tot va arribar a desactivar les crítiques provinents del moviment veïnal, fent ús dels peons que hi tenia col·locats.

Esgotada la via del diàleg i afeblida la de la mobilització social, sembla que, ara per ara, només els mecanismes jurídics seran capaços d'aturar la destrucció de la nau. Les múltiples irregularitats sorgides durant tot el procés fan pensar que encara queden sorpreses que han de sortir a la llum.

CORBERA DE LLOBREGAT · L'AJUNTAMENT NO SOLUCIONA ELS PROBLEMES

Queixes pels sobre costos a causa de les males pràctiques de les empreses

Els problemes en les obres són comuns en la majoria d'urbanitzacions

Directa Baix Llobregat
baixllobregat@setmanaridirecta.info

Corbera de Llobregat (Baix Llobregat) té trenta urbanitzacions dispersades arreu del seu extens territori. Algunes es van desenvolupar de manera *legal* durant la segona meitat del segle XX, altres van començar com petits terrenys enmig del bosc i han acabat legalitzant-se els darrers anys. Actualment, la majoria d'urbanitzacions

pateixen problemes derivats d'aquesta planificació, problemes de llum, d'aigua, de fosses sèptiques o de males comunicacions.

A Corbera, totes les urbanitzacions tenen la seva associació veïnal i fins i tot hi ha dos partits polítics amb representació a l'Ajuntament que defensen els seus interessos. Aquestes associacions estan formades pels propietaris de les parcel·les i la seva funció primordial és exigir els serveis bàsics i canalitzar les

queixes del veïnat sobre tot allò relacionat amb les obres d'urbanització (quotes urbanístiques, errades en els acabats...). Les obres d'urbanització tenen un patró comú a Corbera.

L'Ajuntament treu a concurs públic les obres per un preu i un temps determinats, però difícilment s'arriben a complir, ja que treuen nous modificats que encareixen i endarrerixen l'obra i trenquen amb les bases del concurs públic. Al mateix temps, sorgeixen problemes a les obres: voreres que s'esquerden, tallussos mal fets, deficiència en el bombament de l'aigua, etc. Davant d'això, el veïnat protesta i es manifesta contra aquestes actuacions, fins i tot amb alguna querrela als tribunals.

Normalment, el tema de la urbanització en qüestió es col·loca al centre de la política municipal durant uns mesos. L'Ajuntament acostuma a cedir davant les pressions de l'empresa i, finalment, el veïnat -ja sigui de la urbanització o de tot el poble- acaba pagant els sobre costos de l'obra. Això sense tenir en compte les denúncies d'especulació urbanística, la destrossa de la massa forestal i de les rieres, l'abocament massiu i incontrolat de runam o la manca de responsabilitat tècnica de les obres mal executades.

El pas del temps i el cansament de l'opinió pública jugaven a favor del poder

veïnat social espontani d'una força, originalitat i versatilitat insolites en una ciutat prou acostumada a suportar tota mena d'arbitrarietats per part del poder local.

La presència constant al carrer de la Plataforma Salvem Can Fàbregas i de Caralt (mitjançant taules, llençols, cartells, manifestacions), la presentació d'al·legacions al projecte d'ender-

MANRESA · LES TREBALLADORES DE CURSOS I TALLERS CRITIQUEN LA FEDERACIÓ D'ASSOCIACIONS VEÏNALS I L'AJUNTAMENT

L'Ajuntament retalla el pressupost dels convenis per oferir activitats culturals

Meritxell Guàrdia
manresa@setmanaridirecta.info

Tant el conveni del pla veïnal comunitari com el conveni sobre les biblioteques de barri s'han vist afectats per una retallada de pressupost. Aquests dos acords, firmats el mes de març, són els que dotaven la Federació d'Associacions de Veïns i Veïnes de Manresa dels recursos necessaris per poder oferir activitats culturals als barris. El conveni del pla veïnal ha estat retallat amb un 25% menys de pressupost respecte l'any 2008 i l'actuació ha estat justificada per la manca d'ingressos de l'Ajuntament, com ha explicat el president de la Federació Juan José Porcel. No obstant això, Porcel ha valorat positivament els convenis dins el marc de la crisi econòmica. Les repercussions d'aquesta reducció s'han fet notar immediatament en els tallers i cursos que organitzaven les associacions veïnals. Segons Porcel: "Haurérem de reduir el temps dels tallers. Si abans un curs feia tres hores setmanals, ara passarà a dues hores". La mesura presa afecta de la mateixa manera tots els cursos i barris. Aquest fet ha aixecat les protestes de

les treballadores dels cursos, ja que a banda de patir una rebaixa d'hores de feina i de remuneració, es queixen de la "manca de comunicació" de la Federació. Segons una treballadora que fa classes de català als nous nadius: "En nom de la crisi, s'estan justificant totes les retallades socials i, a més, s'està comunicant d'un dia per l'altre la retallada sense tenir en compte que hi ha un curs iniciat amb unes expectatives creades". Tots els cursos s'han retallat per igual, sense tenir en compte el seu contingut ni les seves característiques. "Es retalla igual un curs de manualitats que un curs d'alfabetització en català, sense analitzar l'efectivitat que tindran les classes amb només una hora setmanal", explica la mateixa treballadora.

Les biblioteques veïnals en perill

Per altra banda, el conveni sobre les biblioteques veïnals també s'ha reduït prop de 6.000 euros respecte l'any passat. Les biblioteques veïnals -deu a tota la ciutat- depenen, en part, de la Regidoria de Cultura. La valoració del regidor d'aquesta àrea Ignasi Perramon ha estat positiva, ja que el conveni tancat permet mantenir, durant tot l'any 2009, l'ac-

Biblioteca del Casino de Manresa que pertany a la Xarxa de Biblioteques Veïnals

tivitat de les biblioteques veïnals "amb el mateix servei d'obertura al públic". La retallada s'ha fet efectiva en relació al treball intern i de coordinació de les treballadores de la biblioteca. Una de les bibliotecàries discrepa de la qualitat del servei: "La retallada repercutirà en les activitats de les biblioteques i en la impossibilitat de tenir el fons bibliogràfic al dia, ja que, si no ens donen recursos, no hi haurà un servei de qualitat". A banda d'això, la intenció de l'Ajuntament és crear altres biblioteques que podrien substituir les de barri. Com indica Perramon: "En el futur, Manresa es dotarà de noves biblioteques públiques que milloraran l'accés a la cultura i faran que algunes de les biblioteques veïnals més pròximes perdin sentit". Segons una bibliotecària de barri: "Les biblioteques veïnals fan una funció social integradora important dins el barri i, a més, són més properes a les persones, cosa que no passa en una biblioteca més gran". Aquest col·lectiu de treballadores ha reivindicat diverses vegades que se'l doti de més recursos per poder potenciar la seva tasca social i cultural.

SALLENT · LA ZONA ES DESCLASSIFICARÀ A SÒL LLIURE PÚBLIC

Se signa l'acord definitiu pel desallotjament del barri de l'Estació

Directa Manresa
manresa@setmanaridirecta.info

Es més de deu anys de lluita empresos per la comunitat de veïns i veïnes del barri de l'Estació de Salient van acabar amb la firma del conveni d'indemnització per les persones desallotjades el 23 de març passat. Aquest nou acord amplia les compensacions que va

(Incasòl) i l'Ajuntament de Salient. A banda de les indemnitzacions segons el tipus de sòl i qualificació, cada persona propietària haurà de signar -en un termini de sis mesos- un conveni específic amb la Generalitat on quedarà determinada la valoració de cada finca i l'opció de real·lotjament que vulgui fer la persona. S'haurà de trametre la propietat del tipus de sòl a l'Incasòl pel seu futur enderroc i per la desclassificació del terreny cap a espai lliure públic, segons el comunicat de l'Ajuntament de Salient.

El motiu dels desallotjaments és la inestabilitat del terreny, ja que el barri es va construir damunt d'una antiga explotació minera. Tot i que els moviments de terres es van detectar l'any 1997, l'Ajuntament de Salient (CiU) no va frenar els permisos d'obra fins l'any 2001.

Reallotjaments pendents

El procés de reallotjament de les persones residents s'ha efectuat esglaonadament. Entre els anys 2004 i 2005, es va efectuar el reallotjament dels primers 141 habitatges sota el

conveni marcat l'any 2005. Encara falta ubicar-ne una trentena a les dues promocions que té l'Incasòl al municipi de Salient i que estaran acabades l'any 2010. Enguany, es van desallotjar 46 habitatges en el marc del Pla de Protecció Civil de Catalunya (DIRECTA 121) i resten 94 habitatges unifamiliars pendents de reallotjament. Totes aquestes persones tindran el dret de rebre les compensacions econòmiques del conveni que s'ha tancat recentment i la prioritització de concessió d'habitatges de protecció oficial amb opció de lloguer o compra. Segons el comunicat de la Generalitat, les persones propietàries de locals amb activitat econòmica estan pendents d'ubicació i tenen prioritat en l'adquisició dels locals comercials de les promocions urbanístiques de la fàbrica nova i l'antiga Fàbrica Ribera. Segons l'Associació de Veïns del barri de l'Estació i la Confederació de Veïns de Catalunya, que han valorat positivament l'acord final, es crearà una comissió de seguiment perquè es compleixin la totalitat dels articles del conveni.

GIRONA · EL DEBAT ÉS PRESENT A DIFERENTS MUNICIPIS

Protestes per les ubicacions de les antenes de telèfon

Clara Carbonell
girona@setmanaridirecta.info

Una setantena de veïns i veïnes es van manifestar el 28 de març a Bescanó en contra de la ubicació d'una antena de telefonia mòbil al nucli urbà des de fa dotze anys. Van tallar la carretera nacional 141 per demanar que l'antena es traslladés i s'apartés del poble i per denunciar el fet que la companyia no tenia els permisos i el silenci que ha mantingut l'Ajuntament tot i les denúncies presentades des de fa més d'un any.

En aquest sentit, l'any 2006, un grup de veïns de Girona va començar una campanya de recollida de signatures que, des de llavors, ha anat sumant esforços en diferents punts de la ciutat. L'enfrontament amb les companyies telefòniques ha arribat als tribunals, com en el cas de l'antena que hi ha situada al col·legi de les Alzines, al barri de Palau. El jutjat del contenciós administratiu de Girona va sentenciar, el 6 de febrer de 2008, que es retirés l'antena de l'escola, ja que aquesta

s'havia instal·lat sense el permís de l'Ajuntament i sense complir la normativa que el consistori havia aprovat. Vodafone va recórrer la sentència i, el mes passat, el Tribunal de Justícia de Catalunya va estimar el recurs a favor de la companyia de telèfon.

Un altre cas que ha despertat les mobilitzacions del veïnat ha estat l'antena col·locada al carrer Claveria, al barri vell de la ciutat. El veïnat s'ha trobat amb l'antena col·locada al terrat de l'edifici situat al número 3, sense tenir-ne cap coneixement previ i sense els permisos necessaris per fer-ho.

Per altra banda, a Figueres, s'han recollit 1.000 signatures en contra de la nova instal·lació d'una antena a la zona de Rally Sud i, a Olot, el veïnat s'ha reunit amb membres de l'Ajuntament, un metge i una tècnica en antenes de telefonia mòbil per discutir sobre el nivell de radiació nociu de l'antena situada al carrer Escubós. Vilablereix, en canvi, fa anys que va aprovar una ordenança municipal que prohibia la instal·lació d'aquestes antenes.

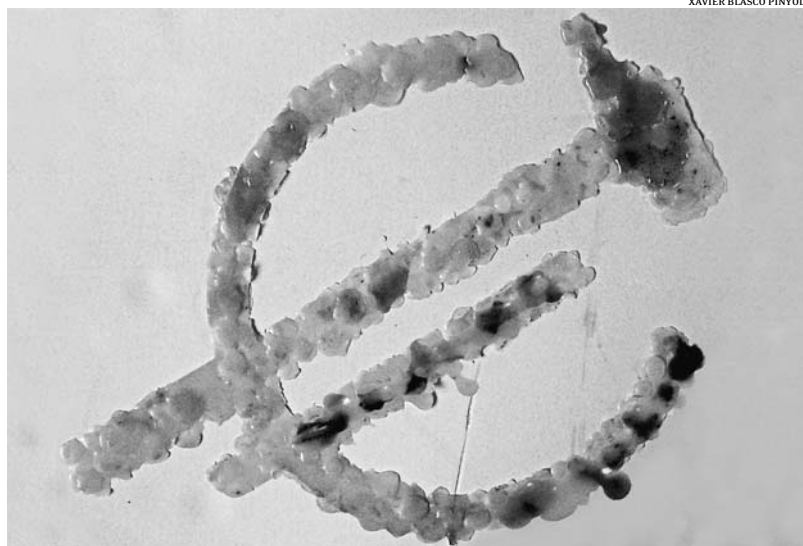
94 habitatges unifamiliars pendents de reallotjament

planificar la Generalitat el desembre de 2007 amb una quantia total de 50 milions d'euros. El conveni ha estat signat pel president de l'Associació de Veïns del barri de l'Estació de Salient, el Departament de Medi Ambient i Habitatge, el Departament de Política Territorial i Obres Públiques, l'Institut Català del Sòl

, impressions

Pau Juvillà · Militant de la CGT
opinio@setmanaridirecta.info

Cogestió

XAVIER BLASCO PINYOL

L'any 2004, Fundiciones de Ódena S.A. (FUNOSA), la primera foneria de Catalunya, va presentar dos expedients de regulació d'ocupació (ERO) que pretenien acomiadar bona part de la plantilla.

És en aquesta situació que la CGT, que va ser qui impulsà la lluita contra els ERO, va iniciar una campanya per l'autogestió de l'empresa ja que, com deien els propis treballadors i treballadores: "Coneixem el funcionament d'aquesta foneria i en controlarem el procés, no en va, som nosaltres els que la fem funcionar". D'aquesta manera, la plantilla es proposava assumir la gestió de, com a mínim,

aquella part d'empresa que la direcció titllava de deficitària i en la qual fonamentava bona part dels acomiadaments.

Amb aquesta premissa, el 3 de març de 2004, prop de 1.500 persones ens vam manifestar a Igualada, convocats pels treballadors i treballadores de FUNOSA, sota el lema *Unió, acció i autogestió*. La proposta del sindicat de prendre el control de l'empresa o d'almenys cogestionar-ne una part va calar entre bona part de la plantilla i va fer que l'empresa, esporuguida, s'avingués a la negociació.

Finalment, la mobilització dels treballadors i treballadores i l'oposició del comitè d'empresa van fer

que el Departament de Treball de la Generalitat de Catalunya desestimés els ERO de FUNOSA.

Cinc anys més tard, ens trobem amb una de les crisis del sistema capitalista més profundes dels darrers decennis. La globalització ha significat una pèrdua constant del poder adquisitiu dels treballadors i treballadores, s'han eliminat progressivament els controls existents sobre l'economia financera, fet que ha comportat que s'eixamplés de manera dràstica la distància entre aquesta economia i l'economia real i ha provocat un greu desajust en el sistema econòmic vigent.

Els efectes més tangibles d'aquesta crisi els patim, un cop més, les classes populars amb un creixement exponencial de la taxa d'atur. El febrer d'aquest any, s'ha arribat al màxim històric de 23.730 persones, una pujada del 5,21 % respecte el gener, d'un total de 480.000 persones al conjunt de Catalunya. En bona part, aquest increment es deu a la pèrdua de llocs de treball dins el sector de la construcció i al gran nombre d'ERO que s'estan anunciant i que han

de sempre, privatitzacions del que encara quedí per privatitzar, moderar els salaris i aquella expressió màgica que els agrada tant i que ja es comença a sentir en boca, per exemple, del comissari europeu d'Assumptes Econòmics i Monetaris i excandidat a president del govern espanyol pel PSOE Joaquín Almunia: la flexibilització del mercat del treball, llegeixis, abaratiment de l'acomiadament.

Ara és el moment de donar les nostres pròpies receptes i l'exemple de FUNOSA, amb la seva proposta de cogestió, podria ser un bon punt de partida per arribar allà on volem anar. A les empreses on amenacin de tancar, deslocalitzar o dur a terme un ERO, es podria plantejar endegar un procés de cogestió, un procés de direcció de l'empresa per part dels empresaris i els treballadors, tal com demostren les experiències que es dugueren a terme a països com França i que ara s'implementen en d'altres indrets com Veneçuela.

Aquesta cogestió podria esdevenir el primer pas cap a l'assoliment de l'autogestió, on l'empresa estaria en mans d'aquells que hi treballen.

Cal que comencem a posar sobre la taula les nostres propostes de transformació social i econòmica, com la cogestió de les empreses per part dels treballadors i treballadores, la reducció de la jornada a 35 hores, el desenvolupament i la universalització dels serveis públics o el gravamen dels beneficis patrimonials i especulatiu, per posar exemples concrets d'alternatives que són possibles i que són reals. Tan sols cal estar disposats a impulsar-les.

Aquells que defensaven a capa i espasa el no intervencionisme i l'autoregulació dels mercats duen a terme una curiosa nacionalització capitalista

passat de 455 el 2006 i 470 el 2007 a 875 l'any 2008, amb un total de 30.000 treballadors i treballadores afectades al conjunt del Principat.

I mentre passa això, els governs -amb l'ajuda d'aquells que defensaven a capa i espasa el no intervencionisme i l'autoregulació dels mercats- duen a terme una curiosa nacionalització capitalista, és a dir, socialitzen els deutes i les pèrdues amb diner públic, però mantenen el caràcter privat de les empreses.

La recepta que ens tenen preparada per frenar aquesta crisi és la

Pili Álvarez · Sociòloga
opinio@setmanaridirecta.info

Una persona, un vot?

Aquestes últimes setmanes hem passat de fer travesses a veure la realitat. Ja s'ha constituït el Parlament de Vitòria i ara toca esperar per veure què fan o deixen de fer. Tot i que considero que calia fer fora el PNV, l'alternativa no és la que hauria de ser. Però, si més no, en lloc de plorar, puc riure-me'n. Veure les imatges de dirigents del PP i el PSE donant-se la mà i fent pactes em fa venir moltes preguntes al cap i em crea una sensació d'ingenuïtat i perplexitat, alhora que recordo com en vaig sentir el dia de les famoses eleccions.

Escric des del cor, amb ràbia i indignació, després de compartir la

fiesta de la democràcia amb l'esquerra abertzale de Deusto. Després d'una campanya electoral amb il·legalitzacions, suspensió d'activitats, persecució de paperetes i propaganda, control de carreteres per tot arreu... va arribar el dia de la *fiesta*. Ens vam distribuir entre els diferents col·legis electorals per fer visible l'esquerra abertzale, per donar la papereta a la gent que volgués votar a D3M i, després, ser presents al recompte de vots. La que va ser qualificada com una jornada electoral normal i tranquil·la no ho va ser, partint de la base que s'havia negat el dret de vot d'una part de la població. Van

haver-hi identificacions massives a l'entrada del col·legi, seguides per escorcolls i intimidacions, una

Vaig sentir ràbia en veure com separaven les paperetes dels diferents partits, sabent que la teva no comptava

pallissa a un noi després de manifestar-se davant de Patxi López i, per acabar, impediments per poder accedir al recompte de vots (que és públic).

Un moment que va tenir una càrrega simbòlica molt potent va ser l'hora del recompte. Vaig sentir ràbia, tristesia, incredulitat... Veure com separen les paperetes dels diferents partits i saber que la teva no compta, que la teva compta com a vot nul, que a la *fiesta de la democràcia* tu no hi comptes... és dur. Jo no sóc d'aquí, però em sento identificada amb l'esquerra abertzale i és molt dur escoltar i veure aquestes persones -com tu o com jo,

de carn i ossos, persones amb uns ideals, que volen viure a la seva terra en la seva llengua, que volen una Euskal Herria més justes i plenes d'energia i vitalitat com et diuen: "*Cuando seamos legales...*" Què collons! Els partits mal anomenats *demòcrates* van robar set escons a l'esquerra abertzale! I seguint la lògica de l'Estat, si 100.924 persones van votar D3M, com a mínim hi ha 100.924 persones d'ETA. I jo, si hagués pogut votar, també hagués entrat en aquest sac on tot s'hi val.

No tot és blanc o negre. Mira, escolta i dubta, dubta de tot plegat.

Laura Sancho · Periodista
opinio@setmanaridirecta.info

El periodisme experimental i els trastorns de la conducta alimentària

“**N**o és el mateix contar-ho que viure-ho, per això he deixat de menjar durant 21 dies”. Així començava un capítol més del programa *21 días*, un nou format audiovisual de Canal 4 basat en el “periodisme vivencial”. Un programa que no ha deixat indiferents els que tenim una mica de sensibilitat respecte a les malalties relacionades amb els trastorns de la conducta alimentària (TCA).

Perdoneu la comparació, em recordava la imatge del voltor impacient i la nena moribunda

Samanta Villar va evidenciar en *primera persona* què sent una persona malalta d'anorèxia i bulímia. Però, si una persona sana deixa de menjar durant 21 dies, pot aproximar-se al que pateix una malalta de TCA? Aparentment, sí. Bé, amb matisos: la periodista va ser molt clara i, aproximadament a la meitat del reportatge, va explicar a la *webcam* que l'acompanyava durant el seu experiment que mai podria arribar a imaginar el sofriment d'aquesta gent. Gairebé ens creiem el contrari.

El reportatge va tenir molt de Villar en una actitud d'ingrata sorpresa i lúcida desesperació davant les reaccions del seu cos al desdèjuni extrem. De què va servir el reportatge? Va sensibilitzar la població d'aquesta problemàtica? O

va ajudar a crear una imatge encara més obsessiva i pueril de la que ja es té de les persones que sofreixen aquest tipus de malaltia?

Calia mostrar com Pedro anava a vomitar després de menjar, mentre la càmera es quedava, impacient? Calia mostrar la filla de la Carme menjant sola mentre la seva mare no era capaç de moure's? Calia mostrar com la Feli amagava i llençava el menjar? Calia que la Macarena expliqués el seu primer pensament de rebuig cap a un ou fregit? Perdoneu la comparació, em recordava la imatge del voltor impacient i la nena moribunda.

Quina idea ens transmeten els mitjans de comunicació del significat d'un TCA? El reportatge va fer una fotografia de la vida de sis persones que pateixen TCA. De totes elles, només una mostrava esperança i voluntat per sortir d'aquesta situació. La resta, semblaven gairebé casos perduts. Quasi tots els testimonis eren dones: dones dèbils, dependents, desesperades, vençudes. Princeses: quasi boges, xiquetes espantades, caps buides, prostitutes negociadores del seu cos.

Els TCA, igual que altres addicions, estan generats per un conjunt de factors com el context social i familiar, els trets psicològics i de caràcter de la persona malalta i la pressió social d'una societat hermetica i competitiva que només valora la imatge i el triomf. A més, en la majoria de casos, trobem un factor desencadenant: situació d'estrès, ruptura familiar, adolescència, etc. La conseqüència més visible del problema és la que tots coneixem: rebuig del propi cos i obsessió per controlar la dieta en múltiples formes i variants.

D'aquest conjunt de factors que provoca un TCA, què ens va mostrar el reportatge? Res.

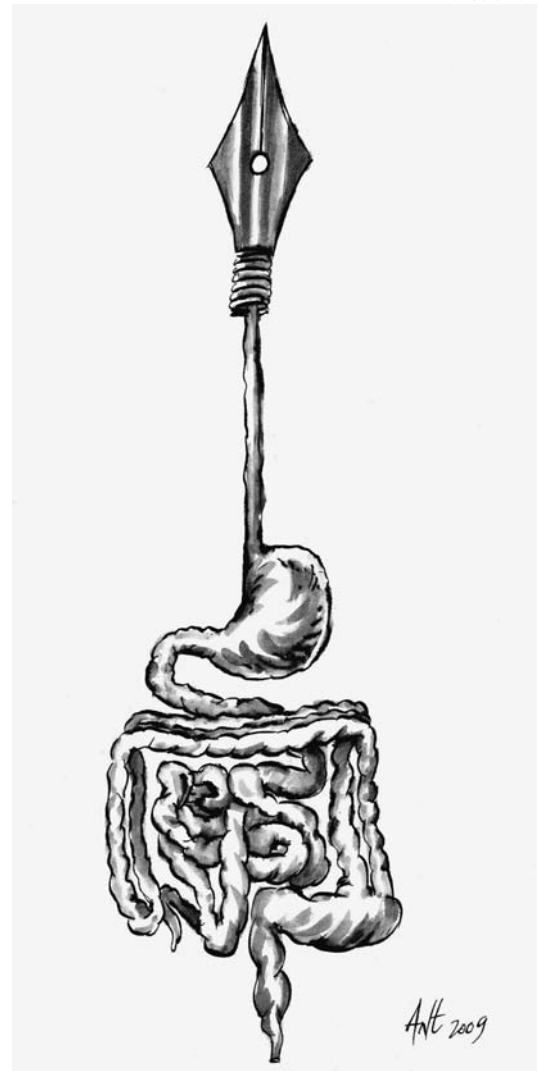
Algú va parlar de la ineptitud del sistema públic sanitari per tractar-los? No.

Com hem d'entendre la conseqüència d'una malaltia si no se'ns expliquen les seves causes? No ho podem entendre. L'únic que hem entès són els desastres familiars que genera un TCA -per cert, potser alguns ja existien abans-, els comportaments obsessius de les persones malaltes i la manca de recursos d'aquestes dones per lluitar contra la seva ment.

Ningú no va parlar de la ineptitud del sistema públic sanitari per tractar els TCA

Aquestes dones, aquest home i tots el malalts per un TCA són valents des del moment que prenen consciència de la seva malaltia i es plantegen fer un canvi en les seves vides. Cadascú dins de les seves possibilitats. No em sembla que aquest *reportatge experimental* ens mostrés aquesta idea. Perdo, en els últims dos minuts d'un reportatge de més d'una hora, la presentadora va concloure: les persones que sofreixen un TCA no són noies que volen ser models. Els TCA són problemes psicològics greus que han de ser tractats i sanats. Gràcies, Villar, hauries pogut començar pel final, no?

ANTHONY GARNER

Joan Martínez · President de la Confederació d'Associacions de Veïns de Catalunya
opinio@setmanaridirecta.info

Crisi i associacions veïnals: una reflexió per l'assemblea anual

Aquest 25 i 26 d'abril, les associacions de veïns i veïnes de Catalunya i les seves federacions locals i comarcals ens reunirem a Badalona per debatre quines han de ser les línies de treball del moviment veïnal català durant aquest any i quin rol hem d'assumir davant l'arribada de la crisi als nostres barris. Pensar sobre aquest paper és clau i, personalment, aquesta reflexió m'ha fet navegar cap a una única direcció i un únic port possible: per les associacions veïnals, és el moment de donar-ho tot!

Per tant, aquest any pot ser el nostre, per bé o per mal. Serà

per mal si no som capaços d'adonar-nos que aquest moviment ha d'estar amb els barris i les seves noves realitats. Amb veïns i veïnes d'altres cultures, amb joves que han d'encarar la gran problemàtica de l'accés a l'habitatge, del treball precari i d'un atur que torna a créixer i a crear exclusió social. Hem de fer costat als nostres veïns i veïnes, ajudar-los a superar la crisi, lluitar per aconseguir que els administradors ens escoltin i els ciutadans ens creguin necessaris. Si no ho fem així, les entitats veïnals trigarem a aixecar el cap.

Serà per bé si omplim aquest any de noves realitats per la Confe-

deració d'Associacions de Veïns de Catalunya (CONFAVC), si portem als territoris el pla de treball que té com a prioritat promoure els pisos de lloguer social, un transport

Aquest és el moment de donar-ho tot, sense pensar si som dos o quaranta

públic a l'abast de tothom i una xarxa de sanitat pública de qualitat per totes les persones del veïnat. Uns serveis bàsics que s'han d'oferir a uns preus que no suposin una càrrega pels veïns i veïnes amb menys ingressos i unes associacions veïnals que siguin refugis de saber, comunicació i memòria històrica dels barris.

També volem lliurar-nos de la càrrega masclista del nostre nom, que exclou les nostres veïnes. Serem, si hi estem d'acord, la Confederació d'Associacions Veïnals de Catalunya, una identitat única integrada per homes i dones, per grans i joves, per persones

d'aquí i de fora amb qui poder teixir una veritable democràcia als barris.

Així doncs, aquest és el moment de donar-ho tot, sense pensar si som dos o quaranta.

Si som capaços d'entendre que és el millor moment per fer costat als barris i col·laborar amb altres entitats, moviments socials i -per què no?- amb les administracions, veurem que som una realitat disposada a fer que la crisi no sigui el pitjor problema, sinó que esdevingui una lluita que -si la fem junts- sabrem com encarar i ens enfortirà. És el nostre millor any, però lluitant i treballant des dels barris.

, impressions

. A LA CANTONADA

PROGRAMARI LLIURE

Descentralitzar és Internet

Quim Perelló

L'expansió d'Internet al món actual s'entén, en part, gràcies al programari lliure. Tot i que la paraula descentralització ha anat lligada a la xarxa, sembla que hi ha una tendència cap a la centralització. Només cal veure el cas de Google, Microsoft o Yahoo, que controlen la majoria de serveis que ofereixen a les seves clientes gràcies, altre cop, a l'ús del programari lliure. Hi ha qui reconeixerà l'ús del codi obert en el cas de Google, però, evidentment, les altres dues empreses no esmenten gaire el seu ús. Correu electrònic, documents en línia, calendaris, galeries de fotografies, etc... són serveis realment útils que ofereixen gratuïtament a canvi de facilitar les nostres dades, d'investigar com usem les eines que ens ofereixen o, simplement -com en el cas de Youtube-, de quedar-se amb l'autoria dels nostres vídeos.

També tenim el cas del boom de les xarxes socials com Facebook o Ning que, tot i tenir una funció molt útil i beneficiosa a l'hora d'unir-nos amb causes, també genera molta brossa i conflictes respecte els drets i la pròpia intimitat. La gran majoria de població ha perdut la percepció de privacitat davant la resta de persones (suposo que heu sentit casos de persones que han acomiadat de la seva feina perquè publicaven les seves intimitats al Facebook) i el control de les dades que s'hi aboquen està esdevenint molt preocupant.

Davant de tot això, val la pena fer el reclame de crear-nos les nostres pròpies eines, encara que siguin de poc abast i no tinguin una gran capacitat. Si pertanyem a una organització, potser valdria la pena muntar el nostre propi servidor o confiar en organitzacions com moviments.net que, potser, ens oferiran hostatjar la nostra idea o guiar-nos, en el cas que disposem d'un parc informàtic propi.

Si cal recordar la infinitat d'eines que existeixen per les nostres necessitats com a entitat, jo proposo que, si necessitem activar la comunicació o el treball en línia, feu servir -per exemple- la plataforma Elgg, una eina magnífica que ens crearà la nostra xarxa social i on serem nosaltres qui controlarem les dades i el que hi passa dins, amb l'avantatge que existeix una comunitat forta que ens pot ajudar a tirar endavant la nostra idea.

Però si no tenim disposició per muntar un petit servidor, sempre existeix la possibilitat d'utilitzar les eines que es troben en línia. Si esteu a una reunió i teniu accés a Internet, segur que més d'una ha pensat a fer servir el Google Docs per escriure l'acta de la reunió i compartir-la amb els companys i companyes. Així doncs, perquè no fas servir l'eyesos? EyesOs és un sistema operatiu del cloud computing -altrament dit sistema operatiu web- que et permet treballar en línia i crear documents, compartir arxius, etc... Fes-hi una volta perquè val la pena! En el cas dels vídeos, també podem utilitzar blip.tv (o Vimeo), que ens permeten licenciar els vídeos com creiem més oportú.

Amb tot això, no estic dient que el programari lliure sigui millor que altres alternatives -fins i tot hi ha força gent que el tracta de manera despectiva, com si el que és lliure normalment fos "més cutre" o massa difícil d'usar-, sinó que el programari lliure ens ofereix l'opció d'escollir i ens ajuda a escollir. Potenciar l'ús de programari lliure ens aporta independència i la possibilitat d'usar-lo i compartir-lo com vulguem.

. EL CIGALÓ

"Les propostes polítiques se sondegen al bar"

Robert Sabater i Costa
REGIDOR DE LA CUP A VILADAMAT (EMPORDÀ)

LLUC SALELLAS

En Robert té 28 anys i treballa d'enginyer tècnic agrícola en un viver de fruiters i en una explotació de pomeres. A les eleccions de 2007, la CUP de Viladamat (450 habitants) va esdevenir la segona força política al municipi.

Feliu Font

Quines feines té un regidor de l'oposició en un municipi tan petit?

Depèn de la voluntat i de la responsabilitat que agafi cadascú. A Viladamat, per exemple, hi ha dos exemples de com actuar. Un cas és el nostre, amb una assemblea que funciona i on la gent està involucrada en el teixit associatiu i cultural del poble. Un altre és el de CiU. El seu cap de llista va dimitir i ara ni tan sols vénen als plens.

Com feu una política que pugui transformar d'arrel un poble

d'aquestes dimensions?

Des de l'oposició, és una tasca complicada, tot i que segurament és més fàcil que en municipis més grans. En un poble, les demandes dels veïns, de les associacions i dels col·lectius t'arriben amb més facilitat i, per tant, és més fàcil trobar-hi complicitats.

A Viladamat, la política es cou al bar?

Evidentment! I sense cap mena de dubte és on l'equip de govern sondeja qualsevol proposta de canvi.

I si aconseguís l'alcaldia, què faredes?

Creiem que hi ha dos temes claus. Un és acostar el màxim la política a la gent fent assemblees i consultes populars i creant pressupostos participatius. L'altre és aplicar, en la mesura que puguem, una certa justícia social. És evident que, a Viladamat, canvis èstetics n'hi hauria pocs perquè els símbols com la bandera espanyola o la foto del rei ja no hi són.

Envieu les vostres cartes per correu electrònic a:

CARTES@SETMANARIDIRECTA.INFO

o per correu postal a:

JUAN RAMÓN JIMÉNEZ, 22, 08902
HOSPITALET DE LLOBREGAT

Les cartes han de tenir una extensió màxima de 1.500 caràcters (amb espais) i han de portar signatura, localitat i contacte

Avortament, sí!

Cristina Ardanuy, membre de l'Assemblea de Joves de Lleida

els darrers mesos s'ha parlat de l'avortament com qui va a matar algú. Com si, qui ho fes, no tingués cap respecte vers la vida humana. Quan una dona decideix avortar -amb l'impacte psicològic que això comporta-, generalment és per un acte de maduresa vers ella mateixa. Poden ser molts els motius que portin una dona a avortar: des del fet que el fetus presenti problemes o suposi un perill per la mare, passant pel fet -simplement- que no pugui donar a la criatura la vida digna que es mereix. Però crec que, en tots els casos, la futura mare ha dedicat moltes hores a pensar sobre què és correcte i què no ho és.

Davant la situació exposada, defenso fermament que l'acte d'avortar ha de ser lliure, gratuït i anònim. Lliure, perquè cada dona ha de decidir si és capaç o no de fer-se càrrec d'aquella criatura. Gratuït, perquè a les dones se'ls ha de garantir el dret sobre la vida que elles mateixes han concebut. I anònim, perquè és un moment prou dur en la vida d'aquella dona perquè, a més, rebí una condemna per part de la família, de l'entorn o, fins i tot, dels mitjans.

És per això que l'Església -que tant defensa que s'han de cuidar els fills i filles, que s'omple la boca dient que se'ls ha de donar la millor vida possible i que condemna segons quin tipus d'educació o de situacions que viuen els infants- no hauria d'adoptar una postura tan bel·ligerant en relació a aquest tema per no contribuir més al patiment d'aquestes

dones i de les seves famílies davant una decisió vital tan difícil.

Criminalització de la desobediència

Amaya Olivass, jutgessa

És prou conegut que, durant les últimes dècades, s'han incorporat al cos legislatiu lleis i articles que han manifestat un tractament normatiu contraproduent de fenòmens socials rellevants com la desobediència civil. Potser per això poden resultar comprensibles les dificultats de tot tipus amb què es troben els jutges a l'hora de dictar un exclusiu tractament penal a conductes socials tan significatives com constituents de drets, quan se les contempla des d'una perspectiva política moral. En aquest sentit, resulten questionables els intents d'utilitzar el dret penal com una forma de solucionar el que no són més que expressions legítimes de malestar social -és a dir, sobre pràctiques de desobediència civil-, atès que, materialment, el que això implica no és sinó la criminalització d'accions que expressen dissidència amb un estat de coses que es reputa injust i en greu perjudici de la qualitat de la democràcia. Així, quan determinats col·lectius socials fan el que poden constituir accions il·legals, però que entenen com a legítimes, el que fan és visualitzar i donar veu a un determinat conflicte. És paradigmàtic el cas de les accions okupes, que reivindiquen la utilització d'espais on es desenvolupen i

es practiquen drets socials reconeguts formalment, però que resulten inefectives i inabastables a la pràctica. Aquestes accions es poden emmarcar en el dret de la dissidència política i/o el dret de resistència, amb una clara i reconeguda tradició jurídica que arrenca de la Il·lustració i que ha informat el millor de la nostra realitat jurídica. Políticament i jurídicament, resulta certament preocupant la penalització de l'okupació duta a terme pel Codi Penal de 1995. Entre altres motius, va ser tipificada com a delictes amb l'excusa quasi inconstitucional de l'alarma social. Passada més d'una dècada, es pot constatar que el nou tipus penal ha generat més desallotjaments i, per tant, més disturbis. Seria molt més raonable, fins i tot des d'una perspectiva de pur manteniment de l'ordre públic, intentar optar per la negociació per legalitzar determinats espais i reconèixer els activistes com a autèntics interlocutors, sobretot quan el propietari és un absentista que no complex amb la funció social de la propietat. Això ja és una pràctica corrent als països que serveixen com a referència legislativa en matèria de llibertats i drets com Holanda i França. En conjunt, és una cosa veritablement penosa observar que cada vegada és més recurrent que el dret penal i la seva aplicació real a la jurisdicció s'utilitzin no per castigar les accions que realment provoquen un dany social, sinó per eliminar el sistema, per la via de la pena, aquells elements socials que constitueixen un entrebanc. Uns elements que es consideren indesitjables bé perquè la seva capacitat de consum és molt reduïda, bé perquè es tracta d'elements dissidents que denuncien l'absència de polítiques que incidixin veritablement en el benestar de la col·lectivitat.

, així està el pati

Acord laboral a la plantilla
de Correus | PÀG. 10

Jornada sobre municipalisme i
moviments socials | PÀG. 10

Es ratifica l'empenament
d'Enric Duran | PÀG. 13

Campanya en defensa del
KOP Alta Tensió | PÀG. 16

QUECHUA

CATALUNYA · LABORATORIS ALMIRALL O SEMILLAS FITÓ INVERTEIXEN MILIONS D'EUROS PER IMPLANTAR ELS OMG

Empreses de biotecnologia financen la recerca pública sobre transgènics

En el marc de la Setmana de lluita contra els transgènics i per la sobirania alimentària, activistes del col·lectiu Transgènics Fora! s'encadenen a les portes del Centre de Recerca Agrigenòmica

Albert Martínez
redaccio@setmanaridirecta.info

Sis activistes de la plataforma Transgènics Fora! es van encadenar a les portes del Centre de Recerca Agrigenòmica de Catalunya per denunciar que aquesta institució pública està promovent la difusió de missatges tendenciosos i manipulats en relació a la incidència sobre la salut i el medi ambient dels productes transgènics, tècnicament coneguts com a Organismes Modificats Genèticament (OMG). Una cinquantena de manifestants van acompanyar el passat 14 d'abril la protesta des del carrer, a les portes de l'edifici situat al costat del quarter del Bruc i dins el campus nord de la Universitat de Barcelona. Els activistes es van vestir amb granotes blanques i, amb el megàfon a la mà, van cridar consignes contra la institució científica i, en especial, contra un dels seus científics més mediàtics, el doctor Pere Puigdomènech. Acusen aquest científic de ser l'artífex d'informes on es presenten els aliments transgènics com "els més segurs que hi ha al mercat". Puigdomènech ha assegurat a nombroses entrevistes concedides a la premsa generalista que "no s'ha reportat ni una sola evidència pel que fa als possibles efectes negatius per la salut o el medi". Segons Transgènics Fora!, és inacceptable que persones que ocupen càrrecs de responsabilitat pública en una matèria tan controvertida com són els OMG facin aquestes afirmacions.

Si repassem el currículum de Pere Puigdomènech, expert en biotecnologia i membre de la Comissió Nacional espanyola de Bioseguretat, hi trobem nombrosos lligams amb la indústria privada interessada en l'expansió de l'agricultura dels aliments modificats genèticament. L'any 2000, va rebre finançament dels laboratoris Al-

mirall -l'empresa catalana més gran del camp de la química i la farmacèutica- per desenvolupar investigacions sobre la clonació de fosfodiesterases humanes. El mateix any, l'empresa Semillas Fitó -especialitzada en la creació de noves espècies vegetals i en les patents de noves llavors- va aportar milers d'euros per investigar la modificació genètica del meló.

A banda de les aportacions econòmiques privades que figuren al seu currículum, Puigdomènech ha rebut centenars de milers d'euros de la Unió Europea, l'Estat espanyol i la Generalitat per desenvolupar investigacions centrades en les cadenes gèniques de diversos cereals i del blat de moro. 237.662 euros l'any 2.000, 240.432 eu-

Pere Puigdomènech, membre de la Comissió espanyola de Bioseguretat assegura que els aliments transgènics són "els més segurs que hi ha al mercat"

ros l'any 2.001 i així successivament. També ha rebut importants quantitats econòmiques d'alguns centres de recerca de l'Amèrica Llatina i els Estats Units. Algunes d'aquestes recerques han estat cofinançades des del sector públic i privat, tot i que les conclusions de les investigacions havien de servir per orientar les polítiques públiques de permissivitat en la implantació de cultius i la comercialització de productes modificats.

ALBERT GARCIA

Activistes encadenats el 14 d'abril a les nou del matí a les portes del Centre de Recerca Agrigenòmica

Els informes secrets del pesticida 'Roundup'

Fa pocs dies, un dels quatre experts en biologia molecular que estan treballant per la Unió Europea en el conflicte obert dins l'Organització Mundial del Comerç (OMC) per decidir com s'han d'etiquetar els productes transgènics que podem trobar als supermercats va visitar Barcelona. El catedràtic Gilles-Eric Séralini va ser explícit i contundent: "Els transgènics són tòxics per la salut humana". Segons Séralini, s'està enganyant la població de tot el planeta, ja que els quatre productes vegetals modificats

que s'estan comercialitzant de forma massiva contenen l'herbicida Roundup, un dels més tòxics i perillosos. Assegura que les llavors del blat i la soja incorporen aquest verí per matar els insectes, però que el seu efecte col·lateral és que s'incorporen als organismes animals i humans que consumeixen aquests productes vegetals i els seus derivats (soda, begudes de cola, pastisseria industrial, salses, xocolates, caramels, etc.). Les empreses que controlen la producció i distribució d'aquests OMG (com Monsanto o

Syngenta) han fet recerques científiques en humans per esbrinar l'afectació a la salut de tot plegat, però no s'han fet públiques perquè es considera informació *confidencial*. Només es coneix el resultat de les proves fetes a petits mamífers, com ara les rates. Les conclusions són demoledores. El percentatge de greix a la sang augmenta d'un 20% a un 40% i el sucre més d'un 10%. Quan s'injecta Roundup (pesticida que s'incorporen als transgènics) a les cèl·lules humanes, els efectes són contundents: les cèl·lules moren.

, així està el pati

CASTELLAR • DEBAT

Jornades de reflexió sobre el municipalisme i els moviments socials

Redacció Directa
redaccio@setmanaridirecta.info

Aquest mes d'abril se celebren els 30 anys de les primeres eleccions municipals. En aquest context, les candidatures alternatives del Vallès -juntament amb altres experiències polítiques i col·lectius socials- han volgut posar sobre la taula l'aposta municipalista dels moviments socials catalans. És per això que han organitzat una trobada, el dia 25 d'abril a Castellar del Vallès, sota el lema *Construint municipi des dels moviments socials. L'aposta municipalista del teixit popular, 30 anys després de les primeres eleccions locals*.

Aquesta aposta municipalista s'ha materialitzat en l'articulació de candidatures alternatives i en el treball del moviment veïnal i ciutadà. Així doncs, la trobada pretén reivindicar el fet que la política municipal no s'ha fet només des de les institucions i des dels partits polítics tradicionals, sinó que els moviments socials hi "han jugat i juguen un paper destacat". També s'afirma que, sense aquest teixit social, avui possiblement no es podria parlar de moltes de les innovacions que s'han dut a terme dins el món local ni s'estaria treballant per solucionar les seves mancances.

Aquesta trobada tindrà dues parts diferenciades: una primera tanda de debats i una segona, més lúdica, amb un sopar popular i un concert. Durant els debats, es comptarà amb la presència de professors universitaris, regidors i regidores i alguns membres d'organitzacions socials i veïnals, persones vingudes d'arreu de Catalunya, del País Basc i de Madrid. El catedràtic de ciència política de la Universitat del País Basc (EHU-UPV), Pedro Ibarra obrirà la primera taula, titulada *Construint municipi des dels moviments socials*. La segona xerrada, introduïda per l'investigador social Jordi Bonet, reflexionarà sobre l'aposta per la política local dels col·lectius i moviments. La tercera i la quarta taula es dedicaran a dues temàtiques centrals per les candidatures alternatives i els moviments municipalistes: el territori i el medi ambient (introduïda per Matties Serracant, geògraf i expert en mobilitat) i la justícia social (introduïda per Gemma Jaumandreu, sociòloga i experta en polítiques d'inclusió social).

El sopar popular anirà a càrrec de la cooperativa de consum de Castellar l'Ecomat. I pel que fa al concert, comptarà amb la presència del grup Desechos (abans Hechos contra el Decoro) -una banda madrilenya que barreja el rap, el funky, l'ska reggae, el rock o el *drum & bass* i el contingut social a parts iguals- i el grup sabadellenc de rumba-fusió mediterrània Rauxa, que ofereix un còctel de rumba catalana, tradició llatina d'anada i tornada i cançó catalana.

GIRONA • L'AJUNTAMENT GIRONÍ I LA GENERALITAT TAMBÉ SÓN REPRESENTADES A LA FUNDACIÓ

Diverses entitats rebutgen la creació de la Fundació Príncep de Girona

Directa Girona
girona@setmanaridirecta.info

La creació de la Fundació Príncep de Girona torna a ser focus del debat a les comarques gironines. La fundació impulsada per la Cambra de Comerç de Girona, la Caixa de Girona, la Fundació Gala-Salvador Dalí i la Caixa té, segons els patrocinadors, l'objectiu de realitzar tasques socials i de foment de l'educació, particularment en els joves.

Tot i això en les darreres setmanes han aparegut diverses iniciatives populars que senyalen a la Fundació com un rentat de cara de la monarquia a les comarques gironines després de les mobilitzacions que hi van

La Fundació està impulsada per la Cambra de Comerç, la Caixa de Girona, la Caixa i la Fundació Gala-Dalí

haver per a crema de fotografies. En aquest sentit, s'han realitzat un seguit d'accions com l'enviament de correus electrònics als membres de la Fundació i concentracions periòdiques que denuncien als empresaris que estan darrere d'aquesta iniciativa per recolzar una institució com és la casa reial. Per altra banda la Campanya No al rei també ha criticat la parti-

La Plaça del Vi de Girona va acollir el 14 d'abril una concentració de rebuig a la Fundació

cipació en aquesta fundació d'institucions formalment democràtiques com són l'Ajuntament de Girona o la Generalitat, considerant que s'haurien de desmarcar d'iniciatives on es fan declaracions grandiloqüents de la família reial.

Així mateix, la CUP de Girona va fer públic un comunicat en el qual mostrava el seu rebuig a la Fundació i a la manca de reacció de la resta de formacions polítiques, que fins aleshores, no s'havien pronunciat. En els darrers dies, la CUP ha iniciat una

campanya pública que vol potenciar que els ciutadans anunciïn el seu rebuig a la Fundació. En el marc de la iniciativa s'ha convocat una concentració i s'ha dirigit a ICV i ERC perquè facin seva la proposta de moció. En el text demanen al consistori una sèrie de mesures simbòliques que ajudin a dignificar la memòria republicana. La CUP recorda que la monarquia espanyola és una imposició franquista, demana que es retiri la fotografia del monarca de l'Ajuntament i també, exigeix que no s'instrumentalitzin la ciu-

tat per promocionar la corona i en conseqüència, demana que es faci una declaració contrària a la Fundació.

A l'hora de tancar aquesta edició, però, només ERC havia respost a la petició presentant una moció pròpia en la qual s'instà a les entitats impulsores de la Fundació Príncep de Girona a canviar-li el nom pel de Carles Rahola, periodista republicà afusellat el 1939. Des de la CUP consideren que aquesta moció no és suficient i mantenen la seva petició de que l'ajuntament retiri el suport a la fundació.

BARCELONA • ELS SINDICATS ACONSEGUEIXEN A MÉS SIS PLACES NOVES DE TREBALL

Correus fa marxa enrere i no elimina 25 llocs de treball a la capital catalana

Laia Alsina Garrido
redaccio@setmanaridirecta.info

La vaga que van protagonitzar, el 12 de març, tots els sindicats amb representació a Correus de Barcelona (CGT, SIPTÉ, UGT, CCOO i CSIF) ha arribat a bon port. La protesta va ser secundada per un 80% de la plantilla. Finalment, l'empresa ha decidit fer marxa enrere i no eliminarà les 25 places noves de repartiment tal com havia previst. A més, els sindicats i la direcció han acordat oferir sis places noves, a més de les que es volien eliminar. Les persones que ocupin aquestes places, 31 en total, passaran de ser temporals a tenir un contracte fix. L'empresa també s'ha compromès per escrit a no dur a terme "cap trasllat forçós" i a prendre les decisions a través de la negociació i el diàleg amb els sindicats.

La plantilla reconeix que la crisi ha fet disminuir "en un petit per-

tatge" el correu ordinari però que, en canvi, el repartiment de certificats ha augmentat considerablement.

Un servei de qualitat

Ja fa temps que els sindicats reclamen que Correus faci un estudi rigorós sobre les càrregues de treball a la ciutat de Barcelona que compensi les àrees de repartiment i que garanteixi que totes les persones que hi viuen reben diàriament el correu de dilluns a divendres. Segons la CGT, això ara no és complex, ja que un 7% de les gairebé 1.200 zones que hi ha a la capital catalana no tenen servei de repartiment. Un fet que, segons el sindicat, es podria resoldre, en part, si es cobrissin les baixes, vacances i vacants que actualment resten sense substitució.

L'èxit de la protesta

Tot i que, fins ara, Correus assegurava que no havia suprimit cap lloc de treball i que es tractava de "reajustaments laborals", l'empresa ha

Concentració sindical el 12 de març davant l'edifici central de Correus

acabat cedint davant les demandes de la plantilla, en bona part per l'èxit de la protesta del 12 de març. Durant quatre hores, 600 persones es van concentrar davant l'oficina principal de Correus a Barcelona i

van tallar la Via Laietana. El seguiment majoritari de la vaga, convocada per tots els sindicats amb representació a l'empresa, va fer que el 80% de la ciutat quedés sense correu durant tot el matí.

, així està el pati

BARCELONA · UN CENTENAR DE FERITS OPTARAN ARA PER PRESENTAR UNA QUERRELLA COL·LECTIVA

La jutgessa arxiva denúncies de càrregues del 18-M per no poder identificar els policies

Agnès Tortosa
redaccio@setmanaridirecta.info

Es jutjats que estaven de guàrdia la nit del 18 de març i la matinada del 19 de març van rebre una autèntica allau de denúncies particulars per les agressions que van infligir diversos agents dels Mossos d'Esquadra a estudiants, professors, periodistes i vianants. Ara, són aquests tribunals els que han de decidir si ordenen o no una investigació d'ofici per aclarir els fets. La magistrada titular del jutjat d'instrucció número 9 de Barcelona, Sílvia López Mejía, ja ha tirat pel dret i ha començat a arxivar provisionalment algunes d'aquestes denúncies al·legant que no es pot conèixer la identitat dels agressors. En concret, la jutgessa va signar diverses resolucions durant la primera

La jutgessa va reconèixer que en el relat dels fets aportat per les víctimes es podia apreciar que s'havien comès delictes o faltes

setmana del mes d'abril on dictava un "sobresseïment provisional" de les causes, tot i reconèixer que en el relat dels fets aportat per les víctimes es podia apreciar que s'havien comès delictes o faltes.

En lloc d'obrir una investigació a càrrec de la policia judicial amb rodes de reconeixement o informes del Departament d'Assumptes Interns dels Mossos d'Esquadra, la jutgessa va optar per donar carpetada al cas. Cal recordar que aquesta jutgessa va ser molt qüestionada a finals de l'any 2008, quan va transcendir que havia intentat evitar un control d'alcoholèmia quan es dirigia amb el seu vehicle tot terreny al seu domicili de

Un dels ferits a les mobilitzacions contra 'Bolonya' mostra un trauc al cap

Sant Cugat del Vallès, aduïnt que ella era jutgessa i no havia de bufar a la prova del nivell d'alcohol a la sang.

Ara s'haurà de veure si les denúncies que han anat a parar al jutjat d'instrucció número 5 de Barcelona, dirigit per una altra magistrada, corren la mateixa sort. És previsible que en algun moment processal la causa s'unifiqui i tots els expedients se centralitzin en un mateix jutjat. Tot quedarà pendent de la presentació d'una querrel·la conjunta de més d'un centenar de les persones ferides durant les càrregues, moment en què els advocats de la part instaran l'obertura d'una investigació per superar la trava de no poder conèixer la identitat dels policies agressors, ja que no portaven el número de placa a la solapa del seu uniforme. Als arxius informàtics del jutjat degà de Barcelona, també hi consten dotze denúncies particulars de periodistes que van ser agredits durant aquelles càrregues. Les causes han estat repartides i han anat a parar als jutjats número 5, 9, 13 i 17.

La querrel·la col·lectiva
Des de l'equip jurídic dinamitzat per les assemblees i organitzacions estudiantils que van protagonitzar les tancades i les protestes contra el procés de Bolonya, ja s'han enllestit 116 carpetes amb els informes mèdics d'estudiants, professors i vianants

Més de dues-centes persones van haver de ser ateses però no totes han volgut obrir un procés judicial

disposats a interposar la querrel·la criminal col·lectiva contra el cos dels Mossos d'Esquadra i el Departament d'Interior. El conjunt de persones afectades per les càrregues que van haver de ser ateses a centres hospitalaris va superar de llarg la xifra de

dues-centes, però no totes elles han volgut obrir un procés judicial. Algunes han mostrat la seva desconfiança vers l'efectivitat d'aquesta mesura i d'altres no volen perdre el temps als passadissos dels tribunals. Amb tota probabilitat, la interposició de la querrel·la es materialitzarà durant el mes d'abril.

Es dona la circumstància que el 12 de maig entrarà en vigor l'obligatorietat de dur el número de placa (TIP) a la solapa dels uniformes dels antidisturbis de la policia catalana. Aquesta pràctica ja fa sis mesos que va ser aprovada pel govern de la Generalitat, però el decret que la va fer entrar en vigor incloïa un període de gràcia de mig any per poder adaptar els uniformes amb el sistema adhesiu necessari per enganxar-hi el TIP de cada agent. La totalitat dels testimonis que van veure i viure les càrregues del 18 de març manifesten que cap agent duia el número d'identificació i això serà una de les dificultats més grans a l'hora d'aclarir les responsabilitats dels fets en cas que s'arribi a celebrar un judici.

PONENT · ANTIREPRESSIU

El Tomb Antirepressiu torna en format local

Ares Arbós
terresponent@setmanaridirecta.info

Diversos col·lectius de Ponent s'han organitzat per reprendre, aquest cap de setmana, la tasca duta a terme fins ara per denunciar la repressió que pateixen els moviments socials d'arreu de Catalunya. En aquest cas, però, han decidit convocar-lo només a la ciutat de Lleida. El Tomb Antirepressiu es va començar a fer l'any 2005 i va ser secundat per una trentena d'organitzacions de tot tipus i d'arreu del territori que havien patit la repressió en el seu espai de lluita. Diverses organitzacions antirepressives i també moviments en defensa del territori, el moviment okupa, veïnal, llibertari o de l'esquerra independentista es van coordinar per denunciar la persecució i criminalització que patien. La participació massiva i positiva de la primera edició del Tomb va servir per organitzar la segona convocatòria, l'any següent, també arreu dels Països Catalans, però amb un lleuger descens dels grups organitzadors i de la participació. A les terres de Ponent, el SEPC sempre hi havia participat i així ho va voler fer l'any següent, el 2007, tot i que ja no es van organitzar altres actes arreu del territori sota aquesta denominació. El SEPC va organitzar actes al campus

Cinc col·lectius de Ponent s'organitzen per denunciar la criminalització dels moviments socials

d'Agrònoms de la ciutat de Lleida. En l'àmbit del Principat, altres iniciatives com la de la campanya endegada sota el lema *La repressió mai ens tallarà les ales* van prendre el relleu al Tomb, tot i que amb un sentit més puntual i centralitzat i, una vegada més, acompanyades de les polèmiques actuacions dels Mossos d'Esquadra: les agressions amb el *kubotan* i els segrestos de manifestacions.

Enguany i per mantenir viva la resposta davant la repressió política que pateixen els moviments socials, els dos centres socials ocupats de Lleida -el BSO La Ràbia i el CSO la Chispa-, el CSA La Maranya, l'Assemblea de Joves de Lleida i el Sindicat d'Estudiants dels Països Catalans s'han agrupat amb un mateix nom i han decidit aplegar en un seguit d'actes coordinats i dispersos per la ciutat de Lleida el conjunt de casos que han patit els diversos sectors de la dissidència catalana. Es donarà protagonisme a casos com el d'en Franki de Terrassa, el col·lectiu de suport a Enric Duran, les solidàries amb les perseguides per les penes multa o la campanya de suport al Gerard, militant de l'AJLL detingut i acusat d'atemptat a l'autoritat l'11 de setembre passat.

El braçilet groc, vermell o taronja?

El degà del Col·legi de Periodistes, Joan Carles Rius, abans de la Setmana Santa, va escenificar la signatura de la pau amb el conseller d'Interior Joan Saura. Tots dos van rubricar un document on es manifestava l'objectiu que no es tornessin a repetir les agressions d'agents dels Mossos d'Esquadra contra professionals de la informació (fotògrafs, redactors, càmeres, etc.) A partir d'ara, els periodistes hauran de portar un braçilet de color taronja per poder ser identificats clarament pels policies. Després de les càrregues policials durant les protestes de l'any 2001 contra la cimera del Banc Mundial a Barcelona, la Delegació del Govern i el Col·legi de Periodistes van decidir que s'hauria de dur un braçilet vermell -en substitució del braçilet groc utilitzat fins aleshores-, un color que ha estat vigent fins ara. Tot i això, el Sindicat de Periodistes ja ha mostrat la seva disconformitat amb aquesta mesura i ha manifestat que els seus afiliats continuaran portant el color groc o el color vermell, com fins ara.

, així està el pati

TERRES DE L'EBRE • L'AIGUA, ELS RECURSOS NATURALS I EL PAISATGE

Una bicicletada popular recorre els punts afectats pel 'desarrollisme sense control'

Andreu Curto
redaccio@setmanaridirecta.info

El col·lectiu Jòvens de les Terres de l'Ebre va recórrer bona part del territori ebrenc, els dies 9, 10 i 11 d'abril, per denunciar les diferents agressions socials i mediambientals que amenacen aquest territori i per reivindicar "un futur digne i sostenible per les futures generacions".

Durant aquests tres dies, una vintena de jòvens van transitar per tres de les quatre comarques de les Terres de l'Ebre (Ribera d'Ebre, Terra Alta i Baix Ebre) i van fer visites a set pobles, on es van dur a terme xerrades, es van penjar pancartes i es van fer murals i concerts. Els col·lectius d'aquests set pobles van ser els encarregats de preparar els àpats i els llocs on dormir. Segons Joan Gas, portaveu de Jòvens, la interacció entre els participants de la bicicletada i la gent dels pobles per on va passar va ser molt important. Van poder compartir experiències i cohesionar-se amb els diferents moviments socials que hi ha a les Terres de l'Ebre, gràcies a l'ambient festiu i reivindicatiu de la iniciativa. Gas també va afegir que, tot i que van intentar tocar totes les temàtiques, les activitats es van centrar sobretot en les problemàtiques que afecten més directament els pobles per on va circular la marxa. Tot i així, continuen tenint present el treball per aturar projectes com el dipòsit de gas d'Alcanar (projecte Castor), el nou macroabocador de Pinell de Brai i el de Riba-Roja, la central de cycle combinat de Riba-Roja o la contaminació del pantà de Flix.

Ascó

La bicicletada no va començar a les portes de la Central Nuclear d'Ascó perquè sí. Ja fa uns mesos que els Jòvens de les Terres de l'Ebre i la CANC (Coordinadora Anticementiri Nuclear de Catalunya) estan impulsant la campanya Apa-

ANDREU CURTO

Una vintena de jòvens van transitar en bicicleta per tres comarques de les Terres de l'Ebre i van visitar set pobles

guem les Nuclears amb l'objectiu d'evitar la renovació de les llicències de les centrals nuclears del Principat. Sergi Saladié, portaveu de la CANC, va denunciar els perjudicis econòmics, socials, mediambientals i sobre la salut que comporten estes centrals per la població del seu voltant. A banda, també van denunciar la més que probable candidatura del municipi d'Ascó per acollir el Cementiri Nuclear que vol construir l'Estat espanyol.

Corbera d'Ebre

A Corbera d'Ebre, com a tota la Terra Alta, estan patint un procés de massificació eòlica dirigit per les empreses que es dediquen al negoci de les energies renovables, amb la col·laboració i l'aval

del Govern de la Generalitat. Les obres del parc eòlic es van començar a finals de l'any 2008, sense els permisos pertinents, i van destruir els espais històrics de la Batalla de l'Ebre on encara avui hi ha els ossos i les restes dels combatents antifeixistes. Al poble antic de Corbera, que va ser destruït pels avions feixistes durant la guerra, es va fer un petit homenatge a aquestes persones.

Bot

Bot, com Corbera, també està amenaçat per la construcció de quatre parcs eòlics dins i als límits del terme municipal. A més, Bot -com Batea i Vilalba- és un dels pobles amb un producció vinícola més elevada. Josep Montesó, coordinador de la Unió de Pagesos a les

Terres de l'Ebre, va explicar l'exploració que pateixen les cooperatives i els pagesos per part de les grans empreses del sector del vi, una situació que es repeteix en altres sectors de l'agricultura. També va parlar del futur de la pagesia al nostre territori, va apostar per la sobirania alimentària i va denunciar els transgènics.

Xerta

A l'Assut de Xerta (o de Tivenys, segons es mire) s'inicia el canal Xerta-Sènia, que actualment està en construcció. Aquest canal, que es va començar a construir durant els anys 70 per aportar aigua a la indústria metal·lúrgica de Sagunt, va ser recuperat pel PP amb el PHN (Pla Hidrològic Nacional, any

2000) i, ara, el PSOE, tot i haver fet promeses electorals que l'Ebre no seria transvasat, l'està tirant endavant amb el vistiplau d'ERC i ICV com a porta de sortida del transvasament de l'Ebre cap al sud. A Xerta, també van poder comptar amb la presència de Javier Martínez Gil, catedràtic d'Hidrogeologia a la Universitat de Saragossa i fundador de la Nova Cultura de l'Aigua. Aquest estudiós ha dinamitzat durant molts anys la lluita en defensa dels rius i el futur dels pobles del Pirineu aragonès i de les Terres de l'Ebre.

Vinallop

Tot i que la pluja no va permetre la visita a les obres dels Pous de Vinallop, alguns membres de la Plataforma en Defensa de l'Ebre (PDE) i de la Unió de Pagesos (UP) es van desplaçar al Casal Popular Panxampla per compartir les seves postures amb els Jòvens de les Terres de l'Ebre. Aquests pous aniran connectats a la xarxa del transvasament de Tarragona (CAT) i, segons la PDE i la UP, tot i que el govern justifica la seua construcció amb el pla d'emergència dels treballs de descontaminació del pantà de Flix, estan plens d'incoherències tècniques i només serviran per reforçar el cabal del transvasament. A més, denuncien que, mentre aquestes obres s'han tramitat amb urgència, altres tràmits més costosos dels treballs de descontaminació no s'han iniciat, cosa que suposa una incoherència greu. El dilluns 13 d'abril es va saber que el propietari de la finca on s'ha previst la celebració d'un acte el pròxim diumenge 19 d'abril ha estat amenaçat per la Direcció General de Carreteres (DGC) amb una multa si no tapa un mural que hi ha a la finca. Segons la DGC, el mural pot despistar la conducció. Tant la UP com la PDE han considerat aquest fet com una mostra més de *caciquisme* i han anunciat que continuaran amb les mobilitzacions.

BARCELONA • LA COORDINADORA D'ENTITATS VA DECIDIR RETIRAR TOTS ELS ACTES I VAN EDITAR UN PROGRAMA ALTERNATIU

El Districte censura dues activitats de la Festa Major de la Sagrada Família

Nora Miralles
redaccio@setmanaridirecta.info

Aquest cap de setmana comença la Festa Major de la Sagrada Família. Enguany, la temàtica escollida ha estat la de *les tradicions*. Tradicions com les mostres de cultura popular que no es volen perdre i d'altres que les veïnes del barri desitjarien que no s'haguessin recuperat. "Ens referim a la manca de llibertat d'expressió, a l'exercici del *quí paga mana*", afirmen en un comunicat. La indignació està motivada per l'intent

del Districte de l'Eixample de censurar dues activitats programades per la Festassa -espai jove de la Festa Major- i per la Coordinadora d'Entitats de la Sagrada Família. Un dels actes que ha generat la polèmica és una taula rodona sobre l'especulació al barri i les suposades irregularitats comeses pel consistori a l'Illa Myrurgia, una antiga fàbrica que s'havia de destinar a equipaments socials i on s'ha acabat edificat un gimnàs i un hotel de luxe. L'altre, una xerrada sobre el cas d'en Jona, un membre de la Festassa detingut mentre participava en una

manifestació de suport al Forat de la Vergonya l'any 2006 i per la qual li demanen fins a vuit anys de presó. La regidora del Districte, Assumpta Escarp, va decidir fer caure els dos actes

del Districte de l'Eixample de censurar dues activitats programades per la Festassa -espai jove de la Festa Major- i per la Coordinadora d'Entitats de la Sagrada Família. Un dels actes que ha generat la polèmica és una taula rodona sobre l'especulació al barri i les suposades irregularitats comeses pel consistori a l'Illa Myrurgia, una antiga fàbrica que s'havia de destinar a equipaments socials i on s'ha acabat edificat un gimnàs i un hotel de luxe. L'altre, una xerrada sobre el cas d'en Jona, un membre de la Festassa detingut mentre participava en una

manifestació de suport al Forat de la Vergonya l'any 2006 i per la qual li demanen fins a vuit anys de presó. La regidora del Districte, Assumpta Escarp, va decidir fer caure els dos actes

Un dels actes que ha generat la polèmica és un debat sobre especulació

manifestació de suport al Forat de la Vergonya l'any 2006 i per la qual li demanen fins a vuit anys de presó. La regidora del Districte, Assumpta Escarp, va decidir fer caure els dos actes

del programa oficial i, d'aquesta manera, va donar a entendre que no hi ha cabuda per les veus crítiques. Immediatament, la Coordinadora d'Entitats va decidir retirar totes les activitats organitzades per la trentena d'associacions que la conformen i editar un programa de festes alternatiu a l'institucional, que serà distribuït per les pròpies veïnes. Així doncs, en aquesta nova edició, no hi faltaran cercaviles amb gegants i grallers, danses d'èsbart, havaneres, castells, correfoc... però sí que hi haurà algun canvi que

un ull observador trobarà a faltar. I és que, si ens fixem detingudament en el programa distribuït per les entitats veïnals, ens donarem que no hi apareix el logotip de l'Ajuntament de Barcelona, representat pel Districte de l'Eixample. Alhora, es podrà observar un canvi ben visible en els decorats dels carrers que, aquest any, en una autèntica mostra de sostenibilitat ambiental, seran elaborats amb els programes que ha editat el Districte a esquesnes dels veïns. "Així els donarem un ús profitós i no llançarem inútilment el paper", declaren.

, així està el pati

ESPLUGUES DE LLOBREGAT · L'ACTIVISTA POT SER EMPRESONAT DURANT DEU DIES

L'insubmís a les penes multa oposat al pla Caufec és posat en cerca i captura

Oriol Matadepera

baixllobregat@setmanaridirecta.info

El jutjat d'instrucció número 1 d'Esplugues de Llobregat (Baix Llobregat) va decretar, el 26 de febrer, l'ingrés a presó durant deu dies d'un activista en defensa de Collserola per una falta de desobediència a l'autoritat. La setmana del 6 d'abril, el veí d'Esplugues, que s'hauria d'haver presentat voluntàriament a la presó Model i no ho va fer, va ser posat en cerca i captura policial. El membre de la Plataforma Popular contra el pla Caufec ha donat suport a la campanya d'insubmissió a les penes multa des de l'inici del procés judicial endegat arran de l'acció durant la qual va romandre tres dies penjat a cin-

Si és identificat per qualsevol policia, serà detingut i empresonat durant deu dies

quanta metres d'alçada per denunciar el projecte urbanístic a la muntanya de Collserola. Així doncs, a partir d'ara, en cas que sigui identificat per qualsevol policia de l'Estat espanyol, serà detingut i empresonat durant deu dies en substitució de la condemna dictada l'abril de 2008 que l'obligava a pagar seixanta euros de multa.

La campanya d'insubmissió a les penes multa consisteix a negar-se a col·laborar en l'aplicació d'aquestes condemnes econòmiques, motiu pel

ALBERT GARCIA

Acció contra les penes-multa el 23 de març al pont de la B-23 a Sant Joan Despí

qual es pot decretar l'arrest penitenciari com a darrera conseqüència. Diferents persones i col·lectius que pateixen aquest tipus de condemnes s'han coordinat per oposar-s'hi i oferir un espai de suport mutu per evi-

tar pagar les multes i visibilitzar les conseqüències repressives de les mobilitzacions al carrer. L'objectiu és desobeir les condemnes de forma col·lectiva perquè qui les pateix no ho faci sola.

Altres casos a Esplugues

Seixanta persones han estat denunciades més de dues-centes vegades en total per diferents accions contra el pla Caufec durant els darrers anys. Segons membres de la plataforma veïnal, "el cas del possible empresonament del veí d'Esplugues no és res comparat amb tot el que ens pot caure a sobre si prospeiren totes les denúncies, algunes d'elles amb condemnes que superen els dos anys de presó".

Dues sentències absolutòries pels activistes recorregudes a l'Audiència Provincial i quatre judicis pendents esperen el resultat dels tribunals. El mes de març, va arribar la resposta de l'Audiència Provincial de Barcelona sobre els fets de l'acció del 20 de maig de 2008. Aquesta resposta és sobre el recurs interposat per les empreses promotores del pla Caufec -bàsicament Sacresa- i per les persones denunciades en referència a l'acció en què vuit persones van aturar les obres del projecte urbanístic encadenant-se a màquines excavadores i obstaculitzant l'entrada i la sorti-

L'Audiència Provincial condemna vuit persones a pagar 45.000 euros per una altra acció

de maquinària. El tribunal, que compta amb el magistrat i membre de Juges per la Democràcia Santiago Vidal, ha desestimat el recurs d'apel·lació i estima absolutament el recurs presentat per l'empresa immobiliària, ja que considera provat que es va cometre una falta de coaccions -que el jutjat d'Esplugues va absoldre en el seu dia. Per tant, a part de les penes multa individuals, condemna a pagar solidàriament una responsabilitat civil de 45.000 euros. Així doncs, recull íntegrament els arguments de Sacresa. Recentment, la Policia Local d'Esplugues ha posat una multa de 150 euros a un altre company de la Plataforma contra el pla Caufec per col·locar cartells informatius sobre els deu dies d'empresonament amb cinta adhesiva.

BARCELONA · GIHADISME

L'FBI titlla de 'bocamoll' el talibà que va reivindicar el suposat complot al metro

Agnès Tortosa

redaccio@setmanaridirecta.info

El líder de les milícies talibanes de les Arees muntanyoses frontereres entre l'Afganistan i el Pakistan, Baitullah Mehsud, va reivindicar el 3 d'abril, l'autoria del tiroteig a un centre d'acollida d'immigrants a Binghamton, a l'estat de Nova York. L'acció va costar la vida a catorze persones i va coincidir amb l'arribada del president nord-americà, Barack Obama, a la cimera de l'OTAN a Estrasburg. Els serveis secrets dels Estats Units -l'FBI i el Pentàgon- van treure credibilitat a la reivindicació que el cap tribal talibà va fer mitjançant una trucada telefònica al corresponsal de la BBC a Islamabad. Un portaveu de la policia va assegurar que Baitullah Mehsud era un fanfarró i un bocamoll que només pretenia notorietat i protagonisme. Segons les indagacions de la policia de l'estat de Nova York, l'autoria de la matança era un antic treballador de l'empresa IBM d'origen vietnamita i amb un quadre mèdic depressiu. L'anàlisi policial de la reivindicació efectuada per Mehsud ha estat totalment antagònica a allò que fins ara havien fet els mateixos serveis secrets en casos anteriors.

La reivindicació de Mehsud al voltant del suposat atemptat va ser incorporada a la causa judicial

El mateix Mehsud, a través d'una trucada telefònica a través d'un periodista pakistanès que va actuar de mitjancer, es va responsabilitzar d'haver organitzat un grup de paquistanesos amb l'objectiu de preparar un gran atemptat al metro de Barcelona el mes de gener de l'any 2008. Aquesta reivindicació va ser avalada pels mateixos serveis secrets dels Estats Units. De fet, la reivindicació de Mehsud al voltant del suposat atemptat de Barcelona va ser incorporada a la causa judicial i ha estat un dels arguments per mantenir el processament de les deu persones empresonades.

> Deneguen el recurs on es demanava la llibertat d'Enric Duran

El jutjat d'instrucció número 29 de Barcelona ha denegat el recurs judicial contra l'ordre de presó preventiva de l'activista antibanca Enric Duran. La Divisió d'Investigació Criminal dels Mossos d'Esquadra, dirigida per l'inspector Josep Lluís Traperó, va organitzar una operació de seguiment a Duran a partir de la seva participació a una roda de

premsa a la Universitat de Barcelona el dia 16 de març. L'endemà, els Mossos van aconseguir que el jutjat signés l'ordre de detenció. Va ser traslladat a la comissaria i, el 19 de març, es va dictaminar el seu ingrés a la Model. Dos dies després, va ser traslladat a la presó de Can Brians. D'aquí tres mesos, es podrà presentar un nou recurs a l'Audiència Provincial.

Tens una idea de negoci?
Ara_Coop t'ajuda a fer-la realitat amb forma cooperativa

sectors
servis a les persones
autocupació
consum ecològic
solucions per a l'habitatge

assessorament
constitució
ajuts i subvencions
formació

Info@aracoop.coop www.aracoop.coop
c. Premià, 15, 1a planta - Bon 93 838 81 62

SI EL QUE NECESSITES ES
CONEXER-NOS MILLOR

illacrua

ARA POT'S!
subscriu-te

Col·labora amb Illacrua.

Subscripció de prova
Per només 15 euros,
rebràs els 6 propers
numeros d'Illacrua.

Envia'ns les teves dades
(nom, adreça postal i dades bancàries) a:
secretaria@illacrua.cat
93 552 98 79
Via Laietana 45, escala B, pral 2a, 08003 Barcelona

disco
100

c/Escolriol 33 Barcelona
Teléfono 932 840 904
disco@disco100.com

ESPAI OBERT

Nou horari:
de dilluns a divendres
de 18 a 22 h

Ajuda'ns a consolidar econòmicament el projecte. Necessitem més socis i sòcies per fer front a les nombroses despeses mensuals!
Contacta amb nosaltres o passa't pel local!

Col·lectius: Etcètera, Contra-Info, Biogràfic, Polèmica, Ateneu Llibertari del Poble Sec, Ràdio Sants, Ona Lliure, Cooperativa de consum crític.
La coordinadora es reuneix els dimarts a les 20 h.
C/Violant d'Hongria 71, 1er pis. Sants, BCN

**COMBATRE LA CRISI
COMPORTA REPRESSIÓ
KARIM ABSOLUCIÓ**

Dissabte 2 de Maig a la Nau
Xerrada, sopar i concert

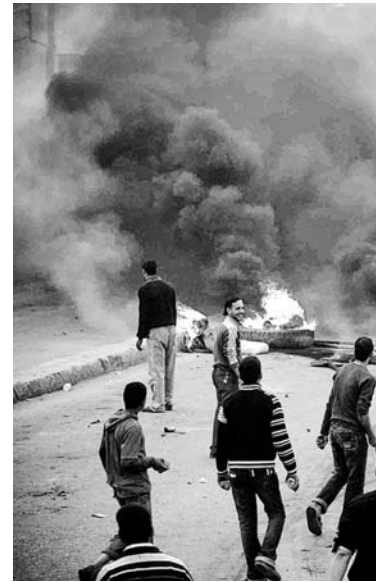
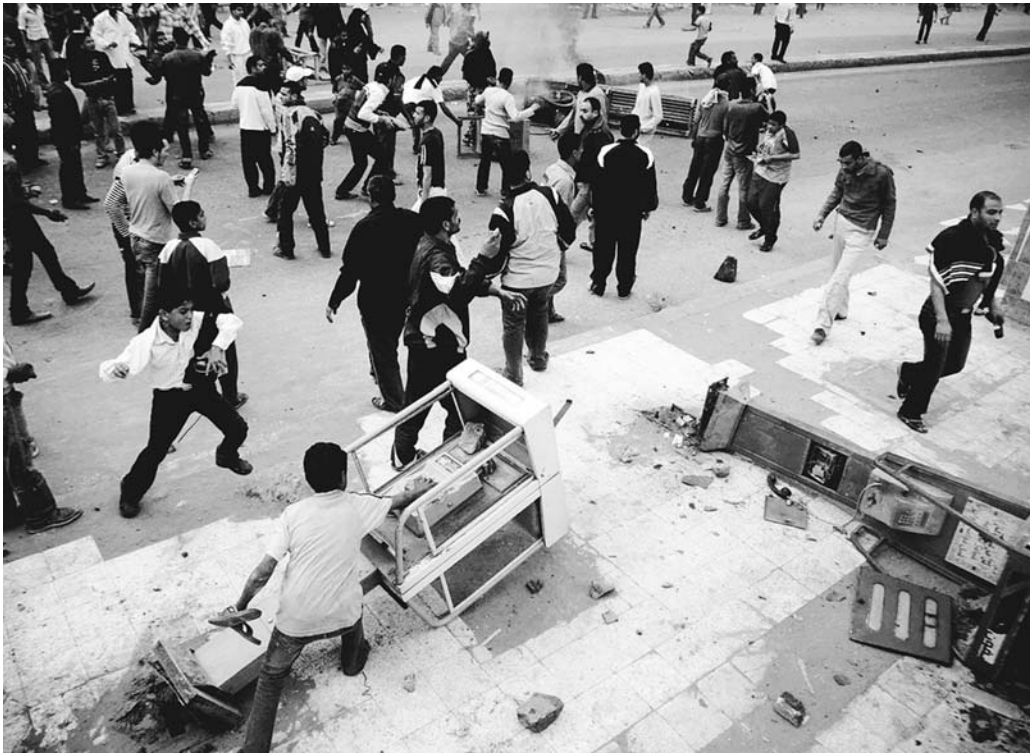
AT-VERSARIS
LOS P-SETAS

Organitzat:
Coordinadora Antirepressiva
del Garraf

ger

Entitat Cultural i Esportiva www.atastip.cat
C/ Del Pi, 25 08810 Ribes, Garraf (País de Catalunya)

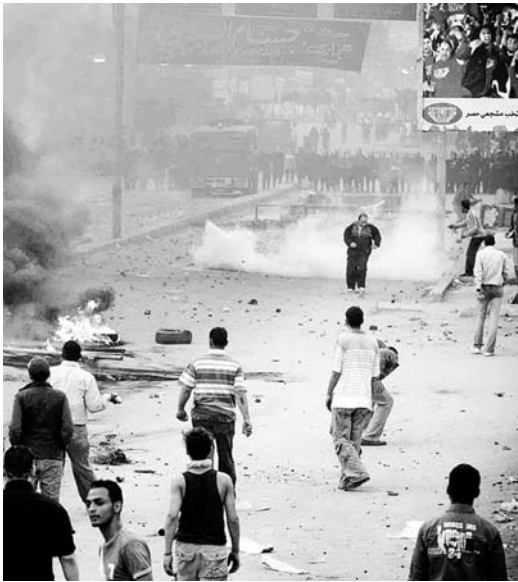
, reportatge

“Tenim g

El 6 i el 7 d'abril de 2008, la població de Mahala, situada al delta del Nil, es va aixeca en lluita contra el règim de Mubarak. Sota els crits de “Tenim gana volem menjar!” o “Augmenteu els preus, que els pobres prendrem el poder”, milers de treballadors van sortir al carrer per reclamar els drets sindicals i laborals negats. Després de dos dies de revolta, la repressió no va tenir compassió. E

“ana, volem menjar!”

un judici militar, 22 sindicalistes van ser condemnats, sense possibilitat d'apel·lació, a penes d'entre 3 i 4 anys de presó. A l'altre costat, tres manifestants van resultar morts, presumptivament a causa de l'acció policial. A dia d'avui, encara no s'ha obert cap investigació pels fets. Haitam el Shami, el cap de policia que va dirigir la repressió, va acabar rebent un valuós ascens per la feina feta.

L'11 de febrer, el fotògraf i activista Nasser Nouri va rebre el primer premi del Concurs egipci de foteperiodisme 2008 de l'Associació Egípcia de Fotografia per aquest valuós reportatge carregat de força sobre l'aixecament de Mahala.

+ INFO

A la secció de Roda el món d'aquest número >> PÀGINES 18 i 19

TEXT: Marc Almodóvar • FOTOGRAFIA: Nasser Nouri

, així està el pati

VILADECANS · NATURA

El Barça projecta una 'ciutat del soci' en un espai natural

Oriol Matadepera
redaccio@setmanaridirecta.info

Fa nou mesos, l'alcalde de Viladecans (Baix Llobregat), Carles Ruiz, va dir públicament que el consistori i el Futbol Club Barcelona feia dos anys que treballaven plegats en un projecte que ara comença a sortir a la llum pública. Es tracta de construir una ciutat del soci - camps de futbol, pistes de tennis, un centre d'oci i fins i tot un palau de concerts- en uns terrenys amb un valor mediambiental reconegut per la Unió Europea a través de la Xarxa Natura 2000, ja que estan situats just al costat de la reserva natural del Remolar. Quan s'ha conegut el projecte, el mateix alcalde ha afirmat a un mitjà comarcal que "no hi ha cap negociació amb el Barça, ja que no ens ha fet arribar cap projecte en concret", per desmentir que l'Ajuntament estigui treballant conjuntament amb el club esportiu. Des de llavors, tant el govern local com el Barça guarden silenci.

Els terrenys fa més d'un segle que són l'espai de projectes urbanístics frustrats

Aquests terrenys que es troben al litoral de Viladecans fa més d'un segle que són l'espai de projectes urbanístics frustrats. Des d'una ciutat de descans per la classe obrera ideada el 1933 pel Grup d'Artistes i Tècnics Catalans per al Progrés de l'Arquitectura Contemporània (GATCPAC) i aprovada per la Generalitat el 1937 fins un parc aquàtic amb piscines i tobogans i un parc temàtic, aprovat el 1987 per la Corporació Metropolitana de Barcelona. Ara, entitats ecologistes com Salvem Oliveretes critiquen "el cavall de Troia amb cara simpàtica del Barça, que vol trencar el malefici d'uns terrenys maledits urbanísticament".

Parc del Delta

L'obertura de Viladecans cap al mar ha obert moltes expectatives urbanístiques. En aquest indret, que -segons l'Ajuntament- rep el nom de Parc del Delta, està prevista la construcció d'hotels, centres de salut, un centre de convencions i espais pel lleure i la pràctica esportiva. Els terrenys afectats pel Parc del Delta són els del litoral i els del voltant del camí de les Filipines. Els diversos projectes que s'hi han planejat sempre s'han frenat per l'oposició veïnal i legal, tot i que infraestructures com la desviació de l'autovia de Castelldefels o l'ampliació de l'aeroport han reduït i malmès part de la reserva natural. Avui dia, s'està a punt d'aprovar el projecte del passeig marítim, que ocuparia cent hectàrees de la pineda litoral.

EL PRAT DE LLOBREGAT · FECSA-ENDESA VOL ENDERROCAR L'ESPAI I COBRAR LA INDEMNITZACIÓ

El procés de desallotjament del KOP s'inicia sis anys després de ser okupat

Directa Baix Llobregat
baixllobregat@setmanaridirecta.info

El jutjat número 5 del Prat de Llobregat ha iniciat el procés de desallotjament del Kasal Okupat del Prat (KOP). Un cop arxivada la denúncia per la via penal de l'empresa Fecsa-Endesa -propietària de l'espai de l'antiga central elèctrica de la població-, el procediment per la via civil consisteix en l'aplicació de la llei hipotecària contra els ocupants. L'assemblea de l'espai okupat considera que això els deixa sense cap dret de defensa legal, ja que estableix el pagament d'una caució monetària proporcional al preu

Exigeixen el pagament d'una caució monetària com a condició per oposar-se a la demanda

de taxació del local com a condició prèvia per oposar-se a la demanda de desnonament. Aquesta via -actualment aplicada al CSO La Bankarotta de Cornellà i, l'any 2004, al CSOA Hamsa de Sants- esdevé una eina judicial perfecta per les administracions, les empreses i les multinacionals afectades per processos d'ocupació, ja que prioritza la capacitat econòmica dels demandants i denuncians per sobre de qualsevol altre condicionant.

OLESA · LA GENERALITAT PRETÉN EDIFICAR-HI 848 HABITATGES DELS MÉS DE 69.000 DE TOT CATALUNYA

Olesa es mobilitza contra l'ARE local

Oriol Matadepera
baixllobregat@setmanaridirecta.info

El Departament de Política Territorial i Obres Públiques va aprovar definitivament el planejament de les Àrees Residencials Estratègiques (ARE) el 13 de març. Dels 15.900 habitatges que impulsa la Generalitat al Baix Llobregat, 848 han trobat una àmplia oposició a Olesa de Montserrat (Montserrati), ja que es pretenen edificar en un sector de gairebé quinze hectàrees a la zona sud del municipi, sota el barri de La Central. El govern local (PSC-CIU) s'ha mostrat favorable a l'ARE. De fet, el seu alcalde, Jaume Monné (PSC), va suggerir augmentar la primera proposta de la Generalitat que parlava de 798 habitatges fins a 899. L'oposició veïnal a l'ARE es mostra preocupada pel creixement desmesurat, per la densitat d'habitatges per hectàrea -una de les més altes de les 68 ARE aprovades- i per l'existència de 1.900 habitatges buits al

Façana del centre social KOP-Alta Tensió

L'assemblea afirma que aquesta situació "evidencia el desequilibri de criteris i la legitimació d'una justícia només per als rics". També destaca que, en el cas del KOP-Alta Tensió, a aquesta indefensió legal, s'hi afegeix el fet que tot el procés té com a objectiu el desallotjament dels ocupants per poder enderrocar l'espai i fer realitat el pla urbanístic -posteriorment a l'okupació- projectat a l'entorn de la nova estació del TAV. Així, la intenció de Fecsa-Endesa no és utilitzar l'espai ni rehabilitar-lo, sinó enderrocar-lo i cobrar la indemnització per l'expropiació dels terrenys.

Quinze anys al Prat, sis del KOP

Des que, l'any 1994, es van okupar les Cases d'en Puig, al Prat de Llobregat hi ha hagut sis centres socials. El KOP-Alta Tensió va ser okupat el 25 de gener de 2003 per més d'un centenar de persones, el mateix dia que havien sortit voluntàriament de l'anterior centre social, el CSO Monmari, després d'arribar a un pacte amb els membres del Casal d'Avis que s'havia de construir a l'indret. Des de llavors, centenars de persones i desenes de col·lectius han generat nombroses activitats i han donat vida a un es-

pai que portava molts anys abandonat. Els membres de l'assemblea del KOP han iniciat una campanya contra el procés de desallotjament i han començat a recollir suports per mantenir l'espai. També fan una crida a la solidaritat per defensar el Kasal i per visibilitzar el conflicte social que suposen els espais autònoms i autogestionats, tot reiterant la necessitat de mantenir la seva existència per possibilitar que nombrosos col·lectius i persones puguin continuar desenvolupant-hi diferents expressions de lluita i dissidència.

poble segons el Pla Local d'Habitatge de 2005 -encara que el regidor d'Habitatge assegurí que són entre 650 i 700 perquè la resta serien "espais diversos". Una altra crítica a l'ARE és la manca de mecanismes de participació ciutadana -que són obligatoris per l'elaboració d'altres plans d'ordenació urbanística municipal- i el qüestionament del model d'habitatge de protecció oficial, que es veu com una operació destinada a injectar capital públic a les constructores i immobiliàries, de manera similar al que s'ha fet amb els bancs.

Oposició veïnal

Diferents entitats com Revolució Verda, l'Associació Veïnal del Casc Antic o la Coordinadora de l'Esquerra Independentista del Montserrati declaren que no volen aquesta ARE ni continuar amb l'ordenació urbanística de l'any 1993. Creuen que el Pla General està "desfasat" i s'ha de revisar i, per això, proposen que s'endegui un procés de participació ciu-

Cassolada al ple de l'ajuntament d'Olesa el passat mes de febrer

dadana i que se celebri una consulta al poble per aprovar les noves directrius urbanístiques. Recentment, els propietaris afectats per l'Àrea Residencial Estratègica d'Olesa s'han constituït com a associació per tenir

més força com a col·lectiu en les seves reivindicacions. El projecte preu expropiacions i, per tant, una de les primeres accions podria ser la presentació d'un contenciós administratiu al projecte.

, així està el pati

ENTREVISTA · ROSA TALÓN, VEÏNA DEL BARRI DEL CLOT DE BARCELONA, AFECTADA PER ASSETJAMENT IMMOBILIARI

“He presentat unes 70 instàncies a l'Ajuntament i, al final, sempre hi poso: ‘Gràcies, Ajuntament, per ajudar-me tant’”

La cistelleria de la Rosa, al carrer Rogent del barri del Clot i al mateix edifici on ha viscut tota la vida, té un cartell on posa ‘Liquidació perquè ens fan fora’ penjat a l'aparador. Des de darrere el mostrador, amb els prestatges mig buits d'un gènere que ha volat en poques setmanes, la Rosa ens explica el seu peiple.

Oriol Andrés
redaccio@setmanaridirecta.info

Quan fa que la seva família viu en aquest edifici?

Fa cent anys, des dels meus avis. Quants veïns eren llavors?

Erem quatre veïns.

Quan van començar els problemes?

L'any 77 o el 78 ens van dir si volíem comprar l'edifici i el meu marit va dir que s'ho pensaria. Però ja no ens ho van tornar a comentar i el va comprar el senyor Bassas, que era l'administrador de la finca, per un milió i mig de pessetes. A nosaltres ens en demanaven cinc. Després van començar a

més d'un 10% el lloguer base. I vam començar a consignar els diners perquè ell no ens cobrava. Vam estar així durant catorze anys.

Havia de ser un dels primers casos d'assetjament immobiliari amb resposta...

Jo no sabia on anar. Vaig anar al jutjat i no em van acceptar la denúncia. Com a les dones que les pegaven, que anaven a denunciar i tampoc servia per res. Després es va començar a buidar la casa. Una veïna va ser ingressada en una residència, la meua cosina va morir... Van ser més de quinze anys durant els quals, a la casa, només hi vivia jo i el senyor Bassas va deixar que l'edifici s'anés deteriorant i anés caient.

Quins mètodes d'assetjament ha usat el propietari?

A part de no fer les obres, fa tres anys que va tallar l'aigua. També em va posar un detectiu per intentar demostrar que no hi vivia, que és una de les clàusules del contracte. I després, a sota els balcons, hi ha uns ferros que em van dir que només hi podien ser durant tres mesos i ja fa cinc anys que hi són. Un dia va venir i em va preguntar què volia. Jo li vaig contestar que una casa per viure... Mai no em va oferir res.

De quan data la seva primera denúncia?

Farà deu o onze anys de l'inici de les denúncies a l'Ajuntament.

Quantes n'ha interposades?

L'advocada diu que ella té 36 denúncies, però també vaig a l'Ajuntament cada setmana a presentar instàncies

Rosa Talón, a la seva cistelleria i l'auca que representa l'assetjament que pateix.

per declarar que el propietari no està fent les obres per les quals l'han condemnat. D'aquestes, n'hi ha prop de 70. Al final, sempre hi poso: “Gràcies, Ajuntament, per ajudar-me tant”. Finalment, la setmana passada, em va arribar una resposta que diu -fa riure i tot: “Vostè, si té algun problema d'assetjament, miri...” i em dona les adreces de les d'oficines on puc anar. Com si es fossin de mi.

S'esperava la falta de suport institucional?

No. Quan vaig anar a l'Ajuntament, pensava que m'ho solucionarien tot. M'ho creia... Però aquestes coses, fins

que no t'hi trobes... Aquí també hi ha hagut coses estranyes. Durant tres anys, l'expedient va estar perdut.

I com s'arriba a l'ordre de desnonament?

Han declarat l'edifici en ruïna econòmica. Hi ha una llei que diu que, si les obres que ha de fer el propietari per obligació amb els arrendataris supere el 50% del valor de la finca, té dret a fer fora els veïns sense fer les obres. La diferència, en aquest cas, és de 200 euros. És per aquest motiu que m'han condemnat al desnonament, sense indemnització i havent de pagar les costes.

Això va ser durant el darrer judici, però prèviament hi va haver sentències favorables, no?

De fet, el judici el vam guanyar i van condemnar el propietari a fer les obres. Però, llavors, ell va posar un recurs a l'Audiència Provincial al·legant aquesta ruïna amb un peritatge i va guanyar.

A part d'aquest procés civil, també heu fet una denúncia per la via penal?

Sí, hi ha una querrela que es va posar fa cosa d'un any. Els processos civil i penal han anat bastant en paral·lel. En el penal, l'advocada ha agrupat totes les denúncies que he anat posant durant aquests vint anys i li hem posat una querrela criminal per assetjament. És la segona que es posa a Catalunya i l'han admesa a tràmit. Es podria donar el cas que em fessin fora i que, d'aquí dos anys, es condemnés el propietari.

Ha rebut la solidaritat de molta gent?

Hem recollit més de mil signatures i encara se n'estan recollint més. L'advocada les presentarà al jutjat. N'hi ha d'entitats del barri com l'associació de veïns, la parròquia... Ve molta gent a la botiga a signar. Hi ha molta solidaritat. Em sembla que només una persona m'ha dit que no volia fer-ho quan li ho vaig demanar. És maco això. Sí no et fan mòbing, no te n'adones.

Com se sent?

Ara vaig al psiquiatra i al psicòleg. Dormo amb pastilles i m'he enganxat, ja no se'n puc deixar. A la meua edat, ja era hora que m'enganxés a alguna cosa. I, tot i així, em desperto cada dia a les cinc. És dur.

Què passarà si finalment la fan fora?

No ho sé, tampoc es tracta de posar-lo-ho fàcil.

“Fa tres anys, el propietari em va tallar l'aigua. També em va posar un detectiu”

caure pedres a la part posterior de la casa. Jo em vaig anar a queixar, però van passar anys fins que no van fer les obres al terrat. Arran d'aquestes obres, ens va voler pujar el lloguer, de mil i pico pessetes a cinc mil. I llavors, les quatre veïnes vam dir que no, que no pagàvem. Segons una llei antiga, però encara vigent, no podien pujar

Ocupació de la seu del districte

Una cinquantena de persones van participar el passat 31 de març d'una acció de denúncia del cas de la Rosa Talón. Disfressats amb perruques i cridant lemes com “cap veïna fora del barri” o “polítics mentiders no serviu de res” van entrar a la seu municipal del districte de Sant Martí mentre sostenien una pancarta on hi deia: “Davant l'actitud còmplice del Districte, aturem els desnonaments”. Es van reparar tríptics sobre l'assetjament, la forma de detectar-lo i de combatre'l. A l'exterior de l'edifici es va encadenar un maniquí amb una pancarta on es llegia “M'han fet fora de casa perquè l'Ajuntament passa!”. La propera convocatòria serà el 21 d'abril a les 9h del matí davant la casa de la Rosa.

ANUAR

, roda el món

internacional@setmanaridirecta.info

REGNE UNIT • LA CIMERA DE LONDRES EVIDENCIA QUE L'OBJECTIU NO ÉS LA REFORMA DEL CAPITALISME, SINÓ UN PETIT MAQUILLATGE

G20. Objectiu: salvar el capitalisme

Iolanda Fresnillo
Observatori del Deute
en la Globalització/ Londres

Des de l'esclat de l'actual crisi del sistema financer, les declaracions que consideraven tocat de mort el sistema capitalista neoliberal han anat proliferant. Les reunions del G20 –la primera el 15 de novembre a Washington i la darrera el 2 d'abril a Londres– es plantejaven com l'espai des d'on s'havia de refundar el sistema econòmic i financer. Però una lectura atenta del comunicat de Londres ens ensenya que no es tracta d'una reforma, sinó d'un petit retoc de maquillatge.

Un bilió per 'reflotar' el sistema

La mesura més celebrada pels titulars dels grans mitjans de comunicació va ser la promesa d'un paquet d'1,1 bilió de dòlars per restaurar el crèdit, el creixement i els llocs de treball en l'economia mundial. Aquests diners es canalitzaran, principalment, a través del Fons Monetari Internacional (FMI), que esdevé el principal beneficiari d'aquesta cimera. S'han triplicat els recursos de què disposarà l'FMI –fins a 750.000 milions de dòlars– per poder oferir crèdits als països que travessin dificultats a causa de la crisi. Aquesta mesura ha estat àmpliament criticada, no només per moviments socials i ONG d'arreu del món, sinó també per mandatariis com Evo Morales, que va afirmar: "Donar més diners a l'FMI és com posar al llop a cuidar les ovelles".

L'FMI travessa una crisi greu de legitimitat i financera des de fa més d'una dècada, però les mesures adoptades pel G20 asseguren una recuperació ràpida d'aquest ens, al mateix temps que ignoren completament la responsabilitat que té en l'origen d'aquesta crisi i que reforcen perillosament el seu rol en el sistema financer internacional. El reforçament de l'FMI es fa sense una revisió profunda de les polítiques que imposa mitjançant les condicionalitats que acompanyen els seus préstecs. Di-

Imatges del vídeo de 'The Guardian', on es veu com un policia golpeja Ian Tomlinson, l'1 d'abril, a Londres.

versos informes publicats els darrers dies mostren que els primers préstecs que ha atorgat l'FMI per fer front a la crisi contenen condicionalitats al més pur estil del *Consens de Washington* i que contradiuen les pròpies recomanacions del G20 per sortir de la crisi. En relació a la manca de democràcia interna de l'FMI, el G20 reafirma tímidament la necessitat de revisar el repartiment de vots dins la institució. Però la revisió simplement tractarà de donar més vots a aquells països que ara tenen més pes en l'economia mundial –com el Brasil, l'Índia, la Xina o fins i tot l'Estat espanyol– i deixa els països més empobrits en una situació d'inferioritat encara més gran.

És important destacar que gairebé el 100% del bilió de dòlars promès pel G20 per fer front a la crisi es desemborsarà en forma de crèdits, bona part d'ells a països empobrits que ja estan

molt endeutats. Aquests crèdits esdevindran els deutes externs de demà, uns deutes que s'hauran de sumar als que ja han d'enfrontar els països empobrits. Un deute extern que hem de qualificar com a il·legítim, ja que s'haurà generat per la irresponsabilitat dels països del Nord.

De la fi dels paradisos fiscals a la fe en el lliure comerç

"L'era del secret bancari s'ha acabat" és una de les frases incloses al comunicat del G20 més repetides als mitjans de comunicació. La qüestió dels paradisos fiscals ha protagonitzat bona part de les negociacions prèvies a la reunió del G20. Tot i això, el resultat és ambigu i molt limitat. La llista de països exclou casos emblemàtics de paradisos fiscals com la City de Londres o Luxemburg i les mesures i sancions –tant pels paradisos fiscals com per fer front a l'anun-

ciat control del sistema bancari– no es concreten o es deixen per més endavant. En definitiva, les mesures preses en cap cas suposen una acció decidida per eliminar totalment els paradisos fiscals.

"Donar més diners a l'FMI és com posar el llop a cuidar les ovelles"

L'altre pilar del comunicat, el compromís amb el lliure comerç, ja va ser explicat a la cimera de Washington del novembre de 2008. En aquesta ocasió, el G20 ha insistit a refermar la seva fe en el lliure comerç i ha reiterat la seva negativa –al menys sobre el paper– a

les mesures proteccionistes i la intenció de fer reviuir les negociacions de l'OMC. Cal denunciar la hipocresia que s'amaga rere aquest suposat refús al proteccionisme, ja que, segons un informe recent del Banc Mundial, hi ha disset països del G20 que han aixecat noves barreres proteccionistes durant els darrers mesos.

Efectivament, l'objectiu del G20 no és altre que "restaurar el creixement global" i la forma d'aconseguir-ho és a través d'una "economia mundial oberta, basada en els principis de mercat, en una regulació efectiva i en institucions globals fortes" (tot i que no necessàriament democràtiques). El repté és, doncs, preservar l'essència del capitalisme i intentar "restaurar la confiança" de l'opinió pública en el model. I, per fer-ho, cal posar una mica d'ordre en un sistema que s'ha descontrolat –reconeixen els líders del G20–, però en cap cas es pretenen abandonar els vells dogmes neoliberals.

Una crisi global, una resposta global?

Des d'un inici, el comunicat del G20 es presenta com la resposta global que necessita el món davant la crisi. Però el G20 és –a totes llums– un espai no democràtic i no legítim per decidir mesures que impliquen fins a 172 països que no van ser convidats a Londres. En el marc de les Nacions Unides, s'ha iniciat un procés paral·lel. "Tenim l'oportunitat i la responsabilitat de buscar les solucions que tinguin en compte els interessos de totes les nacions, les riques i les pobres, les grans i les petites. Aquesta és la missió del G192". Amb aquestes paraules, Miguel d'Escoto, president de l'Assemblea General de les Nacions Unides, ha convocat una conferència d'alt nivell per "analitzar les sortides a la crisi que està devastant l'economia mundial". No podem esperar que el G20 cedeixi fàcilment el protagonisme en aquesta lluita global contra la crisi, però nosaltres no podem permetre que uns pocs continuïn decidint el futur del món.

EGIPTE • CONVOQUEN UNA JORNADA DE LLUITA CONTRA EL RÈGIM A TRAVÉS D'INTERNET

La vaga cibernètica naufraga a Egipte

Enfrontaments de la policia amb els estudiants de l'universitat Ain Shams

Marc Almodóvar
El Caire

Seguiment baix del 6 d'abril a Egipte. L'anunciat dia de la ràbia es va saldar –en contra del que havia passat un any abans– amb una incidència escassa, dispersa i poc nombrosa. Un enorme desplegament policial i repressiu va mirar de silenciar les manifestacions que es van produir. Només el moviment estudiantil va seguir amb més o menys intensitat les convocatòries de solidaritat. Entre altres, 1.500 estudiants es van manifestar a la Universitat de Mansoura, mentre a Ain Shams es registraven incidents quan la policia mirava de detenir un activista destacat dels Germans Musulmans. Nou estudiants i un fotògraf van ser detinguts. La policia també va impedir una concentració davant la Federació egípcia de

sindicats, al Caire, mentre poc més d'un centenar de persones es concentraven davant el sindicat de periodistes. Es van registrar altres petits incidents arreu del país.

Prop de 45 persones van ser detingudes arreu d'Egipte en relació a la mobilització. Dues adolescents van ser detingudes a Kafr El-Sheikh durant els dies previs mentre repartien fulls volants per convocar la jornada. Dos dies després, durant una concentració de denúncia, una trentena més de persones van ser detingudes, inclosos cinc advocats. Algunes de les persones organitzadores de la marxa van assegurar que havien rebut pressions i coaccions policials a través de missatges de mòbil els dies previs a la marxa, mentre d'altres activistes van denunciar registres il·legals de les seves cases el mateix dia 6.

ESTAT FRANCÈS · CONTRACIMERA PEL 60 ANIVERSARI DE L'OTAN A ESTRASBURG

Un 'no' massiu contra l'OTAN

Esther Vivas
Estrasburg

L'OTAN va celebrar el seu 60 aniversari el 3 i 4 d'abril a la ciutat assetjada d'Estrasburg, tot un símbol de la relació entre l'organització atlàntica i la societat. La zona roja, envoltada per un fort dispositiu policial de més de deu mil efectius, va acollir els líders dels estats membres de l'organització mentre milers de persones es manifestaven i eren durament reprimides pels carers d'Estrasburg. La cimera es va produir just després de la del G20 a Londres, també marcada per fortes protestes, per la repressió i per l'adopció d'un conjunt de polítiques que confirmen l'orientació seguida pels principals governs des de l'esclat de la crisi: intentar salvar l'actual sistema capitalista amb la posada en marxa de reformes que assegurin la seva viabilitat i fer pagar el cost de la crisi a la gent treballadora.

Gas lacrimogen, pilotes de goma, granades ensordidores i canons d'aigua van ser els instruments utilitzats

Prop de trenta mil activistes, segons el comitè organitzador internacional, es van desplaçar a la ciutat d'Estrasburg per expressar el seu rebuig a les polítiques militaristes de l'OTAN, el principal instrument transatlàntic del complex militar nord-americà. Joves vinguts -principalment- de diferents punts de França i d'Alemanya i delegacions de Gran Bretanya, Grècia i Itàlia es van trobar durant la contracimera. Des de Barcelona, la campanya catalana No a l'OTAN-No a la guerra -que fa mesos que prepara aquesta mobilitza-

Manifestacions contra la cimera de la OTAN a Estrasburg

ció - va organitzar un autocar amb més de quaranta persones. Les militants catalanes es van allotjar al campament antiOTAN situat al sud d'Estrasburg -on ja hi havia milers de joves- i van participar activament en les accions de protesta.

El divendres 3 i el diumenge 5, es va dur a terme una conferència internacional i una assemblea d'organitzacions antiguerres on es va parlar i debatre sobre el futur de l'OTAN, l'amenaça que significa per la pau mundial, la necessitat de posar fi a aquesta organització i les propostes alternatives impulsades per les organitzacions socials.

Però, en el transcurs d'aquests dies, el dret democràtic de manifestació va ser prohibit sistemàticament per les forces policials franceses i alemanyes desplegades a la zona. Les primeres confrontacions es van produir la vigília de l'inici de la reunió internacional, quan la gendarmeria francesa va bloquejar una manifestació espontània que sortia del campament antiOTAN i va detenir prop de

300 joves. El punt àlgid de la repressió va arribar el dissabte 4, coincidint amb la manifestació unitària contra l'Aliança Atlàntica.

Des de primera hora del matí, la policia va bloquejar l'entrada al punt de cita on s'havia d'iniciar la marxa i va impedir que aquesta se celebrés durant tota la jornada. També va prohibir l'entrada dels activistes procedents de la frontera alemanya. El llançament de gasos lacrimògens, pilotes de goma i granades ensordidores i l'ús de canons d'aigua van ser els instruments emprats per les policies francesa i alemanya per impedir l'avanç dels manifestants als afores de la ciutat, on teòricament s'havia acceptat que es fes la marxa. Els enfrontaments entre les forces policials i els membres del bloc negre es van generalitzar.

De fet, la manifestació amb prou feines va poder avançar pel recorregut previst perquè va trobar la major part de les vies bloquejades per tanquetes i furgonetes. La marxa va ser dividida per la pressió policial i, pos-

teriorment, encerclada i assetjada per la gendarmeria francesa sota una pluja de gas lacrimogen. Com va destacar Olivier Besancenot, portaveu del Nou Partit Anticapitalista (NPA) francès: "Hi havia una omnipresència policial delirant (...) Una imatge viva de com l'OTAN enfronta el malestar social a través d'instruments repressius i dóna una solució militar als problemes del món".

Els fets ocorreguts a Estrasburg posen de relleu que, en un context de crisi aguda i sistèmica del capitalisme, l'Estat opta per augmentar la repressió davant qualsevol tipus de dissidència política i social. La persecució i la criminalització dels moviments socials és una tendència en augment a escala global, nacional i local. L'encerclament policial -aplicació de l'anomenada tàctica *kettle*- dels manifestants contra el G20 a Londres, la repressió al moviment estudiantil -a Barcelona i a moltes altres ciutats europees- i els darrers fets d'Estrasburg confirmen aquesta dinàmica.

La batalla d'Estrasburg i les protestes contra el G20 a Londres signifiquen una revitalització parcial del moviment internacional contra la globalització capitalista, que adquireix una importància especial en el context actual de crisi. Els esdeveniments d'aquestes darreres setmanes ens recorden -salvant les distàncies- el cicle àlgid de les contracimeres dels primers anys 2000 i la convocatòria de mobilitzacions importants durant les reunions internacionals del G8, l'OMC o la Unió Europea, entre d'altres. En aquest sentit, la propera gran mobilització internacional que tindrà lloc arran de la cimera del G8 a Itàlia, a Sardenya, serà un test pels moviments socials italians i europeus, vuit anys després de la batalla de Gènova.

La propera gran mobilització arran de la cimera del G8 a Sardenya serà un test pels moviments socials

Avui, 60 anys més tard de la seva creació, l'OTAN ha demostrat una incompatibilitat total amb el manteniment de la pau mundial. Les intervencions en conflictes internacionals en nom d'un *humanitarisme* bèl·lic no han fet més que posar de relleu el seu caràcter militarista al servei dels interessos dels Estats Units. L'OTAN s'ha convertit en el braç militar del capitalisme occidental sota hegemonia nord-americana i en el gendarme mundial al servei dels seus interessos. La cimera del 60 aniversari ha estat marcada per la reeixida ofensiva diplomàtica del govern d'Obama per obtenir suports a l'enviament de més tropes a l'Afganistan, el control militar del qual és un objectiu estratègic de l'administració nord-americana i la pedra angular de la lluita contra el terrorisme.

El grup *Joves del 6 d'abril* havia convocat una jornada de vaga i lluita conjunta contra el règim de Mubarak a través d'Internet unes setmanes abans. Ho van fer a través del portal Facebook -on compten amb 70.000 adhesions-, amb lemes generals i poc concisos que anaven des de la gratuïtat dels estudis a la denúncia del despotisme i la corrupció o la pujada dels preus. D'aquesta manera, els joves invitaven a commemorar el primer aniversari del 6 d'abril de 2008, quan un esclat de ràbia ciutadana va sortir al carrer, en especial a la ciutat obrera de Mahala. Amb més o menys entusiasme, la pràctica totalitat de formacions polítiques va anar donant el seu suport a la convocatòria. Des dels liberals del Gad al Centre d'Estudis Socialistes, passant pels nasseristes del Karama o el moviment polièdric de Kefaya. Fins i tot els Germans Musulmans, des-

prés d'un llarg estira i arronsa, van decidir donar suport a la mobilització. Però la poca planificació i la manca de posicionament dels sindicats i moviments obrers més importants van fer que -tot i que inicialment es va convocar com una

Commemoren el primer aniversari de l'esclat de ràbia a la ciutat de Mahala

vaga general -no se'n ressentís cap dels centres econòmics i productius del país i que la jornada diferís poc d'un dia qualsevol. Al final, un cop confirmat el fracàs de la jornada, es va arribar a parlar més del suposat divorci del líder del Gad

Ayman Nour -recentment excarcarat- que de les deu propostes que havia presentat el líder neoliberal a Hosni Mubarak al matí. Segons Nour, si aquests punts no es compleixen, convocarà una nova vaga general d'aquí un any.

Tot i les lectures triomfalistes d'alguns abans de la jornada, la majoria d'anàlisis confirmen el fracàs. La mobilització cibernètica, en un país on tan sols el 15% dels ciutadans té accés a la xarxa, s'ha mostrat com una entel·lequia. Segons alguns activistes d'esquerra, mancava coordinació, concreció d'objectius i, sobretot, el suport explícit i actiu dels principals moviments sindicals, que mantenen una lluita per la seva legalització formal al país. Un exemple d'això és la convocatòria de Metges sense drets davant del seu sindicat. Només van secundar la convocatòria dos activistes, mentre els seus companys es tro-

baven en altres llocs o, senzillament, treballaven. Ara, la por és que -com molts havien anunciat- el fracàs de la convocatòria cibernètica pugui produir una desmoralització en massa de l'oposició al règim. Quelcom provocat, segons afirmen, per la banalització que s'ha fet del concepte de vaga general.

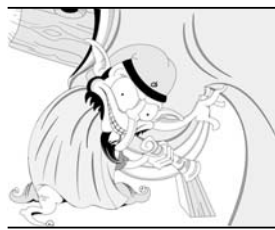
Els ciberconvocats, però, continuen defensant la victòria de la jornada. Segons ells, el dia de la ràbia ha servit per trencar la barrera de la por a Egipte i, entre altres coses, ha aconseguit que, per primera vegada, les diverses forces polítiques egípcies d'oposició es coordinin en un front comú. Abu Alghar, líder espiritual del moviment per la independència universitària i membre de Kefaya, va destacar que el moviment havia suposat "el naixement d'una nova generació de polítics", tot i que assegura que "està condemnat a morir" per la seva

gran diversitat interna. Tot això obliga a reinterpretar el que va succeir el 6 d'abril de 2008. La victòria moral -que no efectiva- d'aquella mobilització deu molt al que va passar a Mahala. Per molta gent, sense els incidents ocorreguts en aquesta ciutat obrera, un pèl allunyats dels fóruns del Facebook, la convocatòria de l'any 2008 també hauria estat un fracàs. La majoria d'anàlisis coincideixen que la primera va triomfar perquè perseguia objectius concrets, comptava amb una organització al darrere i, sobretot, perquè va tenir una enorme capacitat de sorpresa. I és en aquesta línia -la de la lluita obrera- que els grups d'esquerra plantegen les properes lluites a l'Egipte de Mubarak. Amb Facebook o sense.

Més informació:
<http://egiptebarricada.blogspot.com/>

, espai directa

PROMOCIÓ!

Subscriu-te a la Directa i emportat un regal a elegir entre cd's, samarretes i llibres...

Consulta el catàleg a la nostra web: www.setmanaridirecta.info

Directament presenta'ns!

Si voleu organitzar una presentació del setmanari, truqueu o escriviu a directa@setmanaridirecta.info

PRESENTACIÓ DE 'LA INDIRECTA'
Divendres 17 d'abril al CSO La Gordíssima C. Gordi 10, Barcelona. <M> L1 Sant Andreu 19 h. Cafeta per la DIRECTA. 20h Presentació del llibre *La Indirecta, una entrevista a l'esquerra*, a càrrec del seu editor Sergi Picazo. Posteriorment s'explicarà el projecte de la DIRECTA i hi haurà cafeta fins a les 3h.

Ja som prop de 1000! Encara no estàs subscrita?

Suma't al nostre projecte i dona'ns el teu recolzament rebent cada setmana la DIRECTA a casa, o al teu punt de venda més proper. Pots fer la teua subscripció:

- trucant al 935 270 982 o bé al 661 493 117,
- enviant un correu electrònic a subscripcio@setmanaridirecta.info o bé a directa@setmanaridirecta.info,
- per correu ordinari al C. Juan Ramón Jiménez, 22. 08902 de l'Hospitalet de Llobregat, o
- omplint el formulari que trobareu a la nostra pàgina web

Punts de venda

BARCELONA

LES CORTS
Copisteria Facultat de Biologia UB
Copisteria Facultat de Física i Química UB
Llibreria l'Economista Facultat d'Economia UB
GRÀCIA
Cap i Cua • Torrent de l'Olla, 99
Infoespai • Plaça del Sol, 19
Taifa • Verdi, 12
Distrivinyes • De l'or, 8 (Plaça del Diamant)
Quiosc Punt i Coma • Guillem Tell, 29
EIXAMPLE
Quiosc Manu • Nàpols-Roselló
POBLENOU
Taverna Itaca • Pallars, 230
Cus-Cus • Rambla Poblenou, 77
CLOT
La Farinera • Gran Via, 837
CSO La Revoltosa • Rogent, 82
SANT ANDREU
Patapalo • Rubén Darío, 25
Bar La Lira • Coroleu, 14
Bar La Lluna • Ramón Batlle, 17
Quiosc Comerç • Plaça Comerç
Quiosc Rambla • Fabra i Puig, 10
Trèvol • Portugal, 22
NOU BARRIS
Ateneu Popular de 9 Barris • Portlligat, 11-15
Can Basté • Passeig Fabra i Puig, 274
Casal de Joves de Roquetes • Vidal i Guasch, 16
Casal de Joves de Prosperitat • Joaquim Valls, 82
Casal de Joves de la Guineueta • Pl. ca n'Ensenya, 4
CIUTAT VELLA
AQUENI • Méndez Núñez, 1 principal
Xarxa Consum Solidari • Pl. Sant Agustí Vell, 15
El Lokal • de la Cera, 1 bis
La Rosa de Foc • Joaquim Costa, 34

Quiosc Colom • Rambles
Quiosc Tallers • Rambles
Quiosc Canaletes • Rambles
Quiosc Hospital • Rambles
Llibreria Medios • Valldonzella, 7
GRÀCIA
Cernre Social de Sants • Olzinelles, 30
Espai Obert • Violant d'Hongria, 71
La Ciutat Invisible • Riego, 35
Terra d'Escudella • Premià, 20
Teteria Malea • Riego, 16

BELLATERRA
Quiosc de Ciències de la Comunicació

BERGA
Llibreria La Mafalda • Plaça Viladomat 21

CORBERA DE LLOBREGAT
Llibreria Corbera • Psg. dels Arbres, 4
Le Centro • Andreu Cerdà, 12

CORNELLÀ DE LLOBREGAT
El Grillo • Libertario Llinars, 44
CSO Banka Rota • Rubió i Ors, 103

ESPARREGUERA
Taverna Catalana L'Esparracat • Felix Munné, 18

ESPLUGUES DE LLOBREGAT
Quiosc Reine • Ctra. Cornellà amb Dr. Manuel Riera
Ubud Artesania • Mestre Joaquim Rosal, 22

GIRONA
Llibreria 22 • Hortes, 22
Llibreria Les Voltes • Plaça del Vi, 2
La Màquia • Vern, 15

SANTA COLOMA DE GRAMENET
La Krida • Sicília, 97
Bar Linea I • Sant Josep, 48

GRANOLLERS
Llibreria La Gralla • Plaça dels Càbrils, 5
Anònims • Miquel Ricomà, 57
El Racó Ecològic • Roger de Flor, 85

L'HOSPITALET DE LLOBREGAT
Quiosc Montserrat • Pl. Mare de Déu de Montserrat
Quiosc • Plaça del Repartidor
La Resistència • Rosalía de Castro, 92

LLEIDA
Ateneu La Maranya • Parc, 13
La Falcata • La Panera, 2
Quiosc Discom • Alfred Perenya, 64
Espai Funàtic • Pi i Margall 26
La Vella Escola • Clot de les Monges, 1

MATARÓ
Llibreria Robafaves • Nou, 9

MANRESA
Moe's • Joc de la Pilota, 9

MOLINS DE REI
Llibreria Barba • Rafael Casanoves, 45
La Bodegueta • Pintor Fortuny, 45

OLOT
Llibreria Dòria • Sant Tomàs, 6

REUS
Bat a Bat Kultur • Sant Elies, 29

RIBES DEL GARRAF
Llibreria Gabaldà • Plaça de la Font, 2

SANT BOI DE LLOBREGAT
Ateneu Santboià • Av. Maria Girona, 2

SANT FELIU DE LLOBREGAT
Teteria Índia • Jacint Verdaguer, 9
Ateneu Sanfeliuenc • Vidal i Ribas, 23

SANT JOAN DESPÍ
Llibreria Recort • Major, 60

SEU D'URGELL
Llibreria La Llibreria • Sant Ot, 1

SOLSONA
Llibreria Cal Dach • Sant Miquel 5

TARRAGONA
CGT Tarragona • Rambla Nova, 97-99, 2n pis

TERRASSA
L'Estapera • de Baix, 14

VALLS
La Maria de Valls • Forn nou 26

VIC
Llibreria La Tralla • Riera, 5

VILAFRANCA DEL PENEDÈS
La Fornal • Sant Julià, 20

DESCOMpte DIRECTA

Presentant la següent entrada, tindreu un descompte de 2 euros a l'espectacle "Pau" de la companyia teatral "La Quadra Màgica"

Em subscric! i vull rebre el cd "La Directa a 100"

al setmanari dels moviments socials Directa per un any i 48 números.

Nom i cognoms _____ CP _____ Municipi _____
 Adreça _____ CP _____ Municipi _____
 Telèfon _____ Correu electrònic _____

Quota: ordinària | 70 euros Solidària | 140 euros Altres quantitats | _____ euros

Forma de pagament: Domiciliació bancària Ingrés Altres

Vull rebre el cd "La Directa a 100"

De conformitat amb la Llei de Protecció de Dades, teniu dret a accedir al fitxer, rectificar o cancel·lar totes les dades personals. La Directa es compromet a no fer-les servir amb cap finalitat comercial.

, observatori dels mitjans

observatorimijans@setmanaridirecta.info

INTERNET

El parlament francès tomba la llei contra el P2P

La nova ministra espanyola de Cultura, rebutjada pels col·lectius d'internautes

Enric Borràs Abelló

El parlament francès va rebutjar per sorpresa la llei contra l'intercanvi d'arxius per Internet amb programes P2P (peer-to-peer) el divendres 10 d'abril. La desídia dels diputats francesos en una cambra gairebé buida i l'oposició de dos diputats del partit que havia proposat la llei, l'UMP de Sarkozy, van impedir que s'aprovés. Finalment, vint-i-un diputats van votar-hi en contra i només quinze ho van fer a favor. Els diputats de l'oposició es van amagar per fer creure als de l'UMP, que tenen majoria absoluta, que ja eren prou per fer aprovar la llei, però van aparèixer just al moment de la votació per fer decantar la balança. Aquest revés, però, pot ser només un fre

temporal. Sarkozy ja ha anunciat que no hi renunciarà i que aconseguirà que s'acabi aprovant. El projecte de llei francès, que ja ha aprovat el Senat, preveu analitzar totes les connexions a Internet per detectar qui intercanvia arxius amb els drets d'autor protegits, com ara música i pel·lícules, amb sistemes P2P com eMule, Ares o BitTorrent, entre altres. Quan es detecti algú que intercanvia arxius amb *copyright*, se l'avisarà com a màxim dues vegades. La tercera vegada es tallarà la connexió a Internet de la persona usuària.

Aquesta llei, una de les més dures del món contra el P2P, és un model per la nova ministra espanyola de Cultura, Ángeles González-Sinde, coneguda per les seves declaracions contra el P2P i les connexions a Internet d'alta

velocitat. El nomenament de la nova ministra, que fins ara era la presidenta de l'Acadèmia del Cinema Espanyol, ha generat un rebuig unànime entre les associacions d'internautes. Quan encara no feia una setmana que havia pres possessió del càrrec, el grup de Facebook Ángeles González-Sinde *pirate* ja tenia més de quinze mil mem-

bres i l'Associació d'Internautes qualifica el nomenament com una "provocació de Zapatero contra Internet". González-Sinde ha arribat a dir que el cànion digital no era suficient i que l'ADSL d'alta velocitat no era necessària perquè tothom que contractava una tarifa de vint megues ho feia per descarregar contingut protegit.

TELEVISIÓ

Saura vol castigar TV3 per emetre massa vegades les càrregues policiaques del 18-M

Demana un informe al CAC, que li comunica que no fa informes per conselleries

Enric Borràs Abelló

El conseller d'Interior, Joan Saura, no només no ha reconegut que l'actuació dels Mossos durant les manifestacions del 18 de març va ser excessiva i fora de lloc, sinó que, a més, ara culpa TV3 de perjudicar la imatge del cos. L'argument de Saura és que TV3 va emetre massa vegades les imatges de les càrregues policiaques contra els manifestants i no va emetre les dels grups que diu que "tiraven pedres, claus o cadires". Per això el

conseller ha demanat un informe al Consell de l'Audiovisual de Catalunya (CAC) que investigui la "condescendència" de la televisió pública amb els "grups violents minoritaris", que han rebut "molt poca condemna social". Saura ha rebut el suport explícit del PSC i d'ERC, però no de l'exconsellera d'Interior i actual consellera de Justícia, Montserrat Tura, que ha dit que no es pot "culpar el missatger".

De fet, el mateix CAC no dóna per fet que hagi de fer l'informe. Segons l'Avui, ho ha d'estudiar perquè

la llei de creació del CAC inclou la possibilitat d'elaborar informes pel Parlament o pel govern, però no per un conseller en concret. El comitè professional de TV3, per la seva banda, ha reclamat "respecte per la independència informativa" del canal i que els polítics deixin d'interferir en la feina dels professionals. Afirment que "no és competència d'Interior indicar quin criteri han de seguir els informatius, quines imatges han de fer servir ni com ni quan", sobretot, "després de molts periodistes patissin les càrregues

policiaques". El Col·legi de Periodistes de Catalunya, per la seva banda, dóna suport al comitè professional del canal i diu que "no és competència del govern ni dels partits polítics decidir quines imatges es poden utilitzar o no en els serveis informatius de cap cadena de televisió i això inclou les televisions públiques". I afegeix que "cap departament de la Generalitat no està facultat per intervenir en la feina dels càmeres i redactors i menys encara per condicionar les informacions que els afecten políticament".

OPINIÓ

> 'La Vanguardia' ataca als manifestants europeus

Manuel Torres Mendoza

La Vanguardia va dedicar, el dilluns 6 d'abril, una doble pàgina -feta pel corresponent de París Luís Uría i l'enviat especial a Londres, Andy Robinson- a fer una crítica als manifestants aplegats contra la reunió del G-20 al Regne Unit, que també protestaven pel sistema que ha imposat uns polítics que s'han demostrat fallides. L'article d'Uría es titula *El carter d'Hamelin* i fa referència a Olivier Besancenot, el dirigent del Nou Partit Anticapitalista de França que, a més de carter, també és blanc dels dards enverinats de tots dos periodistes. El símil amb el conte popular alemany, en què les rates d'un poble són seduïdes pel flautista d'Hamelin i dutes fins al riu on moren ofegades, és la forma que emprà l'autor de la crònica per parlar de Besancenot i dels grups polítics alternatius. L'atac continua amb la metàfora *parasitària* per designar la forma com s'apropen als treballadors acomiadats altres manifestants de diverses tendències, com Les Désobéissants, als quals acusa de "fer de la insubmissió social un mitjà i un fi". En un destacat es llegeix: "El frente del no", fent una associació amb el Nou Partit Anticapitalista per haver aconseguit 10.000 militants. A la pàgina anterior, Robinson deforma el moviment al subtítol de la crònica, on diu que té per bandera anar en contra de tot. Tot i que el text té més fonts, no n'hi ha cap que provingui dels mateixos manifestants. De fet, totes les veus que dóna -incloent-hi la d'un exassessor de Thatcher- són per criticar la forma com es va dur a terme la protesta, fins i tot quan esmenta els exmilitants de l'esquerra o l'autora d'un bloc. Tot el que escriu és per defensar la seva tesi: els manifestants no saben què volen. Però potser allò que saben és el que no volen.

FREQÜÈNCIES LLIURES I POPULARS [RÀDIO I TELEVISIÓ]

Ràdio Bronka 104.5FM Àrea metropolitana de Barcelona www.radiobronka.info | Contrabanda 91.4FM Àrea metropolitana de Barcelona www.contrabanda.org | Ràdio Línea IV 103.9FM Barcelona www.radiolinea4.net | Ràdio Píca 96.6FM Barcelona www.radiopica.net | Ràdio Trama 91.41FM Sabadell www.radiotrama.net | Ràdio Kaos 90.1FM Terrassa www.canangladajove.terrassa.net | Ràdio 90 101.4FM Olot www.r90.org | Ràdio Klara 104.4FM València www.radioklara.org | Radio Malva 105FM València www.radiomalva.wordpress.com | Radio Aktiva 107.6FM Alcoi www.radioaktivafm.blogspot.com | Ràdio Mistelera 100.8FM Dènia - La Xara www.lamistelera.org | La Tele 52UHF Gràcia (Barcelona) www.okupemlesones.org | Coettv Nou Barris (Barcelona) coettv@gmail.com | Gramenettv Gramenet del Besòs www.tvgramenet.org

L'EXIDA
informació crítica
andreuca

<http://stapinfo.bloc.cat>
santandreu.informa@gmail.com

Vermut Popular
de Festa Major

9 de maig
a les 12.00

La Falcata
www.lafalcata.cat

impresos de tota mena
disseny gràfic
copmaginació
il·lustració
retòls
webs ...

Fundació Tam-Tam - 93 218 92 39
tamtam@bermet.com

malva

teteria malva s.c.c.l.

esmorzars i berenars, cassolans i ecològics

c/iego, 10 sants (bcn)
tel: 9722070

mon verd

Cooperativa Autogestionària de
Distribució de
Productes Ecològics

c/Àvila 71,75 Àtic Barcelona
Telf. 934 855 596 Fax. 934 855 609
monverd@monverd.net
www.monverd.net

, expressions

cultura@setmanaridirecta.info

Afectades, veïnat i moviments socials s'uneixen contra la violència immobiliària

L'Assemblea d'Afectades per la Violència Immobiliària ofereix punts d'informació sobre mobbing a diferents barris de Barcelona.

Enmig de la campanya de suport a Rosa Talón, que el dimarts 21 d'abril té l'ordre de desnonament (veure Així Està el pati), l'Assemblea d'Afectades per la Violència Immobiliària s'ha constituït legalment amb l'objectiu d'esdevenir tant una eina per personificar-se judicialment en els diferents casos com un instrument de difusió, suport i informació contra l'assetjament immobiliari. L'assemblea tindrà cinc punts d'informació i és el resultat d'un any de compartir els neguits i les lluites de les afectades, principalment dones de mitjana edat, amb gent dels moviments socials pel dret a l'habitatge.

Àlex Vila
cultura@setmanaridirecta.info

Es van conèixer arran del cas de l'habitatge i la botiga de Rosa Talón -al barri del Clot de Barcelona- i, en veure que podien compartir l'experiència amb altres persones que es trobaven en la mateixa situació, van començar a trobar-se regularment a diferents barris. Però per les afectades que han transformat les preocupacions en assemblea, el pas de "queixar-se a organitzar-se" -com resumeix un dels integrants de l'assemblea amb qui hem parlat-, presentava dues dificultats: la primera era ser conscients que estaven patint assetjament immobiliari, la segona era vèncer la vergonya de sentir-se en una situació de vulnerabilitat. I és que, a l'edat que se suposa que has de tenir-ho tot resolt, t'estan fent fora de casa sense dir-t'ho.

La primera tasca de l'Assemblea d'Afectades per la Violència Immobiliària va encaminada a la presa de consciència que s'està patint un cas d'assetjament. Un exemple d'aquesta iniciativa són els qüestionaris elaborats per poder aclarir millor si s'està patint assetjament i, en cas que sigui així, oferir un protocol d'actuació per evitar problemes futurs. I també l'elaboració de tríptics i material informatiu, les múltiples xerrades i passis de vídeo que s'han fet (la darrera a La Farinera del Clot) o l'exposició fotogràfica d'Anna Tubau, protagonitzada per elles mateixes i que, actualment, es pot veure al Terra d'Escudella (al costat de la plaça d'Osca, al barri de Sants). Així doncs, es tracta d'informar, compartir i poder denunciar i, alhora, de tenir un estatut legal per poder personar-se com a acusació popular en els judicis.

L'assemblea està formada per persones afectades i organitzacions que han anat seguint el tema de l'habitatge en diversos districtes de

Barcelona, com el CSOA La Revoltosa (Clot), l'Observatori de Gràcia (Gràcia), l'AVV de l'Ostia (Barceloneta) o el CSOA La Teixidora (Poble Nou). Cal destacar que aquest és un espai on conflueixen diferents generacions i cultures polítiques, gent que està acostumada al llenguatge judicial i persones que, de

cop i volta, han d'emprendre pelegrinatges per tot tipus d'oficines. Com ens diu una de les integrants: "Malgrat les mesures espectaculars com la creació del fiscal antimobbing, el màxim que fa l'Ajuntament és posar mediació entre propietaris i inquilins, com si les dues parts estiguessin en condicions d'igualtat.

Però, com pot mitjançar una senyora gran que està sola i que no entén gaire molts temes legals amb un propietari i els seus advocats?". Els punts d'informació que ofereix l'assemblea no són oficines amb horaris, però permeten posar en contacte les persones afectades que es troben en una mateixa situació.

ENTREVISTA · LAIA SERRA, ADVOCADA

La línia que separa una mala praxi de l'estratègia de violència és molt difusa

Àlex Vila
cultura@setmanaridirecta.info

Quins casos portes actualment?
Laia Serra: Estic pendent d'un judici contra el president dels propietaris de Catalunya i d'altres querelles que s'estan instruint. En la via civil, també duc processos de rescissions de contractes fraudulents. En tots ells, són les dones afectades que tiren del carro.

L'assetjament immobiliari pot passar inadvertit per les mateixes afectades, com es demostra?

La línia que separa una mala praxi en la relació arrendatària i les situacions que constitueixen una estratègia de desgast i violència és molt difusa. Quan s'està davant

d'una sèrie d'episodis de pressió reiterats en el temps, es pot parlar d'assetjament immobiliari. Els comportaments poden ser actius (tall de subministraments) o bé passius (deixar podrir la finca). La frontera del grau de violència exercida és el que determina que s'hagi d'acudir a la via civil -la corresponent pels conflictes entre arrendataris i propietaris- o a la penal, quan es considera que pot ser constitutiva de falta o delictes. **Com es tipifica?**
A la via penal, trobem diferents il·lícits aplicables: delictes contra la integritat moral, falta o delictes de coaccions. I, quan té conseqüències físiques o psíquiques, fins i tot podria ser falta o delictes de lesions.

Què recomanaries a l'hora d'emprendre accions legals?
Primer, preparar el terreny i assessorar-se sense fer soroll. A vegades, en el moment que hi intervé un advocat o advocada, la possibilitat de tenir proves desapareix. Assessorar-se és bàsic, ja que es poden prendre decisions irreversibles sense adonar-se'n: signar un document que no s'entén o deixar de pagar la renda com a resposta davant la manca de manteniment de la finca pot significar l'expulsió definitiva. Després, cal ser actiu en la defensa i tenir constància en les queixes i requeriments a la propietat i a totes les institucions possibles. Els advocats necessitem proves, hem de poder comptar amb correus, burafaxos, instàncies a l'Ajuntament, denún-

Una de les veus de la resistència a la Barcelona especuladora

Documental sobre el cas d'assetjament a una veïna del Clot

Estel Barbé
cultura@setmanaridirecta.info

La Rosa, veu de resistència és un dels darrers documentals de la productora Els films de guerrilla, emmarcat dins el projecte cinematogràfic compromès *Veus de Barcelona*. La filmació descriu un dels casos de resistència a l'assetjament immobiliari més emblemàtics de la ciutat a través de la seva protagonista, la Rosa de la cistelleria del barri del Clot. Després d'una panoràmica de la Barcelona remodelada, ens trobem amb la protagonista que, asseguda, ens explica tots els motius que fan que continuï vivint a la casa on va néixer, a fer front a l'assetjament immobiliari, a viure sense aigua, a tenir puntals i a barallar-se per entendre tota la paperassa del procés judicial.

El director Joan Álvarez i Lladós aconseguix fer-nos cinc cèntims de manera entranya del procés de resistència al desnonament, que ja té data fixada pel proper 21 d'abril. Alhora, afegeix una peça més a *Veus de Barcelona*, un projecte nascut el 2007 de la mà d'un col·lectiu d'autors i directores en defensa -tal com descriuen ells mateixos- d'un "cinema d'agitació poètica".

Guió, direcció i muntatge:
Joan Álvarez i Lladós
Producció: Els films de guerrilla, 2008
Durada: 10 minuts

+ info: www.cinegenia.org/veusdebcn

No a l'OTAN, 60 anys després

Diverses organitzacions catalanes s'adhereixen a la campanya europea per la dissolució de l'organització militar

Cartell d'època i recent manifestació contra la OTAN a Estrasburg

Gemma Garcia
cultura@setmanaridirecta.info

La cimera de l'OTAN a Estrasburg es va tancar el 5 d'abril amb el compromís d'enviar 5.000 militars més a Afganistan i prop de 74 milions d'euros. L'Estat alemany traslladarà 600 soldats, l'espanyol, prop de 450 i el Regne Unit n'aportarà 900. Mentre els representants dels 28 països integrants commemoraven els 60 anys del naixement de l'OTAN, milers de manifestants i organitzacions van tornar a reclamar la dissolució de l'organització militar en el marc de la campanya europea No a l'OTAN, no a la guerra, que ara té nous aliats a Catalunya: Justícia i Pau, la Plataforma Aturem la Guerra i la Federació Catalana d'ONG per la Pau.

Segons Jordi Calvo, responsable de campanyes del Centre d'Estudis per la Pau JM Delàs de Justícia i Pau, l'anunci de la sortida de tropes espanyoles de Kosovo just abans de la cimera d'Estrasburg és el reflex d'una estratègia d'augment de la força militar a l'Afganistan, que acompanyarà una retirada progressiva de tropes de l'Iraq. Els efectius de l'Operació *libertat duradora* "no han fet més que empitjorar la situació de la població afganesa", assegura Calvo. Comparativament, les xifres que mostra l'informe *Aliança de barbàries* del Centre JM Delàs posen de relleu quina és la prioritat entre militarització i desenvolupament: "La contribució de totes les agències de l'ONU sumen, entre 2002 i 2006, 265,5 milions de dòlars, menys del que suposa el contingent espanyol en només un any". A aquesta intervenció militar de l'OTAN, se n'hi afegeixen d'altres -igual o més polèmiques- com el bombardeig de l'ex-Iugoslàvia durant 78 dies i l'actual presència a Kosovo, a l'Iraq i al Darfur.

La campanya No a l'OTAN esgrimeix moltes raons per aconseguir la dissolució d'aquest Tractat de l'Atlàntic Nord, que va néixer el 1949 com a organització militar defensiva dels estats d'Europa i de l'Amèrica del Nord davant l'URSS. Finalitzada la guerra freda, l'OTAN no tan sols no va desaparèixer, sinó que, mitjançant un canvi d'estratègia, va ampliar el seu àmbit

d'intervenció, va convertir-se en una organització de caràcter ofensiu i va establir com a riscos el terrorisme internacional, el crim organitzat i els "moviments incontrolats de població". Segons Calvo, amb la definició d'aquest Nou Concepte Estratègic, a Washington (EUA) l'any 1999, s'inclou una justificació per la "guerra preventiva" i "s'entrava en conflicte amb el dret internacional". En aquest sentit, un sector ampli d'estudiosos del dret denuncien que el Nou Concepte Estratègic no estableix clarament la subordinació de l'organització a la Carta de les Nacions Unides, fet que obre les portes a intervencions militars al marge de la legalitat internacional. Tanmateix, dins el llistat de raons de la campanya, es fa referència al caràcter antidemocràtic de l'organització militar, que ha acceptat que estats no democràtics en formin part -com la dictadura neofeixista de Portugal o la dictadura dels coronels de Grècia-, al mateix temps que "ha participat en complots antidemocràtics de manipulació de l'opinió pública".

Referèndum amb condicions

A l'Estat espanyol, el moviment contra l'OTAN va agafar embranzida quan, l'any 1986, a instàncies del govern del PSOE, es va celebrar un referèndum sobre la permanència de l'Estat espanyol dins l'organització militar. La convocatòria i la campanya del

referèndum no van estar exemptes de polèmica, ja que el PSOE -que sempre havia criticat l'ingrés a l'organització a mans de la UCD- ara va defensar-ne la permanència.

Les entitats catalanes adherides a la campanya europea destaquen que cal recordar que, a Catalunya, el País Basc i les Illes Canàries va guanyar el No. A més, al marge dels resultats del referèndum, la permanència a l'organització havia de complir tres condicions: la no participació al Comitè Militar, la disminució progressiva de les bases dels EUA i la prohibició d'instal·lar, emmagatzemar o introduir armament nuclear en territori espanyol. Unes condicions que han resultat ser lletra morta, ja que -com sentència Jordi Calvo- l'Estat espanyol participa en l'alt comandament de l'OTAN, s'han instal·lat noves bases militars (Bétera i Retamares) i el tipus d'armament que contenen els vaixells de guerra o els avions de l'OTAN no és verificable.

De moment, no hi ha actes definites de la campanya a Catalunya, però Jordi Calvo assegura que no deixaran de treballar "per posar a l'agenda política la necessitat de qüestionar la pertinença a una organització antidemocràtica, bel·licista i que impulsa la despesa militar i la cursa d'armament, no només entre els seus membres, sinó a la resta de potències militars mundials".

> La Constitució i els tractats

L'article 94.1. b) de la Constitució espanyola estableix que cal una autorització prèvia de les Corts Generals per poder celebrar tractats o convenis de caràcter militar, una exigència que no es va complir quan es va signar el Nou Concepte Estratègic, el 1999. Segons Jordi Calvo, es va "vulnerar l'esmentat article de la Constitució", ja que "també resulta aplicable a les modificacions de tractats".

> Despesa militar

(Dades del Centre d'Estudis per la Pau JM Delàs)

OTAN 2007:
894.000,00
milions de dòlars
66,77%

de la despesa militar mundial en mans dels països de l'OTAN

DESPESES MILITARS DE L'ESTAT ESPANYOL:
1.20% del PIB (2006)
16.732 milions de dòlars (2007)
1.060 milions de dòlars en exportació d'armes (2006)

De 'Molina Pírate!' a 'Sinde Pírate!'

L'EXGAE continua amb el concurs contra el pacte entre operadores i govern per frenar l'intercanvi d'arxius

Marta Camps
cultura@setmanaridirecta.info

La reacció de l'EXGAE davant els canvis sobtats al Ministeri de Cultura no s'ha fet esperar. L'entrada en joc d'Àngeles González-Sinde ha fet desaparèixer les alarmes de tots els col·lectius internautics vinculats a la lliure circulació de la informació i també a la creació lliure. De moment, el portal de l'assessoria legal especialitzada a combatre els abusos de l'SGAE ja ha renovat el lema *Molina Pírate!* per *Sinde Pírate!* i preveu continuar la campanya que ja ha mobilitzat milers de persones a través de la xarxa Twitter.

'Twitter' i ADSL

Tot va començar el mes de gener, quan es va fer pública a diferents mitjans de comunicació la voluntat de l'aleshores ministre de Cultura César Antonio Molina d'arribar a un acord amb les principals operadores telefòniques i també subministradores de la línia ADSL. L'objectiu i el pacte era que les operadores Telefónica, Vodafone, Orange i Ono poguessin limitar -en funció del seu criteri i sense cap llei

a la mà- l'ús de la línia ampla a qualsevol usuari que utilitzés programes d'intercanvi P2P.

La reacció va ser immediata i va tenir un resultat creatiu: un concurs de missatges a Twitter sobre diferents maneres de dir al ministre *Molina Pírate!*. De moment i després de quatre mesos, milers de persones s'hi han subscrit i han convertit el portal en un dels deu *Twitter*s amb més seguidors a l'Estat espanyol.

El valor afegit:

com donar-se de baixa

Des de mitjans de març, la campanya també ofereix un vídeo resum del concurs i una guia pràctica i molt senzilla sobre com donar-se de baixa de les operadores participants del pacte. Així doncs, el *Sinde Pírate!* ja té part del terreny guanyat per fer front a les envistes de la nova ministra de cultura.

+INFO

<http://www.exgae.net>
<http://molinapirate.blogspot.com/>

Diverses entitats culturals convoquen un acte contra "les agressions que pateix la llengua catalana"

El proper 19 d'abril al Passeig de Gràcia

Nora Miralles
cultura@setmanaridirecta.info

Denunciar que el genocidi lingüístic contra el català no es va aturar amb la mort de Franco és un dels objectius de l'acte que han convocat la Comissió de la Dignitat, l'Associació d'Escriptors en Llengua Catalana i l'Associació d'Actors i Directors en Llengua Catalana el proper 19 d'abril al passeig de Gràcia de Barcelona. El portaveu de la Comissió de la Dignitat, Josep Cruanyes, afirma que s'ha triat una data propera a la Diada de Sant Jordi "per remarcar la vitalitat de la nostra llengua" i, també, com a mostra de rebuig davant la "continuada agressió que pateix la llengua, exemplificada, entre d'altres, en la posició del Govern espanyol

davant la situació del català a la Unió Europea". L'acte coincidirà, a més, amb el 70è aniversari de l'entrada de les tropes franquistes a la ciutat. Precisament, a la cruïlla entre el passeig de Gràcia i l'avinguda Diagonal, molt a prop d'on està prevista la commemoració, hi ha el monument a la victòria, representada en una estàtua que, amb el braç alçat, rendeix la tradicional salutació feixista. Cruanyes ja ha avançat que, com a cloenda de l'acte, es farà una acció per exigir la retirada del monòlit i la restitució del monument en record a Pi i Margall. Segons els col·lectius organitzadors, la jornada comptarà amb la participació d'escriptors com Jordi Coca, Joan Randé i Ignasi Riera, actrius com Carme Sansa i intel·lectuals com Alfons López Tena.

, expressions

LIBRES

Primeres lectures i primers passos cap a un món millor

La col·lecció de contes per infants Takatuka aborda temes poc habituals com els models de bellesa, l'homosexualitat o l'assetjament sexual

Helena Morén Alegret
cultura@setmanaridirecta.info

Perquè els infants són éssers humans més intel·ligents del que pensem i també perquè tots necessitem tornar de tant en tant a la pàtria de la infantesa, la nova col·lecció de llibres infantils Takatuka és molt recomanable. Una desena de títols que van dels jocs africans als viatges en somnis instructius, passant per ocells sense ales i enemics que es tornen a veure com semblants, o temes més punxeguts com l'assetjament sexual o la mort. A Takatuka, es prenen la mainada molt seriosament i faciliten el diàleg entre adults i petits.

"D'editorials infantils, n'hi ha moltes i de molt bones", explica Patric de Sanpedro, responsable de la col·lecció de l'editorial Virus. "La línia que vol prendre, però, és l'especialitzada en temàtiques poc habituals. No han de ser serioses. Volem facilitar la comunicació entre pares i nens, fugir dels estereotips dels llibres il·lustrats amb princeses i prínceps o les novel·les de detectius. No perquè no hi hagi d'haver aventura, sinó perquè els aventurers no han de ser una imitació dels adults i perquè potser aquestes figures no són les millors per imitar..."

Els detectius no deixen de ser petits policies". Segons explica Sanpedro: "La intenció també és fugir dels estereotips sexistes i trobar autors amb aquest sentir d'esquerres, lluny de referents *light* o políticament correctes i també lluny de caure en el pamfletisme". Com a exemple i en relació als conflictes de gènere, és recomanable la lectura de *La Marta diu no!*, de Cornelia Franz i Stefanie Scharnberg, sobre l'assetjament sexual, i *Paula i la lleugeresa del ser*, de Zoran Drvenkar i Peter Schössow, sobre els models malaltissos de bellesa i magror dominants.

La col·lecció Takatuka va començar a gestar-se la primavera de 2008 i els primers volums van aparèixer la tardor passada, aquesta primavera i ben properament. Abans de l'estiu, sortirà publicat *La petita Messi i l'oncle estimat*, de Pia Lindenbaum, dedicat a abordar el tema de l'homosexualitat amb naturalitat i humor. Fins avui, han sortit deu llibres en català i nou en castellà.

Condemnes i adaptacions

Destaca, per exemple, *En Max se'n va*, d'Erio Gherg i Jörg, i *Kiwi*, de Grégoire Reizac i Steg (traduccions del francès de Pere Comellas). Són dos

grans llibres petits, amb il·lustracions ben acolorides, personatges d'expressió molt viva i frases clares que sintetitzen l'acció meravellosament. A *En Max se'n va*, una granja s'evalota i acusen injustament un dels seus animals d'haver-se menjat un capgròs. La condemna desemboca en una història on es parla de pèrdua,

de veritat, de credibilitat i de transformació. *Kiwi* també parla de canvi, és la història d'un ocell sense ales que s'adapta al medi, però que té l'instint de superació i la voluntat, la constància i la dedicació necessàries per aconseguir el que vol: alçar el vol.

El joc de les aparences també és present als contes de Takatuka.

En *Leonard*, de Wolf Erlbruch (traducció d'Anna Soler Horta), desitja ser el que no és i això porta de cap el seu entorn. El rerefons, viure en un estat d'insatisfacció com el protagonista d'aquest conte, que hagués volgut ser un gos. A *L'enemic*, de Davide Cali i Serge Bloch, es tracta d'enfrontar les identitats del que suposa ser soldat en una guerra. Dos homes es troben en aquesta situació i veuen com el que els diu que han de fer i ser el manual entra en contradicció amb la seva humanitat. Seran carn de canó eternament?

'Els propietaris s'ho mengen tot'

Tampoc no hi pot faltar l'humor. Per tota aquella gent que el necessita com el pa que menja, res millor que *El ratolinet Roquefort*, de Santiago Alba Rico -que, al marge de la seva producció com a assagista polític, també va ser guionista de la famosa sèrie de televisió *Los electroduendes*- i il·lustracions de Xavi Sellés (traducció del castellà: Pere Comellas). Roquefort desperta molts somriures, sobretot al seu trist final, on la moralitat és que *s'ha de saber parar a temps* i la politicitat és *al final, són sempre els propietaris els qui s'ho mengen tot*.

MÚSICA

"No parlo de canviar el món, sinó de canviar els petits conflictes quotidians, els problemes de barri"

Jaume Ibars i els Trastos Band presenten 'En quin món vius?'

L'animació infantil catalana continua essent una caixa de sorpreses. La darrera, el nou projecte musical de Jaume Ibars i els Trastos Band. *En quin món vius?* -editat per Rediscus!- irromp als escenaris i a les places amb un conjunt de creacions pròpies que compten amb col·laboracions d'algun dels tòtems de l'animació actual com Rah-mon Roma. Un CD ple de danses i cançons amb indicacions que ens recorda aquell estil humanament compromès que practicaven Xesco Boix i altres contemporanis nostres com Noè Rivas.

Estel Barbé
cultura@setmanaridirecta.info

Fins ara havíem vist Jaume Ibars sol amb la guitarra o cantant, en un altre format, amb els Rauxa. D'on surt aquesta incorporació dels Trastos?

Jaume Ibars: La Trastos Band va sorgir paral·lelament a l'enregistrament del disc. Vaig aprofitar l'oportunitat de fer créixer el projecte personal amb la incorporació de dos músics excel·lents: un bateria -Oriol Casas (Conxita, La Carrau)- i un contrabaix -Oriol Martí.

Pel que sabem, En quin món vius ha nascut després d'una llarga gestació. U! Aquest disc ha trigat més que un part. La veritat és que ha estat un procés que ha durat vora tres anys.

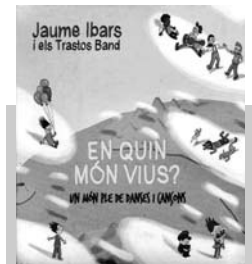
Durant aquest temps, n'han passat de molts colors. El títol ha canviat uns quants cops i també he anat modificant i perfeccionant les cançons. Abans d'anar a l'estudi a gravar, vam fer una tancada de cap de setmana en una masia de Centelles, Can Corpus, i allà vam estar tocant i cantant les cançons una vegada i una altra. Va ser una experiència divertidíssima.

Anant al disc, gairebé totes les cançons tenen algun detall que ens fa pensar en canvis, respecte, solidaritat... Creus que l'animació infantil és un canal per introduir continguts de sensibilització?

Sens dubte. Per mi, l'animació és una oportunitat per educar, per transmetre valors, una manera d'entendre el món que vull compartir amb la canalla i els

pares i les mares. Penso que l'ambient que es genera en una cantada com les que faig jo és tant poderós que pot canviar un xic les coses. No parlo de canviar el món, sinó de canviar els petits conflictes quotidians, els problemes de barri. Cantar i ballar plegats uneix i aquesta és la força que cal utilitzar per canviar les coses.

Doncs, si és així, les Macedònia no hi encaixen massa...
També és necessari que la canalla tingui ofertes lúdiques variades. El que és important és que estiguin fetes amb cura. Si bé les Macedònia són un producte més d'entreteniment, escoltar en Xesco Boix, per exemple, és una proposta on la condició humana i el respecte vers les persones són la base sobre la qual s'aguanta tota l'educació dels infants.

En quin món vius?

Jaume Ibars i els Trastos Band
Rediscus! 2009
Durada: 39 minuts

MÚSICA

Tres anys posant la Directa

El Belda i El Nota, reggae i hip-hop a la festa de tercer aniversari de la revista

Redacció
cultura@setmanaridirecta.info

Tres anys al carrer, 134 números publicats i gairebé un miler de subscriptores. La DIRECTA és un projecte que creix pas a pas i dia a dia de forma constant. I com cada any, quan arriba la setmana de Sant Jordi, ens agrada organitzar una bona festa per celebrar l'efemèride del naixement del setmanari. Aquest 2009 ja fa tres anys de l'aparició del número 1 de la publicació, a la qual va precedir més d'un any de treball preparatori i dos números zero. Des de llavors, el suport de centenars de persones subscriptores, lectores i anunciants i el treball militant de desenes de persones han convertit la publicació en una realitat una setmana rere l'altra.

Com l'any passat, la festa d'aniversari de la DIRECTA se celebrarà al centre cultural La Farinera del Clot, a Barcelona. Serà el 25 d'abril i oferirà els concerts del Nota, El Belda i el Conjunt Badabadoc, una sessió de rumba a càrrec del PD El Capità i l'actuació dels Diables de Sant Andreu. El concert del Belda i El Nota, a més, forma part del cicle Expressió Directa organitzat pel setmanari i La Farinera, que ha portat a l'escenari del Clot grups com Nour, Mazoni, Xazzar o Els Amics de les Arts.

Hip-hop des de Cornellà

El Nota és una de les noves propostes sorgides en l'àmbit del hip-hop. Des de Cornellà de Llobregat, on sempre ha estat vinculat als moviments socials i en especial al moviment d'ocupacions, Xavi Nota s'està fent un lloc dins el panorama musical. A les seves rimas àcides, canyeres i, alhora, iròniques i divertides, cal afegir-hi una actitud desenfadada dalt de l'escenari, en companyia d'un altre Mc -Pau- i del Dj Bel als plats. La seva darrera maqueta, *Volum 2*, li va valer el premi Sona 9. Ara està preparant les cançons que formaran part del seu primer llarg durada, que comptarà amb la producció de tot un clàssic de l'escena del hip-hop: Dive Divosso (abans 7 Notas 7 Colores).

El Belda, 'per jamaicanes'

Del Belda i el Conjunt Badabadoc, en podem explicar poques coses que no se sàpiguen. L'acordionista Carles Belda i el seu grup s'han fet un tip de recórrer els escenaris dels Països Catalans sota tota mena de formats: festes alternatives, festes majors, *guateques*, ver-muts, sobretaulas... La seva fórmula no falla: passar

ROSER ORTIZ

cançons molt conegudes del pop-rock i del folk català de tots els temps per la sempre efectiva batidora de l'ska i el reggae. Així, el protagonista de "L'Emporda" dels Sopa de Cabra, teòricament "nascut entre Blanes i Cadaqués", passa a néixer entre "palmes i cocoters", tot i que continua igual -o més- tocat per la tramuntana. Res no s'escapa del Conjunt Badabadoc: Dr. Calypso, Sangtraït, Sau, Jaume Arnella, Lluís Llach... El grup, que fins ara ha publicat diversos senzills -que no es poden comprar, sinó només intercanviar per altres béns o serveis-, és a punt de presentar un recopilatori amb tot el seu material, que durà el títol *Per jamaicanes* i que també distribuirà a través de la seva fórmula habitual del troc.

El tercer aniversari de la DIRECTA també comptarà amb la participació dels Diables de Sant Andreu de Palomar, que van complir el seu vint-i-cinquè aniversari l'any 2008 i faran un espectacle de foc abans de començar el concert. La festa culminarà amb una sessió de rumba i ritmes tropicals a càrrec del PD El Capità, que repeteix per segon any consecutiu en un final que es preveu antològic.

Tres anys posant la Directa

El Belda i el Conjunt Badabadoc
El Nota
25 d'ABRIL, 22H.
Centre Cultural
La Farinera del Clot
PREU: 6 EUROS

LLIBRES

Concurs de relats breus sobre la crisi

El centre social La Màquia organitza el certamen 'Any 2019'

Directa Girona
cultura@setmanaridirecta.info

El Centre Social la Màquia de Girona organitza un concurs literari de relats breus sobre el context de crisi actual i, especialment, sobre quina societat en sorgirà, d'aquí deu anys. El mateix nom del concurs, *Any 2019*, fa referència a aquest futur incert que es viu actualment en la nostra quotidianitat.

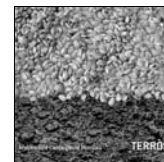
Així doncs, des d'un vessant més cultural i lúdic, el concurs vol incentivar la possibilitat d'especular sobre les teories que s'expliquen o les alternatives que poden sorgir. I no en un format d'assaig, sinó a través de relats curts que, mitjançant històries més humanes, permetin descriure quin futur podem esperar d'un model econòmic que, per molta gent, ja es troba en ple procés de declivi. A través de la imaginació i la literatura, els organitzadors pretenen trobar nous elements que ens permetin conèixer noves formes d'anàlisi i de lluita.

La iniciativa neix de la idea que, sovint, els moviments socials tenen capacitat d'aportar alternatives, però els resulta més difícil la seva difusió. Aquest concurs pretén ser un espai que permeti donar veu a aquestes alternatives a través d'una manera més informal.

Els relats han de tenir una extensió d'entre cinc i deu pàgines i han d'anar signats amb un pseudònim. Hi haurà un jurat que valorarà quina és l'aportació més bona i els millors textos del certamen seran publicats. Hi ha temps per enviar els relats fins el dia 1 de juny a l'adreça electrònica maquia2019@gmail.com. El resultat del concurs es farà públic el dia 23 de juny.

MÚSICA

Andreu Rifé

Terròs!
(DiscMedi)
Cançó d'autor

L'actor i cantautor Andreu Rifé, col·laborador habitual del dramaturg i cineasta Albert Espinosa, publica el seu debut discogràfic després d'una extensa i rica carrera com a compositor de bandes sonores per al teatre. *Terròs!* és una sèrie de musicacions de poemes de David Mollau, poeta popular de les Terres de l'Ebre que Rifé va conèixer

casualment en una estada al Delta. L'autor musica amb cura versos senzills com "Les mans", amb una base acústica on predominen instruments propis de les músiques d'arrel com la mandolina i el *houzuki*. Hi col·labora Artur Gaya, del popular grup ebrenc Quico el Celio, el Noi i el Mut de Ferreries. ROGER PALÀ

arc
cooperativa
www.arccoop.coop

FES SENTIR LA TEVA VEU
Per l'alliberament de gènere, de classe i nacional!
coordinadora obrera sindical
www.sindicat-cos.org
info-cos@sindicat-cos.org

et penses que ho has provat tot?
a la nova carta del terra d'escudella
carrer premjà, 20. tel 93 422 16 13
www.ttk.cat

Llibreria Distrivinyes
Llibre polític, crític...
Editorials: Virus, Vosa, Txalaparta, Hiru, El Jonc...
c/de l'Or, 8 (Plaça del Diamant)
08012 Gràcia, Barcelona
Telèfon 933 683 901
distrivinyes@yahoo.es

la bicicleta
periòdic popular de Tarragona
www.periodiclabicicleta.org

, expressions

Violència arquitectònica

L'exposició de fotografies 'Architecture of Authority' de Richard Ross mostra la violència, la repressió i l'autoritat en les construccions humanes

Detalls d'edificis penitenciaris a San Francisco, California, ciutat de Mèxic i Louisiana.

Enric Borràs Abelló
cultura@setmanaridirecta.info

Al'exposició de fotografies *Architecture of Authority* de Richard Ross, no hi veureu ningú. Però el centenar de fotografies que en formen part són profundament humanes. L'aula de primària, les cel·les d'aïllament o la sala del Consell de Seguretat de l'ONU són exemples clars de la imposició de l'autoritat del nostre món. No és circumstancial que l'obra de Ross, exposada a la galeria Aperture de Nova York, comenci amb la fotografia de l'escola d'educació infantil Montessori Center, a Califòrnia. El cercle blanc dibuixat al terra de l'aula mostra com la coerció del sistema comença des que som infants, tal com explica John R. MacArthur al pròleg del catàleg de l'exposició. Totes les fotografies de la sèrie il·luminen la violència sistemàtica o objectiva del món on vivim i de la qual parla Slavoj Žižek a *Violència*.

El principi en què es basa el cercle blanc de l'escola de primària i les cel·les d'aïllament de la nova presó d'Abu Ghraib és el mateix. És el que justifica les sales d'interrogatori de presons i comissaries i l'habitació de la injecció letal de la penitenciar estatdual d'Angola, a Louisiana, que tanca l'exposició. Comença amb el cercle blanc de l'escola d'educació infantil i acaba amb la sala blanca i estèril de la injecció letal.

Violència esterilitzada

L'exposició de Ross, que també podeu tastar a través d'Internet a la web de l'autor (www.RichardRoss.net), és un compendi d'exemples de la violència objectiva que trobem al món actual. De la violència que és igualment present a l'oficina d'un executiu del món del cinema de Burbank, Califòrnia, i a la sala de reunions del quarter general de l'FBI a San Francisco. Les fotografies de Ross corresponen a l'esterilització mèdica d'aquesta violència. Són diàfanos, de colors clars i àtoms, gairebé pastels. Fetes amb tripode, lents de gran angular i una perspectiva cuidada i intencionada, ensenyen les sales i edificis en tota la seva amplitud i amb el màxim detall possible.

Entre les imatges més impactants, cal comptar les petites i incòmodes cel·les d'aïllament de la nova presó d'Abu Ghraib, gàbies tapades per una lona i situades a ple sol, enmig del desert. Per anar-hi a petar dotze hores, els presos han de cometre alguns dels següents pecats capitals: parlar amb un altre pres o comunicar-s'hi llençant una pedra amb una nota, no obeir l'ordre d'algun guarda, no ser a la fila quan es faci el recompte o ballar-se amb un altre pres. Tal com explica Ross al catàleg del llibre, els presos d'Abu Ghraib esperen per ser jutjats en un termini màxim de sis mesos. A Guantánamo, no saben quant de temps s'hi estaran, viuen als llimbs. Per això i

per les parets blanques de les cel·les, la situació de Guantánamo encara sembla pitjor. Allà no hi ha reixes ni desert. Les fotografies de Ross ensenyen unes cel·les blanques, buides, on els presos passen més de vint-i-tres hores al dia sols, només amb la companyia de la seva roba taronja i un exemplar de l'Alcorà.

Una visió irònica

L'exposició *Architecture of Authority* és un exercici d'anàlisi capaç de fer obrir els ulls a la violència objectiva del sistema, però també és plena d'ironia. L'ull del fotògraf deixa clar el paral·lelisme entre el passadís d'un institut i el corredor d'una presó. Però la ironia i l'ull clínic de Ross encara queden més retratats quan situa en un mateix pla les sales de comunicació amb visitants de l'administració d'immigració i duanes de San Francisco i de la penitenciar estatdual d'Angola, a Louisiana, amb el confessorari de la missió de Santa Bàrbara o les cabines telefòniques de l'hotel Four Seasons de ciutat de Mèxic. Les similituds arquitectòniques entre les sales i edificis ideats per la repressió i d'altres pensats per altres usos són evidents. Són un signe més que la repressió del sistema és present en tot allò que construïm, en tot l'espai que ordenem. Ross radiografia la violència arquitectònica, la que no es veu a les notícies ni cal dissimular.

EL REBOST

Elaboració de tintures

Alba Barbé Serra
rebost@setmanaridirecta.info

Tot i que les infusions i tisanes són una bona manera d'accedir ràpidament als principis actius de les plantes medicinals, només ens permeten aprofitar una petita part dels recursos que té la planta. La dissolució en aigua calenta resulta molt poc eficient, ja que sovint es tracta de substàncies no solubles en aigua. Un altre inconvenient és que no podem conservar aquest extracte més enllà d'unes hores.

Avui us expliquem un mètode senzill per poder extreure i conservar els principis actius de les plantes: les tintures. Les

podrem utilitzar directament a per la preparació de microdosis.

Per començar, us proposem una tintura de valeriana. Si sou de les que patiu en la pròpia pell el *no-parar* d'aquest món càotic occidental -excitació nerviosa, intranquil·litat, insomni, irritabilitat, asma nerviosa, angoixa- us resultarà molt útil.

La valeriana -famosa per les seves propietats sedants- exerceix un efecte tranquil·litzador sobre el sistema nerviós central. Va ser batejada -del llatí *valere*, saludable i fort- durant la Roma imperial per les seves propietats medicinals i reconstituents i s'ha utilitzat a la medicina xinesa tradicional i a l'aurvèdica hindú.

Elaboració de la tintura medicinal

1.- Afegir una part de planta seca o bé dues parts de planta humida en vuit parts d'alcohol de 96 graus (compte amb l'alcohol que diu per *ús extern*, ja que és verinós) i dues parts d'aigua purificada o bé esterilitzada mitjançant ebullició (un cop bullida cal deixar-la refredar). Per exemple: 10g de valeriana, 80ml d'alcohol de 96 graus i 20ml d'aigua purificada.

2.- Un cop feta, cal deixar-la quinze dies en repòs (si és arrel o closca uns dies més) i sacsejar-la cada dia uns minuts. És possible deixar-la macerar més temps, però cal tenir en compte que, en un determinat instant, la planta ja haurà deixat anar totes les seves propietats. Cal guardar el preparat en ampolles de vidre, en

un indret fosc i el més sec possible. En cas de no disposar de recipients especials per la tintura, es poden utilitzar ampolles de vidre (tipus cervesa) rentades al bany maria.

3.- Després d'aquests quinze dies, necessitem filtrar-ho en un altre pot o bé en pots més petits. Cal utilitzar un colador de plàstic o una tela, mai amb un colador de metall. I la tintura ja està feta.

Com que és més concentrada que les infusions, cal prendre-la en quantitats menors. Es pot prendre amb una cullerada de mel o bé dissolta amb aigua o infusió (quinze o vint gotes per àpat, tres cops al dia i durant vuit o quinze dies). També es pot prendre en càpsules homeopàtiques que venen a les farmàcies.

Microdosi

1.- En una ampolla de vidre fosc, afegim ½ part d'aigua i ½ part d'alcohol, que serà el vehicle de la nostra preparació. Per cada 10 ml de vehicle, cal afegir set gotes de tintura mare. Així, la microdosi ja està feta.

Com que és menys concentrada que la tintura, cal prendre'n cinc gotes sota la llengua cada 15 o 30 minuts durant vuit o quinze dies.

En tots els preparats, és recomanable afegir una etiqueta que especifiqui el nom de la planta, la concentració de tintura mare i la data en què ha estat elaborada.

És important saber que no caduca, sempre que sigui emmagatzemada en un pot de vidre fosc. Si la guardem en una ampolla de plàstic o no hem usat alcohol de 96 graus, cal comptar que el preparat ja haurà caducat en menys de dos mesos.

I no oblidem les contraindicacions. És important no administrar-la en cas d'embaràs, lactància o als menors de tres anys per la seva possible toxicitat. També és recomanable fer un període de repòs d'entre quinze i vint dies després de prendre-la uns dies seguits.

Recomanem

LLEIDA
Del 16 al 18 d'abril
TOMB ANTIREPRESSIU 2009

Organitzen: Ajll-CAJEI, el BSO La Ràbia, el CSA La Maranya, el CSO La Chispa i el SEPC

CORNELLÀ DE LLOBREGAT
Dissabte 18 d'abril
CONCERT 'RESISTÈNCIA OKUPA DE VALLCARCA'
22h. CSO Laforsa. Av. de la Fama, 41.

Concert solidari. Amb les actuacions de Macarrada (abans MCD), Inershow, Putilatex i Transición (punk-rock-hippie-merdós de Vallcarca). 5 euros.

Arts Visuals · Divulgació · Arts Escèniques · Música

BARCELONA

Dijous 16 d'abril
Concurs de Petrolements a la Boqueria

13-15:30h. Acció de difusió sobre la despesa de petroli que implica que els aliments arribin al mercat. Després... ofensiva horticola!
Organitzen: Repsolmata i Entesa pel Decreixement.

Divendres 17 d'abril
Concert amb El Pogo del Organillo
22h. Ateneu Popular de Vallcarca. Ava. Vallcarca, 65.

Cercavila contra els transgènics i els petrolements i per la sobirania alimentària
17-20h. Drassanes.
<M> Drassanes (L3).

Dissabte 18 d'abril
Festa per l'autogestió de 'Leixida'
18:30h. Al CSO La Gordíssima. C. Pons i Gallarza, 10.
Projecció del documental *La vida després, sobre les immigrants de les casernes de Sant Andreu i debat amb un xocupat de les casernes i Oscar Malo Sánchez,

realitzador del documental. A partir de les 23h. Festa fins a les 03h. amb el PD Txito San.

LA BISBAL D'EMPORDÀ

Dijous 16 d'abril
Xerrada anti TAV
20-22:30h. Ateneu Llibertari Paquita Girona. Passeig Marimon Asper, 16. Dins el cicle de xerrades en suport a la lluita contra el Tren de Gran Velocitat a Euskal Herria organitzat pel col·lectiu AHT Gelditu! Elkarlana.

CARDEDEU

Divendres 17 d'abril
Passi del documental 'El món segons Monsanto'
19:30h. Centre Social la Màquia. C. dels Vern, 15, baixos.
Acte emmarcat dins la Setmana de lluita contra els transgènics i per la sobirania alimentària (14-18 abril).

Dissabte 18 d'abril
Celebració del 3r Aniversari d'Adona't Cardedeu
Al CSA Casino Popular de Cardedeu. 14h. Dinar popular i música

en viu a càrrec de la Ceba i la Carxofa. 19h. Acte polític i partit de les 23h Festa d'Aniversari!!
Diumenge 19 al teatre Esbarjo-Verdi. 19h. Cinefòrum amb el film *La teta asustada.

EL PRAT DE LLOBREGAT

Dissabte 18 d'abril
Concert de 8è aniversari de Radiochango i presentació del Festival Esperanzah
22h. La Capsa.
Av. Andreu de Palma 5-7.
Amb les actuacions de: Muyayo Rif (fusió reggae, llatina, patxanka...), Club Mestizo All Stars (*combo d'artistes de l'escena *mestissa). I després... DJ's. Preu: 10 euros anticipada i 12 euros a taquilla. Els subscriptors de *Diagonal que es presentin a la taquilla amb el carnet, podran pagar l'entrada a preu d'anticipada. Como arribarhi: autobusos: 65 i 165, L10 i N17.

GIRONA

Divendres 17 d'abril
Xerrada 'Idees per entendre la crisi'
20h. Centre Cívic de Sant Narcís

Amb les intervencions de Josep-Maria Terricabras (Catedràtic de Filosofia de la UdG), Mariona Parra (membre de la CGT-Acció Social) i Víctor López (militant d'Endavant). Organitza: Endavant Gironès.

LA GARRIGA

Diumenge 19 d'abril
Teatre amb 'Aijafadrim' d'Àngel Alonso
19h. Teatre de la Garriga. El Patronat. Passeig, 42. 10 euros.

MAÓ

Dissabte 18 d'abril
Jornada pel Dia Internacional de la lluita camperola
13h. A la plaça Colom de Maó. Taula informativa
15h. Dinar vegà. 17h. Documental *El vaso de leche. 18h. Xerrada col·loqui sobre agroecologia. 21h. Concert. Organitza: Centre Social de Barri-Maó. C. Rosari, 10a.

SITGES

Divendres 17 d'abril
Presentació del llibre 'Històries del Paradís' de Xavier Sarrià

19-21h. A la sala d'actes de l'Edifici Miramar. C. Davallada, 12.
L'acte comptarà amb la presència de l'autor i serà presentat per la periodista sitgetana Rita Marzoa. Xavi Sarrià ens proposa, en la seua primera obra de ficció, un viatge pel nostre planeta a través d'un mosaic ple de vida, on la realitat més crua s'entrellaça amb la fantasia més sorprenent. Un llibre escrit a base de flaixos que ens conviden a reflexionar sobre el món que vivim i construïm entre tots. Us hi esperem!
Més informació: www.ateneusitges.pccc.cat/ / [ateneusitges\(at\)gmail.com](mailto:ateneusitges(at)gmail.com)
Organitza: Ateneu Popular de Sitges

TARRAGONA

Dimarts 14 d'abril
Acció simulacre
11:30h. Al Balcó del Mediterrani

Dimecres 15 d'abril
Paella ecològica davant del McDonalds
13:30h. Rambla Nova.
Només heu de portar la gana!

Sortim de casa

TARRAGONA
Dissabte 18 d'abril
CADENA HUMANA

12h. A la platja llarga de Tarragona Us invitem a donar cobertura, mitjançant articles, entrevistes, etc. a la problemàtica dels espais litorals naturals en perill i, més concretament, a l'oposició ciutadana davant un projecte agressiu per l'entorn i el paisatge de la Platja Llarga de Tarragona, que es manifestarà amb una nova cadena humana al voltant d'un aiguamoll potencial de la mateixa platja, el dissabte 18 d'abril a les 12 del migdia. Organitza: Plataforma Salvem la Platja Llarga i el bosc de la Marquesa. Telèfon de contacte: 690700191

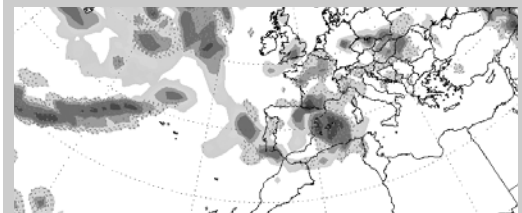
BARCELONA
Del 14 al 18 d'abril
SETMANA DE LLUITA PAGESA

Enllaçant amb una de setmana de lluita contra els transgènics agrícoles, diversos col·lectius i organitzacions han desenvolupat una proposta. La iniciativa sorgeix del VI Fòrum per un Món Rural Viu, organitzat per la Plataforma Rural el mes d'octubre passat. La idea és que el major nombre possible de col·lectius i persones organitzin, entre el 14 i el 18 d'abril, actes i accions relacionades amb la lluita contra els transgènics i per la Sobirania Alimentària per tot el territori. Cada col·lectiu és lliure

d'organitzar el tipus d'actes i accions que cregui oportunes. A l'àrea de Barcelona, cada dia de la setmana de lluita se centrarà en una temàtica concreta relacionada amb el marc general esmentat:
Dimarts 14: Transgènics
Dimecres 15: Grans Superfícies
Dijous 16: Deute Ecològic i Decreixement
Divendres 17: Lluita pagesa i Sobirania Alimentària

Més informació:
informacioetmana@yahoo.es
www.transgenicsfora.org
www.edpac.org/petroaliments
www.noquierotransgenicos.wordpress.com

Els temps que ha fet... i que farà

La primavera es continuarà manifestant en la seva màxima plenitud. Dimecres 15 d'abril hi haurà ruixats i pluges més intenses al Pirineu. Entre dijous i divendres la inestabilitat es mostrarà en forma de petits xàfecs de mitja tarda a les àrees mun-

tanyoses, però serà dissabte quan arribaran les pluges més generalitzades. Una borrasca ens escombrarà de sud a nord (mapa). Diumenge al matí s'obriran clarianes i el sol predominarà a partir de migdia. Les temperatures seran força fresques.

LA INDIRECTA

. L'ENTREVISTA

Marc Suanes HISTORIADOR

“El renaixement de la societat de consum fa que el moviment obrer i el veïnal entrin en crisi”

Marc Suanes és llicenciat en Història i doctorat en Estudis Culturals Mediterranis per la Universitat Rovira i Virgili de Tarragona. Des de fa anys, està implicat com a activista en diferents col·lectius i grups d'aquesta ciutat. La seva trajectòria acadèmica i la seva experiència en els moviments socials l'han portat a desenvolupar una nova recerca: la trajectòria dels moviments socials al Tarragonès entre 1977 i 2008, recentment premiada pel Consell Comarcal del Tarragonès (premi 'Lucius Licinius Sura').

Pilar Palacios
entrevista@setmanaridirecta.info

Per què tries fer una recerca sobre els moviments socials?

Jo diria que existeixen dos motius bàsics. En primer lloc, el personal, lligat a un entorn familiar proper a la lluita obrera i antifranquista, així com la meua vinculació directa als moviments socials. El segon motiu va sorgir en comprovar l'existència d'un buit d'estudis sobre moviments socials al Tarragonès. Si bé de les grans ciutats com Barcelona sí que n'hi ha, a Tarragona, només tenim un parell de recerques suficientment extenses, centrades en el moviment veïnal i el moviment antifranquista. El meu propòsit és inventariar, descriure i analitzar els diversos moviments socials que han aparegut al territori des de la mort del dictador fins a l'actualitat i desafiar el mite que a la nostra societat no passa mai res. La influència i la pressió d'aquests moviments han estat i són de vital importància i necessaris per l'evolució i la transformació de la nostra comarca. Tot això, des d'un punt de vista ampli i no dogmàtic, amb la voluntat de no treure ni afegir ningú.

Quin període compren el teu estudi?

L'estudi va de l'any 1977 fins al 2008. A partir de 1977 i els primers anys de la dècada dels vuitanta, conflueixen dos paradigmes de mobilització social. D'una banda, l'associacionisme veïnal i el moviment obrer -amb la legitimitat de les lluites socials que s'estenen arreu d'Europa des del segle XIX- i, de l'altra, l'aparició dels nous moviments socials vinculats a noves idees, corrents de pensament i actuació que donen resposta a un model obsolet que no ha sabut aprofitar la mort de Franco per trencar amb el sistema establert. El renaixement de la societat de consum i l'entrada a l'anomenada democràcia fan que el moviment obrer i el veïnal perdin protagonisme i entrin en crisi. Sens dubte, en tot això, la po-

JORDI MARTÍ FONT

litització hi té un paper clau, és a dir, la compra d'aquests moviments i dels seus dirigents per part dels partits polítics i la burocratització dels sindicats. És en aquest context que sorgeixen els nous moviments socials i per això els prenc com a antecedents per estudiar la seva evolució fins a l'escenari actual. A grans trets, els moviments socials de la comarca parteixen d'un passat molt combatiu, uns anys 80 difícils, uns 90 quasi buits i uns darrers anys que han vist una revitalització molt important del contrapoder.

“Durant els últims anys hi ha hagut una revitalització important del contrapoder”

De manera sintètica, quines són les temàtiques principals que han abordat els moviments socials al Tarragonès durant la darrera època?

Destaquen tres grans àmbits temàtics dins d'aquests nous moviments socials. Un d'ells és el pacifista -o, concretant més, l'antimilitarista- on trobem tarannàs ben diversos: des d'Amics de l'Arca fins al conegut moviment antiOTAN, passant pel moviment insubmís (a Tarragona el Miliki) i per grups que encara són actius com la Coordinadora Tarragona Patrimoni de la Pau. Un altre dels blocs ha estat l'ecologisme, molt marcat pel context geogràfic en el qual ens movem: proximitat a tres grans centrals nuclears i a un dels complexos petroquímics més grans del sud d'Europa.

Podríem anomenar la CANC, el GEP-EC i multitud de plataformes sorgides arran de conflictes concrets en el marc de la defensa del territori -com la Platja Llarga, Salvem els Muntanyans, Salvem el Riu Gaià, etc.-, totes elles amb una activitat molt intensa. Finalment, el tercer tema ha estat la lluita feminista i d'alliberament sexual, dins la qual destacaria el Bloc Feminista de Tarragona i altres iniciatives que es desenvolupen actualment com el Cau de Lluçanès. Evidentment, hi ha altres moviments com els comitès de solidaritat. Desafiant al sistema, trobem el moviment llibertari -representat pels ateneus de Reus o de Tarragona- o l'esquerra independentista -amb grups com Endavant, l'AJT o Maulets. També existeixen les diferents CUP o els diversos casals populars i, finalment, els moviments de resistència global que sorgeixen per posar sobre la taula alternatives al sistema capitalista. Entre aquests últims, trobaríem l'Assemblea de Ciutadans, Ciutadanes i Moviments Socials de Tarragona, la Marxa pel Decreixement, la Plataforma per l'Habitatge Digne, etc. Sense oblidar les experiències okupes i els centres socials o les campanyes més concretes o espontànies.

Quines són les principals febleses i forteses d'aquests grups?

Al Tarragonès, partim d'una presència feble de moviments socials, sobretot durant la segona meitat de la dècada dels 90. Cal pensar que el context territorial es compon de ciutats i pobles petits on, tot i que la gent es coneix, existeixen dificultats importants de relació. Les divergències en moments puntuals han embrutit els llaços de coordinació, tot i que aquest

és un tema que s'està polint els darrers anys. Així mateix, durant molt de temps i precisament per la manca de coordinació, els col·lectius es coneixien poc entre ells a nivell d'activitats, accions i actes.

Quins aspectes més aborda el teu estudi?

Més enllà de la narració històrica i d'identificació dels moviments socials al Tarragonès, el treball vol recollir dos aspectes que crec fonamentals. D'una banda, destacar aquells intents per part de l'esfera política oficial de *comprar* les demandes dels moviments, com en el cas dels moviments pacifistes i antimilitaristes. Per l'altra, completar la descripció de cadascun dels moviments i incloure-hi la manera com s'organitzen, quin tipus de relacions s'estableixen en el seu si o entre els diferents moviments, les seves xarxes de coordinació, la composició social de les persones que els integren, o la participació de grups minoritaris, entre d'altres.

De quina manera creus que mira l'administració els moviments socials?

Avui dia, els moviments socials de la zona no han aconseguit tenir prou incidència política perquè l'administració mostri una preocupació excessiva. Tot i així, cal dir que determinats moviments socials han assolit el seu objectiu de pressió política dins del govern local, com en el cas del moviment veïnal i el POUM. D'altra banda, l'administració continua en la línia de no contemplar les propostes que es fan des dels moviments i quan alguna d'aquestes iniciatives té èxit, queda clar que el que s'intenta és institucionalitzar-la o ofegar-la per anul·lar la seva incidència social.

. LA COLUMNNA

Per si un cas

Jaume Barrull Castellví
opinio@setmanaridirecta.info

Mai no van preocupar-me les conseqüències morals que per a l'església més carca representaven els instints primaris que ens duen, quan som adolescència, al fabulós món de la masturbació. No entraré en detalls, però com que ja de petit veia amb recel el concepte de la fe, considerar aquesta pràctica plaent com un pecat no ho vaig entendre mai. Que una institució com l'església perdés el temps en aquestes coses ho trobava absurd, però l'argument no tenia desperdici. Bé, de fet era aquest el problema, el desperdici. Segons el seu criteri, fer-se una palla i llençar les conseqüències embolicades en un mocador de paper era abandonar milers d'espermatozous a un destí fatal i molt distant del que li és propi. El que obvia aquesta teoria és que el cos produeix esperma tant si volem com si no, i surt a consciència o ho fa amb nocturnitat i traïdoria; sense avisar i acompanyat i provocat per somnis calents, vaja. Obvietats biològiques a banda, des de la perspectiva més rocambolesca dels qui s'oposen frontalment a l'avortament, aquest exercici solitari, sovint alliberador i relaxant, és la interrupció més primària d'una futura vida humana.

Segons l'església, fer-se una palla i llençar les conseqüències en un paper era abandonar milers d'espermatozous a un destí fatal

Si Déu va dotar-nos amb aquest privilegi per tal que ens reproduïm amb normalitat, tota activitat sexual que no vagi encaminada en aquesta direcció és un abús de la confiança que el creador va disposar-nos, (Déu no té temps per produir-nos artesanalment i en un moment molt primerenc de l'existència va dir: "apa, això es fa així i aneu fent que jo tinc altra feina"). Però la humanitat és curiosa i viciosa, així que ja fa molts anys que hem descobert les bondats del sexe en sí i perquè sí. Hem convertit el mitjà en una finalitat senzillament agradable. Suposo que nostre senyor va calcular que érem gaudulds de mena, així que va incentivar-nos amb el plaer i nosaltres, llestos com som, l'hem assumit com a tal més enllà del seu sentit original. I jo, descregut i cautelós, em guardo prou de fer-los cas i em poso aquella merda incòmoda, desagradable però imprescindible per evitar disgustos de tota mena.